

ΟΡΘΟΔΟΣΟΣ ΤΥΠΟΣ

ΕΒΔΟΜΑΙΑΙΑ ΈΚΔΟΣΙΣ ΤΗΣ ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΑΣ ΟΡΘΟΔΟΣΧ'ΕΝΩΣΕΩΣ (Π.Ο.Ε.)

ΕΤΗΣΙΑ ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ: ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ: ΕΥΡΩ 50,00. ΚΥΠΡΟΥ: ΕΥΡΩ 90,00. ΕΥΡΩΠΗΣ: ΕΥΡΩ 90,00. ΑΜΕΡΙΚΗΣ ΚΑΙ ΑΛΛΩΝ ΧΩΡΩΝ: ΕΥΡΩ 100,00. ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΤΗΣ ΕΦΗΜΕΡΙΔΟΣ: ΕΥΡΩ 1,20

ΙΔΡΥΤΗΣ † Αρχιμ. Χαράλαμπος Δ. Βασιλόπουλος

13 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ 2017 Έρμούλου, Στρατονίκου Μαρτύρων, Τακώβου Όσιου, Μαξίμου Όσιου του Κausοκαλυβίτου

ΕΤΟΣ ΝΖ' ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΛΟΥ 2148

ΦΛΕΓΩΝ ΕΠΙΚΑΙΡΟΣ ΔΙΑΛΟΓΟΣ

ΜΑΣΩΝΙΑ ΚΑΙ ΠΟΛΙΤΙΚΗ: ΑΠΑΝΤΗΣΙΣ ΕΙΣ ΤΟΝ Π. ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΒΟΛΟΥΔΑΚΗΝ

Ο Ο.Τ. ἀκολούθῳ τὴν παράδοσιν τῆς Ἐφημερίδος παραδέτει τὸν ἐπικαιρὸν διάλογον μεταξὺ τῶν π. Βασιλείου Βολουδάκη καὶ κ. Ἐ. Μηλιαράκη, ὁ ὁποῖος ἀφορᾷ εἰς τὴν στάσιν καθε Χριστιανοῦ ἐναντί τῆς πολιτικῆς ζωῆς τῆς Χώρας:

Γράφει ὁ κ. **Ἐμμ. Μηλιαράκης** Ἐπιτ. πρόεδρος τοῦ **Κινήματος Χριστιανικῆς Δημοκρατίας**
ΠΡΟΣ: Τὴν Ἐφημερίδα «ΟΡΘΟΔΟΣΟΣ ΤΥΠΟΣ», ΑΘΗΝΑ 19-12-2016

Α' ΜΕΡΟΣ
Διάβασα, με προσοχή, στὸν «Ὁρθόδοξο Τύπο», τῆς 25 Νοεμβρίου ἐ.ἔ. τὸ ἄρθρο «Μασωνία-Θεολογία-Πολιτική» τοῦ πρωτοπρ. π. Βασίλειου Βολουδάκη. Ἐννοῶ τὸν π. Βασίλειον Βολουδάκην, ὁ ὁποῖος ἀφορᾷ εἰς τὴν στάσιν καθε Χριστιανοῦ ἐναντί τῆς πολιτικῆς ζωῆς τῆς Χώρας:

ΜΑΣΩΝΙΑ-ΧΡΙΣΤΙΑΝΟΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ-ΧΟΜΕΪΝΙΣΜΟΣ! ΑΝΤΑΠΑΝΤΗΣΙΣ ΕΙΣ ΤΟΝ κ. ΜΗΛΙΑΡΑΚΗΝ

Θέλω ἐκ προοιμίου νὰ διευκρινίσω ὅτι δὲν εἶχα οὔτε ἔχω καμμίαν διάθεσιν ἀντιδικίας μετὰ τὸν καθ' ὅλα σεβαστὸν κ. Ἐμμανουὴλ Μηλιαράκην (στὸ ἔξῃς κ. EMM.M.). Διαβάζοντας, ὁμοῦ, τὴν ἀνταπάντησίν του στὴν ἀπάντησίν μου στὸ ἐπι-

Γράφει ὁ **πρωτοπρεσβύτερος π. Βασίλειος Ε. Βολουδάκης** κριτικὸ σχολίό του γιὰ τὸ ἄρθρο μου «**ΜΑΣΩΝΙΚΗ Η ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΒΟΥΛΗΣ**»

(σημ.: ἐξιστορεῖ ὁ ἴδιος τὴ σειρά τῶν ἐν προκειμένῳ δημοσιευμάτων, μὰς καὶ δὲν τὴν ἐπαναλαμβάνω), νὰ μοῦ ἐπιτραπῇ νὰ εἰπῶ ὅτι αὐτὸς «ἤρξατο χερῶν ἀδίκων» καὶ προκάλεσε τὴν **ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ 6ην ΣΕΛ.**

Ὁ «συνειδητὸς» καὶ ὁ «ἀσυνειδητὸς» πόλεμος κατὰ τῆς Ἐκκλησίας μαίνεται!

Ο ΤΕΛΕΥΤΑΙΟΣ ΠΕΙΡΑΣΜΟΣ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ: Η ΕΚΚΟΣΜΙΚΕΥΣΙΣ

Ἐπιτολή τοῦ Σεβ. Φλωρίνης πρὸς τὸν «Ὁρθόδοξον Τύπον»

Ἐν Φλωρίνῃ τῇ 31ῃ Δεκεμβρίου 2016

Πρὸς ἐφημερίδα ΟΡΘΟΔΟΣΟΣ ΤΥΠΟΣ

Ἀγαπητοί μου, χαίρετε ἐν Κυρίῳ.

Ἐλαβα τὸ ἀπὸ 23ης Δεκεμβρίου 2016 τελευταῖον φύλλον τῆς ἐφημερίδος σας, τῆς ὁποίας εἶμαι ἐπὶ μισὸν καὶ πλὴν αἰῶνα ἀναγνώστης, λόγῳ τῆς ἀπὸ τῶσιν ἐτῶν γνωριμίας καὶ ἀμοιβαίας ἐκτιμῆσεώς μας. Ἐλυτήθην ὁμοῦ, διότι κατεχωρήσατε κείμενον στρεφόμενον λαβρῶς ἐναντίον μου, φέρον δὲ τὴν ὑπογραφήν πινός μοναχοῦ Παΐσιου Καρεώτου λεγομένου.

Ὡς καλῶς γνωρίζετε, ἡ ἀγωνία ἐνὸς ποιμένου εἶναι τὸ παινιόν του, διὰ τὸ ὅποιον δαπανᾷ ὅλες τῆς δυνάμεις του. Ἀγωνεῖ ὁμοῦ, ὡς φαίνεται, ὁ Ἀγιορείτης μοναχὸς τὸν πόνον καὶ τὸν κόπον ἐνὸς ἱεράρχου καὶ τὴν φροντίδα τοῦ διὰ τὸ παινιόν.

Εἶναι ὁρθὸν ἓνας μοναχὸς νὰ κατηγορῇ ἓνα ἐπίσκοπον ἀναλωθέντα ἐπὶ 50 χρόνια εἰς τὴ σύνορα τῆς πατρίδος, μάλιστα δὲ ὑπὸ τὸν δεινισμὸν Γέροντα Αὐγουστίνου; Μνημονεύων δὲ καὶ λόγον τοῦ Γέροντος εἰς τὴν Ἐγκυκλίῳν μου ἐπεκρίθη σκληρῶς καὶ ὁ λόγος τοῦ Γέροντος «ὑπὲρ ἐνόητος ἐν Χριστῷ εἰς τὸν εὖδιον λιμένα του», ὅτι εἶναι, ἀκούσαν ἀκούσαν, «Οἰκουμένησιν καραμέλλα...». Ἰάωας, Κύριε! Ἐὰν ζῶσε σήμερα ὁ Γέρον Αὐγουστίνος, θὰ δημοσιεύεαι τέτοιον ἀπαίσιας ὕβριστικὸν λόγον ἐναντίον του;

Ταῦτα τὰ ὀλίγα, ἀγαπητοί μου, σημειῶν, διὰ νὰ ἀντιληφθῇ τὴν ὁλίσμιν μου. Μὴ δημοσιεύει ἀνεξέλεγκτα κείμενα, τὰ ὁποῖα ἀπαιτοῦν τοῦ Ὁρθόδοξου φρονήματος ἐργασίαν δαπανηθέντων εἰς τὴν διακονίαν τῆς «Μιάς, ἁγίας, καθολικῆς καὶ ἀποστολικῆς Ἐκκλησίας». Φρονεῖ ὅτι ἐπρέπει νὰ λάβῃτε ὑπ' ὅψιν σας καὶ τὶς ὑπ' ἐμοῦ δημοσιευθεῖσες Ἐγκυκλίους, πρὸς τὴν

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ 5ην ΣΕΛ.

Ἀνοικτὴ Ἐπιστολὴ Γέροντος Σάββα Λαυριώτη

Πρὸς τὴν Γεροντικὴν Σύναξιν τῆς Ἱ. Μ. Μ. Λαύρας

Εἰς γνῶσιν τοῦ εὐσεβοῦς Χριστεπωνύμου Πληρώματος

Ἐν πρώτοις, σὰς ἀπευθύνω αὐτὴν τὴν ἐπιστολὴ ἀνοικτὰ, διότι ἐδῶ καὶ καιρὸ ἔχετε σταματήσει νὰ διαβάζετε δικὰ μου γράμματα, καθὼς καὶ τὰ γράμματα διαμαρτυρίας ποὺ στέλνον καποῖοι στὸ μοναστήρι διὰ τὸν διωγμὸ μου, καὶ τὸν διωγμὸ ἄλλων Ἀγιορείτων Μοναχῶν. Κοινῶς τὰ ἐναποθέτετε εἰς τὸν κάλαθον τῶν ἀχρήστων.

Διὰ αὐτὸν τὸν λόγο, με ἀναγκάζει νὰ δημοσιεύω στὸ Χριστεπώνυμον Πλήρωμα τὸν διωγμὸν ποὺ ἔχετε ἐξαπολύσει ἐναντίον τῶν Ἀγιορείτων Πατέρων καὶ ἐμοῦ προσωπικά, ποὺ ὑπογράφουμε κείμενα διαμαρτυρίας γιὰ τὰ ἀιρετικά καὶ ἀνήλικιστα ἀνόμιμα τοῦ Πατριάρχου Κων/λεως κ. Βαρθολομαίου, διότι ἔχει ἀρχίσει νὰ παίρνει ἀνεξέλεγκτες διαστάσεις.

Πρὶν ἀπὸ λίγων μῆνες, ὁ π. Θεολόγος, μέλος τῆς ὁδολογητικῆς τῶν Θεωμάτων Μικρᾶς Ἀγίας Ἀννης, ζήτησε χαρτί ἀπὸ τὴν Λαύρα, γιὰ νὰ τὸ χρησιμοποίησιν, διὰ νὰ προχωρήσῃ εἰς ἐπέμβαση εἰς τοὺς ὀφθαλμοὺς του καὶ εἰσεῖδεν τοὺ τὸ χορηγήσῃ, διότι εἶχε ὑπογράψῃ τὴν πρώτη σχετικὴ συλλογικὴ ἐπιστολὴ τῶν Ἀγιορείτων Πατέρων. Τὸ αὐτὸ πράξατε καὶ μετὰ τὸν Γέροντα Συμεὼν, ἀπὸ τὴν Σκήτη τῶν Κausοκαλυβίων, ποὺ ἐνῶ σὰς ζήτησε ὁμοῦ γιὰ πατρικούς λόγους, ἐσεῖς δὲν τοὺ χορηγήσατε γιὰ τὸν αὐτὸν λόγο, καὶ ἐπειδὴ βγήκε ἀναγκαστικὰ ἐκτὸς Ἁγίου Ὁρους μετὰ ἀπὸ ἀνομιλὴν ἀπαντήσεώς σας ἐπὶ δύο μῆνες, τὸν καλεῖτε, γιὰ νὰ ἀπολογηθῇ. **Φυσικά νὰ μὴ ξεχάσουμε πῶς ἔχετε πάρει ἀπόφαση ὅτι ὅποιοι ὑπογράφει τὰ κείμενα διαμαρτυρίας διὰ τῆς πράξεως τοῦ Οἰκουμηνικοῦ Πατριάρχου, δὲν θὰ τοὺ χορηγῆτε κανένα χαρτί καὶ καμμία ἐξυπηρέτησιν.** Πράγμα

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ 5ην ΣΕΛ.

Ἡ Σιών κατὰ τοῦ Σιωνισμοῦ

Μία ἑλληνορθόδοξος κριτικὴ ἐναντίον τῆς ἀοράτου δικτατορίας τῶν Σιωνιστῶν

Γράφει ὁ κ. **Διόδωρος Ράμμος**, Ἱστορικός-Ἀρχαιολόγος 4ον

Γ.3 Ἡ σιωνιστικὴ ιστοριογραφία

Οἱ διαφωτιστές ἀρχισαν νὰ ξαναγράφουν τὴν ἱστορίαν, κυρίως τῆς Εὐρώπης. Θέλοντας νὰ ἀποδείξουν ὅτι ὅσο οἱ λαοὶ ἦσαν εἰδωλωμένοι, ἦταν καλὰ τὰ πράγματα, ἦταν ὠραία ἡ ἀρχαιότητα. Μόλις ἦρθε ὁ Χριστιανισμός, κυρίως με τὴν ἐπικράτησιν τοῦ Ἁγίου Κωνσταντίνου τὸν 4ο αἰ. μ.Χ., ὅλα στράβωσαν, ὅλα ἀρχισαν νὰ καταστρέφονται, ἦρθε ὁ Μεσαίωνας, ἦρθε τὸ σκοτάδι, ἡ βαρβαρότητα.

Παραδόξως, δὲν στράβηκαν, με τὸ ἴδιο μῖσος τουλάχιστον, ἐναντίον τῆς ἀρχαίας Ἑλλάδος ἢ τῆς ἀρχαίας Ρώμης, παρόλο ποὺ οἱ Ρωμαῖοι διέλυσαν τὴν Ἱερουσαλὴμ τὸ 70 μ.Χ. Οἱ Σιωνιστὲς τοὺς συγχώρησαν, διότι μέσω τοῦ Ρωμαίου Πλάτου σταυρώθηκε ὁ Χριστὸς καὶ μετὰ, γιὰ τρεῖς αἰῶνες, δίκαιαν καὶ σκότουναν τοὺς Χριστιανούς. Αὐτὲς οἱ ἐγκληματικὲς ἐνέργειες τῶν εἰδωλωμένων Ρωμαίων ἔδωκαν τὴν ἀνάγκη τοῦ Σιωνισμοῦ, με ἀποτέλεσμα νὰ ἀθωώσουν τὴν ἀρχαία Ρώμην γιὰ τὸ ὅτι ἐσφαξε καὶ ἔβρωσεν!

Ἐκεῖ, ὁμοῦ, ποὺ ζέσπασε ἡ θύελλα ἦσαν ἐναντίον τῆς χριστιανικῆς Ρωμαϊκῆς αὐτοκρατορίας, τῆς Ρωμανίας, ὅπως λεγόταν τότε, τοῦ Βυ-

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ 5ην ΣΕΛ.

Πιέσεις ἀσκοῦνται πανταχόθεν πρὸς τὴν Ἐκκλησίαν, διὰ νὰ ἀλλοιώσουν τὴν ταυτότητά της καὶ νὰ θέσουν αὐτὴν εἰς τὸ περιθώριον. Μήπως ἤδη πηδαλιούχοι τῆς Ἐκκλησίας ἔχουν ἐνδώσει εἰς τὸν ἐσχατον πειρασμόν;

Γράφει ὁ κ. **Παῦλος Τρακάδας**

διαστάσεις τί εἶναι ἡ ἐκκοσμικεύσις. Ἡ εὐρέως διαδεδομένη ἀντιλήψις εἶναι ὅτι ἡ ἐκκοσμικεύσις ἀφορᾷ μόνον εἰς τὴν μὴ ἀποπνεύσαν ὁσμὴν

εὐωδίας πνευματικῆς συμπεριφορᾶν μερικῶν κληρικῶν ἢ ἡ κατάχρησις ηλεκτρικῶν λαμπτήρων εἰς τοὺς ναοὺς, μεγαφῶνων κ.ἀ. Ὅλα

αὐτὰ ἀποτελοῦν ἀρνητικὰ συμπτώματα καὶ ὅχι τὴν οὐσίαν τῆς ἐκκοσμικεύσεως.

Τὴν ἐκκοσμικεύσιν θὰ ἡδυνάμεθα νὰ διακρίνωμεν εἰς δύο μορφάς: τὴν ἐξωτερικὴν, ἡ ὁποία στρέφεται εὐθέως κατὰ τῆς Ἐκκλησίας, καὶ τὴν ἐσωτερικὴν, ἡ ὁποία ἀναπαράγει ἐντὸς τῆς Ἐκκλησίας ἰδεολογίας. Τὸ πρῶτον εἶδος ἐκκοσμικεύσεως ἀναφέρεται εἰς μία ὁλόκληρον ἰδεολογίαν. Οἱ διαστολὴ αὐτῆς ὑποστηρίζουν (ἐμφανῶς ἢ σιωπηρῶς) ὅτι ἡ Ἐκκλησία -ἀλλὰ καὶ κάθε θρησκεία- ἀποτελεῖ ἐμπόδιον διὰ τὰς συγχρόνους κοινωνίας καὶ θὰ πρέπει νὰ

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ 7ην ΣΕΛ.

Ἡ μεγάλη δωρεά

Τοῦ **πρωτοπρεσβυτέρου π. Διονυσίου Τάση**

Τὸ ΜΕΓΑΛΥΤΕΡΟ γεγονός στὴ γῆ, τὸ θεότερο καὶ κοινωφελέστατο, εἶναι ἡ γέννησις τοῦ Χριστοῦ. Πρόκειται γιὰ τὸ μέγιστον δῶρο τοῦ Θεοῦ στὸν ἄνθρωπο. Δῶρο σωτηρίας, ποὺ δὲν ἀντικαθίσταται μετὰ τίποτα ἄλλο. Χωρὶς τὴν ἐνανθρώπησιν τοῦ Χριστοῦ τὸ ἀνθρώπινο γένος θὰ ζῶσε μέσα στὸ σκοτάδι τῆς εἰδωλωματίας, δίχως καμμία ἐλπίδα.

Τὰ ἀποτελέσματα τῆς γέννησις τοῦ Χριστοῦ εἶναι πολλὰ καὶ κανένας δὲν μπορεῖ νὰ τὰ περιγράψῃ καὶ νὰ τὰ μετρήσῃ. Τὸ σημαντικότερο ὁμοῦ εἶναι ἡ φανέρωσις τοῦ θελήματος τοῦ Θεοῦ στοὺς ἀνθρώπους ποὺ δίνει νόημα στὴ ζωὴ τους καὶ σαφὴ προσανατολισμὸ στὴν πορεία τους. Ξέρουν πῶς οἱ ἄνθρωποι γιὰτὴν ζῶν, ποῖος εἶναι ὁ προορισμὸς τους καὶ μετὰ τίποτα ἄλλο μποροῦν νὰ τὸν πετύχουν. Καὶ ὅλα αὐτὰ μέσα σὲ μιά ἀτμόσφαιρα διαρκούς δοξολογίας καὶ εὐχαριστίας τοῦ Θεοῦ, γιὰτὴν τὸν χρόνος πρὸς τὸ Θεὸ εἶναι μεγάλο καὶ δὲν ξεπληρώνεται, ὅσο μακρὰ καὶ νὰ εἶναι ἡ ζωὴ ἐπὶ τῆς γῆς. Καὶ μύριες ζωὲς νὰ εἶχαν οἱ ἄνθρωποι, δὲν θὰ μπορούσαν νὰ ξεπληρώσουν τὸν χρόνος τους. Ἀλλήθεια, ποῖος μπορεῖ νὰ κατανοήσῃ τὴν ἀγάπην τοῦ Θεοῦ πρὸς τὸν ἄνθρωπον; Καὶ ποῖος μπορεῖ νὰ μὴ δεχθῇ ὅτι καὶ ἡ ἀγάπὴ τοῦ ἀνθρώπου πρὸς τὸ Θεὸ πρέπει νὰ εἶναι μεγάλη; Δὲν λέω ἀνάλογη, γιὰτὴν κάτι τέτοιο εἶναι ἀδύνατον.

Ἡ γέννησις τοῦ Χριστοῦ εἶναι πηγὴ χαρᾶς γιὰ τοὺς πιστοὺς. Ἐλαβαν τὴν υἱοθεσία, ἔγιναν παιδιὰ τοῦ Θεοῦ. Δὲν εἶναι πιά δούλοι. Συγχρόνως δέχτηκαν καὶ τὸ Ἅγιο Πνεῦμα, τὸ ὁποῖο τοὺς ἀλλοιώνει ἐσωτερικά καὶ τοὺς παρακινεῖ εἰς ἀδιάκοπη προσευχὴ.

Ὁ Ἀπόστολος Παῦλος ἀναφέρειται στὴν υἱοθεσία αὐτὴ στὴν πρὸς Γαλάτας ἐπιστολὴν του: «Τὸς ἔφτασε ἡ ὥρα ποὺ εἶχε κανορίσει ὁ Θεός, ἀπέστειλε τὸν Υἱόν του. Γεννήθηκε ἀπὸ μίαν γυναῖκα καὶ ὑποτάχθηκε στὸ νόμο, γιὰ νὰ ἐξαγοράσῃ τοὺς ὑποδούλους στὸ νόμο, γιὰ νὰ γίνουμε παιδιὰ τοῦ Θεοῦ. Κι ἐπειδὴ πραγματικὰ εἴστε παῖδιά του, ὁ Θεὸς ἀπέστειλε τὸ Πνεῦμα τοῦ Υἱοῦ τοῦ στὴς καρδιές μας καὶ αὐτὸ φωνάζει: «Ἀββὰ, Πατέρα μου!». Συνεπῶς, δὲν εἶσαι πιά δούλος, ἀλλὰ παιδί τοῦ Θεοῦ. Καὶ σὰν παιδί τοῦ Θεοῦ εἶσαι, θὰ γίνεις κληρονόμος τοῦ διὰ τοῦ Χριστοῦ» (ᾠδ' 4-7).

Ἀναλίσκοντες τὸ χωρίο αὐτὸ ὁ ἐρμηνευτὴς Π. Ν. Τρεμπέλας, σημειώνει: «Ἡ ἀπειρη τοῦ Θεοῦ ἀγαθότητα καὶ ἡ υπερβαίνουσα κάθε κατάληψη ἀγάπης τοῦ πρὸς ἡμᾶς δειχτικὴ ὅχι μόνον μετὰ τὴν παράδοσιν τοῦ Υἱοῦ τοῦ στοῦ θανάτου γιὰ χάριν μας, ἀλλὰ καὶ μετὰ τὴν ἀποστολὴν τοῦ Πνεύματος τοῦ στὴς καρδιές μας», ὁ ὁποῖος εἶναι δυσώδεις ἀπὸ τίς ἁμαρτίες καὶ τὰ πάθη. Ἡ μυστικὴ μεταβολὴ τῶν καρδιῶν μας εἶναι ἐντυπωσιακὴ: «Ἀπὸ τῆς νέκρωσις καὶ τὴν ἀποσύνθεσιν ἀναστῆναι νὰ ζῶν, ἡ ὁποία μᾶς καθιστᾷ κοινωνοὺς θεῶς φύσεως. Μᾶς ἀναγεννᾷ καὶ μᾶς κάνει υἱοὺς τοῦ Θεοῦ. Ποῖα θαυμασὰ μεταμόρφωσι! Ἀπὸ τὰ πτώματα ἀνίσταται καὶ νέες προσωπικότητες, ὁ ὁποῖος μοιάζουν τὸ Θεὸ, ὅπως τὰ παιδιὰ τὸν πατέρα» (Υἱογενῆς εἰς τὰς ἐπιστολάς τῆς Καινῆς Διαθήκης, τόμος Β', 1956, σελ. 50).

Ἡ ὀφείλη μας πρὸς τὸν Χριστὸ δὲν εἶναι εὐκόλο νὰ περιγραφῇ. Ἀπλὰ λέμε ὅτι στὴ ζωὴ μας πρέπει νὰ τηροῦμε τὴς ἐντολὰς, νὰ ἔχουμε ἀγάπην πρὸς Αὐτόν, συνεχῶς αὐξανόμενη, ἀλλὰ καὶ πρὸς ὅλους τοὺς ἀνθρώπους. Ἰδιαίτερα πρέπει νὰ συμμετέχουμε στὴ θεῖα Λειτουργία καὶ νὰ κοινωνοῦμε τὸ σῶμα καὶ τὸ αἷμα τοῦ Χριστοῦ.

Μερικαὶ σκέψεις διὰ τὸ νέον ἔτος

Μία νέα χρονία ξεκίνησε καὶ ἀνθρώπινο εἶναι καθ' ἓνας ἀπὸ ἡμᾶς νὰ ἐλπίζῃ γιὰ κάτι καλύτερο στὴν ζωὴ του. Εἰδικὰ στὴς ἡμέρας μας, ὅπου βρισκόμαστε εἰς μίαν κατὰστασιν ἀποσύνθεσης καὶ ὅλα γύρω μας καταρρέουν. Ὅμως καθεὺς νὰ ἐκκίνησιν ἐμπειρίαν τὴν ἐλπίδα καὶ τὸ θάρρος γιὰ τὸ μέλλον. Ἐταῖ στὸν κουρασμένο καὶ ἀπογοητευμένο ἄνθρωπον «μόνον τὸ ἥθος τοῦ Χριστοῦ, ζωντανεμένο στὴν συμπεριφορὰ τῶν πιστῶν μαθητῶν του» εἶναι αὐτὸ ποὺ θὰ μᾶς ἐμπνεύσῃ γιὰ τὸ μέλλον. Ἐκ τῶν πραγμάτων ὁμοῦ ἡ ἑλληνικὴ πολιτεία εἶναι ξένη πρὸς αὐτὸ τὸ ἥθος καὶ ὅχι μόνον ἀδυνατεῖ νὰ μᾶς ἐμπνεύσῃ, ἀλλὰ καὶ λειτουργεῖ ὡς συνεργὸς αὐτῶν ποὺ δολιχίσαν τὴν κατὰστασιν σὲ αὐτὴν τὴν ὁδονήριαν πραγματικότητα. Ἄρα ἡ Ἐκκλησία εἶναι ὁ μόνος παράγων, στὸν ὁποῖο σήμερὰ θὰ πρέπει νὰ ἐμπιστευθῶμεν, ὥστε νὰ ἐκκίνησῃ ἡ πορεία μας ἀπὸ κάτω πρὸς τὰ πάνω. Ἄραγε ὁμοῦ οἱ ἄνθρωποι ποὺ τὴν ἀποτελοῦν εἶναι οἱ κατάλληλοι, ὥστε νὰ ἀναπαύσῃτο στὴν κρίσιν αὐτὴ σιγῇ; Διότι καὶ ἄλλοι εὐερίσκομενοι στὴς θέσεις τους, σὲ ἄλλες ἐποχὰς προσπέθηκαν, καὶ ἐπειδὴ ἀκριβῶς βρέθηκαν λειψοί, τὸ ἀποτέλεσμα ἦταν τραγικόν.

Τὴν στιγμὴ αὐτὴ χρειαζόμαστε ἀνθρώπους ἀκεραίους, ἠθικούς καὶ ἐντίμους. Ἀνθρώπους, ἡγέτες, με ἀγωνιστικότητά, ἀνυπόκριτους, με ἔζηλο, με ψυχικὰς δυνάμεις, με δίδωσιν γιὰ ἀντίστασιν στοῦ κακοῦ καὶ εἰς αὐτοῦς ποὺ τὸ προσωποῦν. Ἀνθρώπους οἱ ὁποῖοι θὰ μᾶς ὁδηγήσουν εἰς αὐτὰ τὰ ὁποῖα χάσαμε. Αὐτὸ σημαίνει ἀφ'

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ 7ην ΣΕΛ.

ΟΙ ΑΓΙΟΙ ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΚΑΙ ΚΥΡΙΛΛΟΣ

Τὴν 18ην Ἰανουαρίου ἡ Ἐκκλησία μας τιμᾷ τὴν μνήμην τῶν Ἁγίων Ἀθανασίου καὶ Κυρίλλου, Πατριαρχῶν Ἀλεξανδρείας.

Ὁ Ἁγιασμένος Παπα-Μάρκος Μανώλης ΠΟΡΕΙΑ ΖΩΗΣ ΑΠΟ ΤΗΝ ΜΕΤΑΝΟΙΑΝ ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΥΣΠΛΑΓΧΝΙΑΝ

Τοῦ κ. **Ανδρέου Χριστοφόρου**

Κάποιος πρόσφατος φίλος, ἓνα παιδί ποὺ ἀκόμα δὲν εἶδα, παρὰ μόνον μιλάμε στὸ τηλέφωνο, μοῦ ζήτησε ἐπίμονα νὰ γράψω κάτι γιὰ τὸν ἀγὸν Πνευματικὸ του, π. Μάρκο Μανώλη, γιὰτὴν τοῦ εἶπα ὅτι τὸν γνωρίζω ἀπὸ τὸ 1995!

Δίστασα, νὰ πῶ τὴν ἀλήθεια, νὰ γράψω γι' αὐτὸν τὸν ἄνδρα, ποὺ με ἀφῆνε ὅψων, γιὰ τὴν ἰσορροπία ποὺ ἔβλεπα στὴν πνευματικὴ του προσωπικότητα, τόσα χρόνια, μεταξύ Προσευχῆς καὶ Διακονίας. Μετάνοιαν, Εὐεπταλγανίας, αὐτοπρόληψης καὶ οικονομίας, με ἀκρίβεια στὰ ὅρια τῶν ἀρετῶν του, ποὺ διαχέονταν στὸ ἥμερο πρόσωπό του, στὸ πρῶτο βλέμμα καὶ στὸ μόνιμο συννεσταλμένο μειδίαμα τῶν χειλέων του!

Ἦταν μία συνθησισμένη μέρα τοῦ 1995, δὲν θυμᾶμαι ἀκριβῶς πότε, ὅταν

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ 4ην ΣΕΛ.

Ὁρθόδοξος διαπαιδαγώγησις τῆς Ἑλληνικῆς νεολαίας

Γράφει ὁ **ἱερομόναχος Δαμασκηνός**, Ἱ. Κ. τοῦ Φιλαδέφου

Τῶ Μακαριωτάτω Ἀρχιεπισκόπῳ Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ.κ. ΙΕΡΩ-ΝΥΜΩ!

Τῇ Σεπτῇ Ἱεραρχίᾳ τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος εἰς τὰς ἑδρας τῶν Θέμα: «Ὁρθόδοξος διαπαιδαγώγησις τῆς Ἑλληνικῆς νεολαίας»

Μακαριώτατε, σεπτὰ Ἁγιοι Ἀρχιερεῖς,

Ἐξ ἀφορίων τῆς δημοσιεύσεως εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως τῶν προγραμμάτων τῆς θρησκευτικῆς καὶ τῆς τελευταίας ἀντιδράσεως

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ 7ην ΣΕΛ.

μου, ποὺ κοιμῶμαι μέχρι πρὸςφωτός.

Ὁ ἀειμνηστὸς π. Γαβριὴλ Διονυσίου σημειώνει: «Ὅτε ἡ χάρις τοῦ Θεοῦ ἔνευεν εἰς τὴν καρδίαν μου ἵνα ἔλθω εἰς τὸν εὐλογημένον τοῦτον τόπον τῆς ἡσχίας καὶ προσευχῆς, ἥτοι Φεβρουάριος τοῦ σωτηρίου ἔτους 1910' ὁ πόθος μου ἦτο νὰ μεταβῇ εἰς τὴν Σκήτην τῶν Κausοκαλυβίων, ὅπου ἦσθον ὁ συντοπιτὴς μου Ὁσῖος Ἀκάκιος καὶ ὅπου ἐμονάζον καὶ μονάζουσιν ἀπὸ τῆς Θεοσευχῆς, ἥτοι Φεβρουάριος τοῦ σωτηρίου ἔτους 1910' ὁ πόθος μου ἦτο νὰ μεταβῇ εἰς τὴν Σκήτην τῶν Κausοκαλυβίων, ὅπου ἦσθον ὁ συντοπιτὴς μου Ὁσῖος Ἀκάκιος καὶ ὅπου ἐμονάζον καὶ μονάζουσιν ἀπὸ τῆς Θεοσευχῆς, ἥτοι Φεβρουάριος τοῦ σωτηρίου ἔτους 1910' ὁ πόθος μου ἦτο νὰ μεταβῇ εἰς τὴν Σκήτην τῶν Κausοκαλυβίων, ὅπου ἦσθον ὁ συντοπιτὴς μου Ὁσῖος Ἀκάκιος καὶ ὅπου ἐμονάζον καὶ μονάζουσιν ἀπὸ τῆς Θεοσευχῆς, ἥτοι Φεβρουάριος τοῦ σωτηρίου ἔτους 1

ΓΕΓΟΝΟΤΑ και ΣΧΟΛΙΑ

'Η βλάσφημος θεωρία των «Αβρααμικῶν θρησκειῶν»

ΑΚΟΥΜΕ πολύ συχνά νά γίνεται λόγος γιά τίς λεγόμενες «Αβρααμικές θρησκείες». Σέ αυτές συμπεριλαμβάνουν τόν 'Ιουδαϊσμό, τόν Χριστιανισμό καί τόν 'Ισλάμ, ὁλαδῇ τίς τρεῖς μονοθεϊστικές θρησκείες. Εἶναι μία ἀκόμη μεγάλη παγίδα τῶν συγκρητιστικοῦ οἰκουμηνισμού, ὅπως ἀνέλυσε ὁ διακεκριμένος ὁμολογητής θεολόγος Β. Χαράλαμπους. «Ἡ θεωρία τῶν καλουμένων “Αβρααμικῶν θρησκειῶν”, δυστυχῶς ἐνυπάρχει στίς διαθρησκειακές συναντήσεις μέ 'Εβραίους καί Μουσουλμάνους. Οἱ ὁροι “Αβρααμική οἰκουμένη”, “Αβρααμική πνευματικότητα” καί “Αβρααμικό πνεῦμα”, ἀποτελοῦν ἀπτά ἰδεολογικά συνυπαρξάκα ἀποτήματα. Ἡ θεωρία τῶν καλουμένων “Αβρααμικῶν θρησκειῶν”, εἶχε διατυπωθεῖ ἀπό τόν Γάλλο ἰσλαμολόγο Louis Massignon (1883-1962). Εἶναι ἐυκόλος δρόμος γι' αὐτοὺς ὅπου ἐπιζητοῦν νά βροῦν ‘κοινά στοιχεῖα’, πρὸς ἱκανοποίηση τῶν ἐφευρημάτων τῆς εἰρήνῃς τοῦ κόσμου τούτου.

Ἡ ἀνθρωπαρέσκεια τοῦ θρησκευτικοῦ συγκρητισμοῦ

Ο ΟΜΟΛΟΓΗΤΗΣ θεολόγος κ. Β. Χαράλαμπος δίνει καί τὸ στίγμα τῆς βλάσφημης θεωρίας τῶν «Αβρααμικῶν Θρησκειῶν»: «Ὁ διαθρησκειακὸς αὐτὸς συνυπαρξάκος διάλογος ἀρκεῖται στήν ἀνακάλυψη “κοινῶν” στοιχείων κατὰ τὴν ἀπομυή των, μὲ ἀπώτερο στόχο νὰ τροφοδοτήσῃ μία στρεβλὴ διαθρησκειακὴ συντηραρξή, ὅπου ἡ ἀλήθεια καθίσταται δευτερευόουσα. Τα “κοινὰ στοιχεῖα” ποὺ ἐφευρίσκουν, ἀρκούν γιὰ νὰ συντηρεῖται τὸ συνυπαρξάκο ἰδεολογικὸν τῶν. Τελικὰ ἡ ἀγάπη τῶν ἀποδεικνύεται ἀνθρωπαρέσκα ἰδεολογική, ὅπως καί ὁ διάλογος “ἀγάπης” ποὺ διεξάγεται ἐρήμην τῆς ἀλήθειας καί καταντᾷ ἐνα ἀτέρμιον παιγνίδι διαθρησκειακῆς ἀβρότητας. Τα συνυπαρξάκα παιγνιδίσματα τῶν δὲν ἀποτελοῦν ἐνδείξη χριστιανικῆς ἀγάπης, γιατί κατὰ κανόνα σχεδὸν ἀνοίεται ἡ ἐν ἀλήθειᾳ ἀγάπη. Ἡ ἀνθρωπαρέσκεια εἶναι ἡ κατεχρήσθη αἰτία, γιὰ τὴ μὴ ἀκριβὴ τήρησιν τῶν σωτηριακῶν κανόνων τῆς Εκκλησίας μας, ποὺ ἀφοροῦν τὰ θέματα σχεδόν με ἀλλοθρήσκους, γιὰ τοῦτο παρατηρεῖται καί τὸ ἀντικανονικὸ σκανδαλώδες φαινόμενο τῶν διαθρησκειακῶν συμπτροευχῶν. Ἡ πραγματικὴ ἐν ἀλήθειᾳ ἀγάπη, ἀπαιτεῖ τὴν ὁμολογίᾳ τῆς ἀληθείας καί ὄχι συγκρητιστικὰ διαθρησκειακὰ ὀλισθήματα ποὺ ἐυτελεῖζον τὸν Ὀρθόδοξο Χριστιανό. Δα-νειζόμενοι τὸν λόγο τοῦ Ἁγίου Ἰωάννη τοῦ Προδρόμου, τοὺς λέμε ἀπλά, “Μὴ ἀρεθόσε λέγειν ἐν εαυτοῖς, πατέρα ἔχομεν τὸν Ἀβραάμ” (Λουκ. 3, 6). Ἡ Ἀληθινή Πίστις, ἡ Πίστις στὸν Χριστό, ὅπως ἡ Μία Ἁγία Ἐκκλησία τῆς διδάσκει, δὲν μπορεῖ συγκρητιστικὰ νὰ ὁμαδοποιήσῃ, μὲ τοὺς ἀρνήτης τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ» (Ιστ. Ἀκτίνας). Συμφωνοῦμε καί ἐπαυξάνομε!

Δημιουργοῦνται νεκροταφεῖα διὰ ἀθέου!

ΟΙ ΑΝΑ τὸν κόσμο ἄθεοι, δὲν ἀρκοῦνται νὰ πολεμοῦν τὸ Θεὸ ὡς ζῶνταοι, ἀλλὰ καί ὡς πεθαμένο! Ἀπαίσιον τώρα νὰ βλέπουμεν τὸς δι-κά τους ξεχωριστὰ νεκροταφεῖα, ποὺ νὰ μὴ ἔχουν οἱ τάφοι τους καθόλου θρησκευτικὰ σύμβολα! Δεῖτε τὴν εἰσηγή: «Τὸ πρῶτο νεκροταφεῖο γιὰ ἀθεοὺς δημιουργήθηκε στὴ Σουηδία καί δὲν θὰ ὑπάρχει κανένα θρησκευ-τικὸ σύμβολο, σύμφωνα με τὸν In-dependent. Τὴν ἰδέα γιὰ τὸ νεκροτα-φεῖο αὐτό, ποὺ βρίσκεται στήν πόλιν Borlange ἔδωκε ὁ καθηγητῆς Josef Edrén, ὁ ὁποῖος ὑποστηρίζει ὅτι “ὁ κάθε ἀνθρώπου” ἔχει δικαιώμα νὰ ἐπιλέγῃ πῶς καί ποὺ θὰ ταφεῖ, ὅταν φθῇ ἀπὸ τὴ ζωή”. Οὁ καθηγητῆς ἐστειλε τὴν πρότασιν τοῦ στοὺς ἀρμόδιους φορεῖς καί ἀποφασίστηκε ἡ δημιουργία τοῦ νεκροταφεῖου. “Ὁ καθένας ἔχει δικαίωμα νὰ ἐπιλέξῃε ποὺ καί πῶς θὰ ταφεῖ ἀκόμα καί οἱ ἀθεοί, στὸν χώρο αὐτὸ δὲν θὰ ὑπάρ-χουν θρησκευτικὰ σύμβολα. “Ἐχω μίλησις με πολλὰ άτομα καί μὲ ἀνθρώπους ποὺ δὲν εἶναι ἀθεοί καί ἀντιμετώπισαν τὴν ἰδέα αὐτὴ πολὺ θετικά”. Ὅπως ἀναφέρει τὸ δημοσί-ευμα, τὸ ὁποῖο ἐκπαιδεύεται μία ἐρευ-να, τὸ 76% τῶν συμμετεχόντων δή-λωσαν “μὴ θρησκευόμενοι” ἢ “ἄθε-οι” (Ιστολ.ekklisiaonline.gr)! Ὁ πα-ραλογισμὸς τοῦ ἀθεϊσμοῦ δὲν ἔχει ὅρια! Ἀλλὰ ποῖο θρησκευτικό σύμ-βολο ἐνόησέ τοὺς “μακαρίτες” ἀθέ-οι καί τρέμον τὴν παρουσία του; Ασφαλῶς ὁ Τίμιος Σταυρός, τὸν ὁποῖο τοποθετοῦν οἱ Χριστιανοὶ στὰ μνημεῖα, τὸς ὡς ὁμολογία τῆς ἐκ νεκρῶν ἀναστάσεως! Αὐτὸ εἶναι ποὺ «τοσουροφάζει» τὸ διάβολο καί τὰ ἐπὶ τῆς δυστυχισμένα ὄργανά του!

Ἐορτασμός γενεθλίων Ἐπισκόπων

ΝΕΑ ΗΟΗ στὸ χώρο τῆς Ἐκκλη-σίας καὶ δυστυχῶς ὀλοένα ἐνὰ πρὸς τὴν διαχιλιετηρὴν παράδοσιν. Τῆς. Μία ἐξερρηνὴ πορεία πρὸς τὴν ἐκκομίσκειυσ! Ὁ λόγος γιὰ τὸν ἑορτα-σμό τῶν γενεθλίων τῶν Ἐπισκό-πων καί μάλιστα τῶν Πατριάρχων! Δὲν πέρασε πολλὸς καιρὸς ἀπὸ τότε ποὺ ἔκαμε τὴν ἀρχὴ ὁ κ. Βαρθολομαῖος καί ἐβόρθε τὰ κεράκια τῆς τούρτας τῶν γενεθλίων του, τὸν ἀκολουθήσαν πρόσφατα, ὁ Πατριάρχης Ρωσίας κ. Κύριλλος καί στή συνέχεια ὁ «Πατῆρ τῶν Πατέρων καί Κρητῆς τῆς Οἰκου-μένης» Πατριάρχης Ἀλεξανδρίας κ. Θεόδωρος! Μάλιστα στή Μόσχᾳ θεωρή-θηκε «μεγάλο γεγονός» καί γιὰ τοῦτο ἐπτευσαν ἡγέτες Ἐκκλησιῶν ἀπὸ ὅλο τὸν κόσμο καί ἀντιπροσώποι

του. Ὁ ἰσλαμολόγος Louis Massignon εἶχε διατυπώσει τὴ θεωρία τοῦ αὐτῇ μὲ τὸ σκεπτικὸ ὅτι οἱ μονοθεϊστικές θρησκείες Χριστιανισμός Ἰουδαϊσμός καί Ἰσλάμ ὅπως τίς καλεῖ, ἔχουν κοινὸ πατέρα τὸν Ἀβραάμ, τὴν πίστη τοῦ Ἀβραάμ στὸν ἕνα Θεὸ καί τὸ κοινὸ καθήκον νὰ ὑπακούουν στὸν ἕνα Θεό» (Ιστ. Ἀκτίνας). Πάνω σὲ αὐτὴ τὴν δαιμονική θεωρία στηρίζονται οἱ «δικοί» μας οἰκουμηνιστὰς καί ἀποκαλὸν τοὺς Ἰουδαίους καί τοὺς Μουσουλμάνους «ἀδελφοὺς» καί λάρεις τοῦ «ἰδίου Θεοῦ!» Πετοῦν «στὸν κάλαθο τῶν ἀρχαίων» τὸ Εὐαγγέλιο, τὸ ὁποῖο τονίζει ὅτι ὁποῖος δὲν ἔχει τὸν Υἱὸ δὲν ἔχει καί τὸν Πατέρα καί πῶς ὁ «θεὸς» τοῦ Ἐβραΐ-σμοῦ καί τοῦ Ἰσλάμ εἶναι ἀνύπαρκτος! Καί μία ἀπαραι-τήτη διεκρίσιον: ἀληθινὸ ἀδελφὸς μᾶς εἶναι ὅσοι ἀνα-γεννηθήκαμε ἐν Χριστῷ ἀπὸ τὴν κοινή νοπήτ ἡμῆρα, τὴν ἱερὰ Κολυμβήθρα, σὲ ἀντίθεση μὲ τοὺς μὴ βαπτι-σμένους, οἱ ὁποῖοι εἶναι μόνο συνάνθρωποι μᾶς!

πονηρὸ παιγνίδι τὸν, μιλά, ὁ ἀλήπ-ριος γιὰ ἀγάπη. Ὁ,π.εἶπε ὁ Χριστός, τὸ λέγει κι αὐτὸς κάλλικα, γιὰ νὰ ξε-γελᾶσει. Τώρα, στὰ καλά καθούμε-να, τοὺς ρασοφόρους μᾶς στήν Πό-λη, τοὺς ἐπίσσε παροξυσμοῖς τῆς ἀγάπης γιὰ τοὺς Ἱταλιάνους, ποὺ σκεῖνται, ὅπως πάντα, κροσί καί περήφανοι καί δὲν γυρίζουν νὰ τοὺς δοῦνε αὐτοὺς τοὺς «ἐν Χριστῷ ἀδελφούς», ποὺ ὅσα τοὺς κάνουν ἀπὸ τὸν καιρὸ τῶν... Σταυροφόρων ἴσαμε τώρα, δὲν τοὺς τὰ ‘κανε μὴτε Τοῦρκος, μὴτε Τάταρος, μὴτε Μω-μαχετάνος. Ἰσως κι οἱ δικοὶ μᾶς νὰ κάνουν ἀπὸ παρεξηγημένη καλω-σύνη» (Ιστ. Ἀναήστος). Ὅντως ἐπι-τηνέον σχόλιο, τὸ ὁποῖο εἰκονί-ζει μὲ ἀκριβεία τὴν συγκρητὴν συγκρητι-στικὴ πραγματικότητα!

Ἰδοὺ ποῖοι προωθοῦν καί χρηματοδοτοῦν τὸν σοδομισμό!

ΚΑΝΑΜΕ λόγὸς σὲ προηγώ-μενο σχόλιό μᾶς γιὰ τὴν κατὰ παραγγελία προώθησιν τῆς ὁμοφυλοφιλίας ἀπὸ σκενταῖ κέντρα. Ὁ ἔγκριτος δημοσι-ογράφος κ. Γ. Παπαθανασό-πουλος ἀποκαλύπτει αὐτὰ τὰ κέντρα: «Τὸ Παγκόσμιον Οἰκο-νομικὸ Φόρουμ (ΠΟΦ), ποὺ ἔχει ἔδρα τὸ Νάποβς τῆς Ἑλβε-τίας καί ἐκεῖ συζητεῖται τὸ μέλ-λον τοῦ πλανῆτῃ μᾶς, προ-ωθεῖ τὸ κίνημα τῶν ὁμοφυλο-φίλων! Στρατηγικοὶ ἐταῖροι (strategic partners) σ’ αὐτὸ εἶναι ἑκατὸ εταίρειες, ἐκ τῶν μεγαλυτέρων στὸν κόσμο. Με-ταξὺ αὐτῶν οἱ: Bank of Ameri-κα, General Motors, Nestle, Coca Cola, PepsiCo, BP, Micro-soft, Rockefeller Foundation, Unilever καί Volkswagen, οἱ περισσότερες ἀπὸ τίς ὁποῖες στηρίζουν οικονομικὰ τὸ κίνη-μα τῶν ὁμοφυλοφίλων σὲ ὅλο τὸν κόσμο. [...] Σημειούμεναι ὅτι οἱ ὁμοφυλόφιλοι ἀπὸ τὴν δεκαετία τοῦ 2000 ἐμφανίζον-ται πανίσχυροι οικονομικὰ καί κοινωνικά, ἀρίστα ὁργανωμέ-νοι στίς περισσότερες χώρες τῆς Δύσης καί ἀλλοκότως διεκ-δικητικοί. Στὶς δύσκιες κοινω-νίες, βῶς πρόσωπα, ἀπολαμ-βάνουν, ὅπως ὅλοι οἱ πολῖτες, πλήρη δικαιώματα καί ὅμως ὑποχρῖζονται ἐπὶ αἰσθάνονται καταπίεσμένοι, ἐπειδὴ δὲν ἐπιβάλλουν ὅλα ὅσα θεωροῦν ὅτι δικαιούνται. Εἰτιβάλλουν ἀκόμη ὅτι, κατὰ τὴν θεωρία τοῦ Δαρβίνου, ὡς “τρίτο φύλο”, ἀποτελοῦν τὸ σύγχρονο “ἐξε-λιγμένο” εἶδος ἀνθρώπου (Homo sapiens sapiens)!!» (Ιστ. Ἀκτίνας)! Μόνον ἔτσι μπο-ρεῖ νὰ ἐξηγηθεῖ ἡ ἀλματώδης ἐξάπλωσις τοῦ σοδομισμού παγκοσμίως, μὲ τὸν πακτωλὸ τῶν «ἀργυρίων», αὐτῶν πὺς σχεδιάζουν τὸν νέο ἐνδιαιτικό κόσμο τοῦ ἁμεσου μέλλοντος! Ὁ Θεὸς νὰ μᾶς λυπηθεῖ!

μὲ τὸν ἑορτασμό τὸν προστάτῃ ἁγίῳ, ποὺ φέρομεν τὸ ὄνομά του. Αὐτὸ ση-μαίνει θεολογικά ὅτι γιὰ τὸν πιστὸ Χρι-στιανὸ δὲν ἔχει τόση σημασία ἡ φων-κὴ τοῦ γέννησῃ, ἡ ὁποία εἶναι ἐν ἁμαρτίᾳ» (Ψαλμ. 50,7), ἀλλὰ ἡ ἐν Χριστῷ ἀναγέννησιν, ἡ ὁποία συντελεῖται στήν Ἁγία Κολυμβήθρα καί λαμβάνει ὄνομα ἁγίου, γιὰ νὰ εἶναι ὁ προστάτης τοῦ ἁγίου καί προστάτῃ του. Δὲν εἶναι τυχαῖο ὅτι ὁ ἑορτασμός τῶν γενεθλίων καθιερώθηκε ἀπὸ τὸν πάδο διαφωτισμὸ καί υιοθετήθηκε μὲ πῶθος ἀπὸ τὸν νεοεσσατισμό! Εἶναι καί αὐτὸ ἕνα ἀπὸ τὰ ἀνσηχητικά ἐκφυλιστικὰ φαινόμενα στὸν ἐκκλη-σιαστικὸ χώρο, ποὺ θὰ πρέπει νὰ μᾶς πρὸς ἀντίθεσιν!

Ὁ Φ. Κόντογλου διὰ τὰς συγχρόνων «ἀγαπολογίας» μετὰ τῶν παπικῶν

ΠΑΡΑΕΤΟΜΕΝ ἕνα μικρὸ ἀπό-σπασμα ἀπὸ ἐπιτυχημένο σχόλιο τοῦ μακαριστοῦ Φωτῆ Κόντογλου, σχετικὰ μὲ τίς σύγχρονες «ἀγαπο-λογίες» τῶν κληρικῶν μᾶς πρὸς τοὺς αἰρετικούς παπικούς: «Μεγά-λο, πολὺ μεγάλο καί σπουδαῖο εἶναι ἕνα ζήτημα ποὺ δὲν τὸ δῶσανε σχεδὸν καθόλου προσοχή οἱ πρσι-σσότεροι Ἐλληνες. Κι αὐτὸ εἶναι τὸ ὅτι ἀπὸ καιρὸ ἀρχίσανε κτάνοι οἱ δικοὶ μᾶς κληρικοὶ νὰ θέλουν καί νὰ ἐπιδιώκουν νὰ δέσουν στενές σχέ-σεις με τοὺς παπικούς, ποὺ ἐπὶ τό-σους αἰῶνες μᾶς ῆρμαζαν. Γιατὶ, στ’ ἀληθινὰ, δὲν ὑπάρχει πῶς μεγá-λος ἀντίμαχος τῆς φυλῆς μᾶς, κι ἐπί-μονος ἀντίμαχος, τοῦ, ὡςναι καί κα-λὰ, θέλει νὰ ὁρῆσῃ τὴν Ὀρθοδοξία. Οἱ δεσποτῆδες ποὺ εἶπα πῶς τοὺς ἐτίσσε, ἄραφρα κι ἀνανάτητες, ὁ ἔρωτας με τοὺς Λατίνους, λένε πῶς τὸ κάνουν ἀπὸ “ἀγάπην”. Μὰ αὐτὸ εἶναι χυροδρεπιδεσάτῃ δικαιολογία καί καλά θὰ κάνουν νὰ παρατή-ρουν αὐτὰ τὰ ροσολία τῆς “ἀγά-πης», ποὺ τὴν κάνουν ρεζίλι. Ὁ διά-βολος, ἅμα θελήσει νὰ κάνει τὸ πιὸ

ΘΕΟΔΟΣΟΣ ΤΥΠΟΣ

Ο ΑΓΙΟΣ ΤΗΣ ΗΜΕΡΑΣ ΟΙ ΑΓΙΟΙ ΕΡΜΥΛΟΣ ΚΑΙ ΣΤΡΑΤΟΝΙΚΟΣ

Στὶς 13 Ἰανουαρίου ἡ Ἐκκλησία μᾶς τιμᾷ τὴν μνήμη τῶν ἁγίων μαρτύρων Ἐρμύλου καί Στρατονίκου. Οἱ ἅγιοι αὐτοὶ ἔζησαν στοὺς χρό-νους τοῦ βασιλέα Λικινίου καί ὁ μὲν Ἐρμύλος ἦταν διάκονος στοῦ ἀξίωμα ὁ δὲ Στρατονίκος ἦταν φί-λος του. Ὅταν συνελή-φθηκε ὁ ἅγιος Ἐρμύλος ἀπὸ τοὺς εἰδωλολάτρες, ἐπειδὴ ἦταν χριστιανός, στήν ἀρχὴ τὸν ἔδειραν ἀπάνθρωπα μὲ μαστίγιον, τὸ ὁποῖο περιβλήσαν χάλκινα σφαῖραια καί κατόπιν τὸν ξέσκισαν τὸ σῶμα μὲ ραβδὰ ἀκανθωτά. Βλέ-

ποντὶς ὁ φίλος του Στρα-τονίκος ὅτι τὸν κτυποῦ-σαν τόσο σκληρά, ὥστε νὰ ἔχῃ ἀνοίξει ἡ κοιλία του, τὸν συμπόνεσε καί μὲ τὴν σύμφωνη γνώμη τοῦ Ἐρμύλου παρουσιά-σθηκε καί αὐτὸς στὸν βα-σιλεᾶ καί με παρηρσία ὁμολόγησε τὴν πίστη τοῦ στὸν Χριστό, ὡς Θεὸ ἀληθινὸ. Ἀφοῦ τὸν ἔδει-ραν καί αὐτὸν με τοὺ ἀσπλαγχγία, μαζὶ μὲ τὸν Ἐρμύλο τοὺς ἔρριξαν στὸν Δουναβίη ποταμῷ, ὅπου οἱ ἄοιδμοι ἔλαβαν τὸν στέφανο τοῦ μαρτυρίου καί ἀξιώθηκαν τῆς οὐρανίου Βασιλείας.

3 Ἰανουαρίου, μνήμη τοῦ ἁγίου τῶν Ἑλληνικῶν Γραμμάτων Ἀλεξάνδρου Παπαδιαμάντη

Γράφει ὁ Δρ. Χαράλαμης Μ.Μπούσιας, Μέγ. Ὑμνογράφος τῆς τῶν Ἀλεξανδρέων Ἐκκλησίας

Ὁ μεγάλος Σκιαθίτης λογοτέχνης Ἀλέξανδρος Πα-παδιαμάντης, ὁ λογοτέχνης ποὺ συγκινεῖ ὅλους μᾶς διαχρονικά, ἔζησε τὴν ἐκούσια φτώχεια, γιὰ νὰ μπορέ-σει νὰ τραγουδήσει μὲ τὴν πένα του τὰ πῆδα καί τοὺς ἀτέλειωτους καμμούς τοῦ κόσμου. Πόσο μᾶς ἀναπαύει καί σήμερα τίς δυσκόλες ἡμέρες ποὺ περνᾶμε ὡς ἔθνους, ὡς κοινωνία μὲ τὰ ἔργα του ποὺ μυροβυζῶν ἀνόητα!

Στὰ Παπαδιαμαντικά κείμενα προβάλλεται ὁ λαὸς τοῦ Θεοῦ, ποὺ πορεύεται μέσα στήν κοσμική μαται-ότητα, γιὰ νὰ κάνει τὸν κόσμο Ἐκκλησία, γιὰ νὰ θεώ-σει τὸν ἀνθρώπο. Καταρφεῖ τὰ πᾶθα καί τοὺς καη-μούς, ποὺ δὲν ἔχουν τελειωμό. Καί μὲ τὴν καταγραφή αὐτὴ ὁ ἴδιος ὁ συγγραφέας δὲ μένει ἀπαθής, ἀλλὰ συγκλονίζεται ἀπ’ αὐτὰ, ποὺ γίνονται καί δικὰ του πᾶ-θη, ἀφοῦ ζεῖ βιωματικά τὴν Ἐκκλησία. Σ’ αὐτὴν ὅλοι ἔχουν τὴ θέση τοῦ καί ὅλοι καταζητούντο, ὅταν ἀγχι-νίζονται γιὰ τὴν ἀπόκτησιν τῆς ἀρετῆς. Τὸ μεγάλο μυ-στήριο ποὺ ιεουργεῖται στὰ κείμενα τοῦ Παπαδια-μάντη εἶναι ἡ μεταμόρφωσις τῶν ἀνθρώπων τοῦ κό-σμου καί τῆς ἀνθρώπινης κοινωνίας σὲ εὐχαριστιακὴ σύναχθι καί θεανθρώπινη κοινότητα. Ἰσως μονάχα τὸ λογοτεχνικὸ χάρσιμα καί ἡ συνέπεια τῆς ζωῆς τοῦ κυρ Ἀλεξάνδρου, ποὺ συνδυᾶσε ἀγωνιστικὸ πνεῦμα, τα-πεινότητα καί θεῖο φωτισμό, μποροῦν νὰ καταγρά-ψουν καί νὰ φανερώσουν αὐτὴ τὴν μεγάλῃ δυνατοτήτῃ τῆς ἀνόητος, τὸ πῶς, δηλαδὴ, ἕνας κόσμος πεπερα-σμένος γίνεται αἰώνιος καί μιά κοινωνία πόνου καί δα-κρύων μεταβάλλεται σὲ εὐχαριστιακὴ κοινότητα ἀγίω-σύνης.

Ὅσιακὸν τέλος

Τὸ νησί τοῦ ἔθελγε τὸν κυρ-Ἀλέξανδρο. Ἔτσι ἔφυγε

Οἱ αὐτάδελφοι Μεσσηνικοὶταὶ ἱερομόναχοι π.Παντελεήμων ὁ πνευματικός καί π. Ἰωαννίκιος ὁ πρεσβύτερος

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΚ ΤΗΣ 1ης ΣΕΛ.

Νέοι ἀγῶνες τώρα καί μεγάλα πνευματικὰ παλαίσματα τὸν πηρλώναν. Μὲ τὴν εὐχὴ τοῦ γερνῶτά του προχώ-ρρησε στήν ἀσκησι καί στήν ἀρετὴ. Τὸ 1890 ὁ γερο-Νι-κήτας βλῆπώντας τὴν ἀνιότητά τοῦ βίου του ἀποφάσισε νὰ χερσινοῦντῇ Διάκονος καί στὴ συνέχεια ἱερέας.

Ὁ π. Παντελεήμων μὴ ἀντέκρινε τὴ σκληρὴ ζωὴ τοῦ κελιωτοῦ, ἐπειδὴ ἦταν ἀσθενικῆς κρᾶσεως, μὲ τὴν ἀεῖα καί τὴν εὐλογία τοῦ γερνῶτά του ἔφυγε ἀπὸ τὸ κελλὶ τοῦ Ἁγίου Δημητρίου καί κοινοβόησε στὴ Μονὴ Φιλοθέου γιὰ μεγάλο χρονικὸ διάστημα, ὅπου εἶχε τὰ καθήκοντα τοῦ ἐφημέριου.

Ἀργότερα ἀναψε μέσα του ἡ ἐπιθυμία νὰ πᾶει γιὰ προσκύνησιν στοὺς Ἁγίους Τόπους. Πράγματι μὲ τὴ βοήθεια τοῦ Θεοῦ καί τῆς εὐχῆς τῶν Φιλοθεϊτῶν πατέ-ρων πῆγε στὰ Ἱεροσόλυμα, ὅπου παρέμεινε γιὰ ἕνα ἔτος. Οἱ Ἀγιοφάτες βλέποντας τὸ ἀκέραιο τοῦ χαρα-κτήρα του καί ἀνανυγρίζοντας ὅτι εἶναι καλῶνους τὸν διόρισαν ὡς ἀριστερὸ ψάλτη στὸν πανιερό ναὸ τῆς Ἀναστάσεως. Ἀπὸ τὴ θέσι τοῦ αὐτῇ βοήθησε πολ-λοὺς πατέρες καί προσκυνητὲς νὰ πλησιάσουν πρὶο πολὺ τὸν Κύριό μας.

Ἡ νοσταλγία τοῦ Ἁθωνα δὲν τὸν ἄφηνε νὰ «ῥησυχᾶ-σει», γι’ αὐτὸ ἐπέστρεψε ἐκεῖ καί ἐγκαταστάθηκε στὸ ἡσυχαστήριον τοῦ Ἁγίου Παντελεήμονος τῆς Σκήτης τῆς Ἁγίας Ἄννης. Στὴ συνέχεια γιὰ περισσότερη ἡσυ-χία ἤλθε στὴν Κερασίᾳ, ὅπου ἀσκούσαντὰ σὲ μιά καλύ-βη ποὺ ἦταν κάτω ἀπὸ τὸ κελλὶ τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου. Ἐδῶ τὸν βρῆκε ὁ ἀδελφός του Ἰωάν-νης, ποὺ ἤλθε κι αὐτὸς νὰ μονάσει. Ἐπειδὴ ἡ ζωὴ στήν καλύβη τους ἦταν πολὺ δύσκολη, κἀβήθηκαν στὴ Σκή-τῃ τῶν Καυσοκαλυβιτῶν, ὅπου ἀνῶσαντὰ τὸ κατε-στραμμένο ἀπὸ τὸ μεγάλο σεισμό τοῦ 1905 κελλὶ τοῦ Ἁγίου Γεωργίου, τὸ ὁποῖο μὲ προσωπικὴ ἐργασία καί πολλές θυσίες ἀνακίνησαν. Ἐκτίσαν καί ναὸ πρὸς τι-μήν του Ἁγίου Μεγαλομάρτυρος Γεωργίου. Στὴν εἰκό-να ποὺ ὑπάρχει ἀπὸ τέμπλο τοῦ ναοῦ ὁ Ἅγιος Γεώρ-γιος εἰκονίζεται ἐπίπτος σὲ μαῦρο ὄλογο. Ἰσως εἶναι ἡ μοναδικὴ εἰκόνα ποὺ ὁ ἅγιος Γεώργιος ἱππεύει σὲ μα-ῦρο ὄλογο.

Ἐπειδὴ δὲ σπάνιζε φωτογραφία τοῦ ἁς δοῦμε πῶς μᾶς τὸν περιγράφει ὁ ὑποτακτικὸς τοῦ Ὁσίου Πορφύριου. Διαβάζομεν στὸ βιβλίο «Βίος καί λόγοι» σελ. 60 « Ἐκεῖ ποὺ ἤμουνα, στὸ καράβι, τοὺς ἔβλεπα ὅλους ποὺ περνοῦσαν. Σὲ μιά στιγμὴ ἀνέβηκε ἕνας ψηλὸς γέρος, σεβάσμιος, μὲ μακριὰ γενειάδα, φορ-

Εὐχαριστήριον

Ὁ «Ὀρθόδοξος Τύπος» εὐχεταί εἰς τοὺς ἀνανύ-στας τοῦ πλοῦσιαν τὴν βοήθειαν τοῦ ἐνανθρωπή-σαντος Χριστοῦ καί πνευματικὴν προκοπήν κατὰ τὸ ἀρξάμενον ἔτος.

Ἐλπίζει ὅτι με τὴν συνεργασίαν καί τὴν ἀγωνιστι-κὴν τῶν συμπατριῶταιν θὰ προμηχίστῃ καί πάλιν ὑθερασῶς ὑπὲρ τῶν ἱερῶν τοῦ ἔθνους ἡμῶν.

Θερμὰ εὐχαριστίας εἰς ὅλους τοὺς συνδρομητάς, οἱ ὁποῖοι ἐγκρίτως ἐστειλαν τὴν συνδρομήν των. Ὅσοις δι’ οικονομικοὺς λόγους ἀνεβλᾶσαν τὴν ἀπο-στολήν τῆς συνδρομῆς τῶν παρακαλοῦμεν νὰ τὴν ἀποστείλουν εἰς τοὺς προσεχέεις μῆνας, μὲ τὴν προ-τροπήν νὰ παραμείνουν ὅλοι συνδρομηταί, διότι ἡ φωνὴ τοῦ Ο.Τ. πρέπει νὰ φθάσῃ ὅσον τὸ δυνατόν πρὸ μακριὰ καί νὰ γίνῃ πρὶο δυνατή.

ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΑΓΑΠΗΤΟΥΣ ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΑΣ

Πληροφοροῦμε τοὺς ἀγαπητοὺς μᾶς συνδρομητάς ὅτι δύνανται νὰ καταθέσουν τὴν συνδρομήν των ἢ ἐνῆαχον καί εἰς τὴν Ἑθνικὴν Τράπεζαν εἰς τὸ ὄνομα «Πανελληνίους Ὀρθόδοξος Ἐνώσεις», Ἀρ. λογαριασμοῦ 129/296140-76. IBAN: GR 120110129000012929 614076. Τὸ δὲ SWIFT τῆς τράπεζας εἶναι: (BIC) ETHNGRAA.

Ὁ «Ο.Τ.» δὲν ἐξέ κερδοσκοπικὸν χαρακτῆρα καί τὰ ἐξο-δα ἐκδόσεως του σπῆρανται ἀποκλειστικῶς καί μόνον εἰς τὰς συνδρομὰς σας. Βοηθήσατε εἰς τὴν ἐκδοσὴν καί διάδο-σιν τοῦ «Ο.Τ.».

Ἐκ τοῦ Λογιστηρίου τοῦ «Ο.Τ.»

Πρωτοπρεσβύτερου Αναστασίου Γκοσποπούλου, Η ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΤΗΣ ΡΩΜΗΣ ΚΑΙ Ο ΕΠΙΣΚΟΠΟΣ ΤΗΣ ΣΤΑ ΠΡΑΚΤΙΚΑ ΚΑΙ ΣΤΙΣ ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ ΤΩΝ ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΩΝ ΣΥΝΟΔΩΝ, Διπλωματική Ἔργασία στὸ Κανονικὸ Δίκαιο στὸ Τμήμα Κοινωνικῆς Θεολογίας τοῦ Ἑθνικοῦ καί Καποδιστρια-κοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν, σχ. 17 Χ 24, Σελίδες: 400

Με πολλὰ χαρὰ χαράσσαο λίγες γραμμὲς γιὰ τὴν θαυμασία μελέτῃ τοῦ πρωτοπρεσβυτέρου καί ἀγαπητοῦ ἀδελφοῦ καί συλλειτουργοῦ π. Ἀνα-στασίου Γκοσποπούλου με θέμα «Ἡ Ἐκκλησία τῆς Ρώμης καί ὁ ἐπίσκοπος τῆς στά πρακτικά καί στίς ἀποφάσεις τῶν Οἰκουμηνικῶν Συνόδων». Ἡ μελέ-τῃ ὑπερήλθῃ ὡς διπλωματικὴ ἐργασία στὸ Τμήμα Κοινωνικῆς Θεολογίας τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν καί ἐγκρίσσε στὸν συγγραφέα τὸ δίπλωμα εἰδέσεως (master) στὸν Το-μέα τοῦ Κανονικοῦ Δικαίου μὲ βαθμὸ «Ἀριστα».

Ἐδικαστοῦτο πολὺ ἐνωρίτερα τὸν τί

ΟΡΘΟΔΟΣΙΑ ΚΑΙ ΓΕΩΠΟΛΙΤΙΚΗ

Συνθήκη του Maastricht 1992: Τί υπέγραψεν ή Έλλας και ποίας αλλαγάς υπέστηρ εξ αίτίας αυτής τής υπογραφής

42ον

Η Εϋρωπαϊκή Ένωσις δέν εδημιουργήθη διά τή κράτj μέλj

Η Συνθήκη του Maastricht (1992) τροποποιεί έλαφρώς τὸ ἄρθρο 215, ἐνῶ διατηρεῖ αὐτοῦσια τὰ ἄρθρα ὑπὲρ ἁριθμῶν 216, 217, 218, 219, 220, 221, 222 καὶ 223 τῆς Συνθήκης τῆς Ρώμης. Ἐχει ἰδιαιτέρω ἐνδιαφέρον νὰ δοῦμε τί ἔχει προβλεφθεῖ γιὰ τοὺς λαοὺς τῆς Εὐρώπης ἀπὸ τὸ 1957! Συγκεκριμένα:

«Ἀρθρο 215

Ἡ συμβατικὴ εὐθὺν τῆς Κοινότητος διέπτεται ἀπὸ τὸ δικαίον ποὺ ἐφαρμόζεται στὴ σχετικὴ σύμβαση.

Στὸ πεδίο τῆς ἐξωσυμβατικῆς εὐθύνης, ἡ Κοινότητα ὑποχρεοῦται, σύμφωνα μὲ τῆς γενικεῖς ἀρχεὺς τοῦ δικαίου ποὺ εἶναι κοινεῖς στὰ δίκαια τῶν κρατῶν μελῶν, νὰ **ἀποκαθιστᾷ τὴ ζημία ποὺ προξενοῦν τὰ ὄργανα ἢ οἱ ὑπάλληλοι τῆς κατὰ τὴν ἄσκηση τῶν καθηκόντων τους.**

Τὸ **δεύτερο εἰσαγωγικὸν ἐπαρμόζεται ὑπὸ τῆς ἰδίας προϋποθέσεως στὶς ζημιές ποὺ προξενεῖ ἡ ΕΚΤ ἢ οἱ ὑπάλληλοι τῆς κατὰ τὴν ἄσκηση τῶν καθηκόντων τους.**

Ἡ προσωπικὴ εὐθὺν τῶν υπαλλήλων ἐναντι τῆς Κοινότητος διέπτεται ἀπὸ τῆς διατάξεως τοῦ κανονισμοῦ περὶ τῆς ὑπηρεσιακῆς τους καταστάσεως ἢ τοῦ καθεστώτος τοῦ τοῦς διέπτεi.

Παρὰ τὴν συγκεκριμένη διάταξη τῆς Συνθήκης, τὸ Εὐρωπαϊκὸ Δικαστήριον **μόλις στis 20 Σεπτεμβρίου τοῦ 2016** ἐξέδωκε ἀπόφαση βάσει τῆς ὁποίας οἱ Εὐρωπαϊοὶ οἱ πολῖτες ἔχουν τὴν δυνατότητα νὰ ἐνάγουν τὴν Εὐρωπαϊκὴ Τράπεζα καὶ τὴν Εὐρωπαϊκὴ Ἐπιτροπὴ, στὴν περίπτωση ὅπου ἀποδεδειγμένα παραβιάζονται τὰ θεμελιώδη δικαιώματά τους.

Ἀφορμὴ γιὰ τὴν ἀπόφαση αὐτὴ ὑπῆρξε ἡ προσφυγὴ θιγομένων ἀπὸ τὴν μείωσι τῶν καταθέσεων τῶν Κυπριακῶν Τραπεζῶν τὸ 2013, ποὺ ἐστράφησαν κατὰ τῆς Εὐρωπαϊκῆς Ἐπιτροπῆς καὶ τῆς Εὐρωπαϊκῆς Κεντρικῆς Τραπεζῆς μὲ ἀίτημα τὴν ἀποκατάστασι τῆς ζημίας, ποὺ ὑπῆρξεν.

Ὡστόσο, παρόμοια προσφυγὴ Ἑλλήνων, Γερμανῶν καὶ ἱταλῶν θιγομένων ἀπὸ τὴν "ἀναδιάρθρωση" τῶν Ἑλληνικῶν Ὁμιολόγων τοῦ 2012, τὸ γνωστὸ PSI, **ἀπορρίφθηκε ἀπὸ τὸ Εὐρωπαϊκὸ Δικαστήριον** παρὰ τὴν **ὀρθότητα καὶ τὸ δικαίον τοῦ αἰτήματος**, ὅπως χαρακτηριστικὸς ἀπεφάνθη τὸ ἴδιο τὸ Δικαστήριον!

Βλέπουμε, λοιπὸν, ἀκόμα μία περίπτωση ὅπου οἱ προβλέψεις τῶν Εὐρωπαϊκῶν Συνθῆκων ἐφαρμόζονται μονομερῶς ἢ/καὶ κατὰ περίπτωση. Ἡ ἄμεση ἐφαρμογὴ τῶν διατάξεων γίνεται κυρίως, ὅταν αὐτὲς ἐννοοῦν καὶ ἐξυπηρετοῦν τοὺς σκοποὺς καὶ τοὺς στόχους τῶν ἱδυνόντων τῆς Ἐνώσεως, ἐνῶ ἀντιθέτως δέν ἐφαρμόζονται ὅταν ἀδικοῦνται οἱ Εὐρωπαϊοὶ πολῖτες.

«Ἀρθρο 116

Ἡ ἔδρα τῶν ὀργάνων τῆς Κοινότητος ὀρίζεται μὲ κοινὴ συμφωνία τῶν κυβερνήσεων τῶν Κρατῶν μελῶν.

Ἀρθρο 217

Τὸ **γλωσσικὸ καθεστὼς τῶν ὀργάνων τῆς Κοινότητος ὀρίζεται ἀπὸ τὸ Συμβουλίου ὁμοφωνῶς**, μὲ τὴν ἐπιφύλαξιν τοῦ κανονισμοῦ διαδικασίας τοῦ Δικαστηρίου.

Ἀρθρο 218

(Ἀρθρο ποὺ καταργήθηκε ἀπὸ τὸ ἄρθρο 28 δευτέρου παραγράφου τῆς συνθήκης συγχωνυσεως)

[Βλέπετε ἄρθρο 28 πρώτη παραγράφος τῆς συνθήκης συγχωνυσεως ποὺ εἶχε ὡς ἐξής:

Οἱ Εὐρωπαϊκεῖς Κοινότητές ἀπολαοῦσιν [σημ. ἀρθρογράφου: προφανῶς πρόκειται γιὰ λαθνασμένη μετάφραση], ἢ σωστὴ Ἑλληνικὴ ἔκφραση εἶναι "ἀπολαμβάνουσιν", **στὴν ἐπικράτεια τῶν Κρατῶν μελῶν, τὶν ἀναγκάων προνομίων καὶ ἀσυλιῶν γιὰ τὴν ἐκπλήρωση τῆς ἀποστολῆς τους**, ὑπὸ τοὺς ὅρους ποὺ καθορίζονται στὸ πρωτοκόλλο, τὸ ὁποῖο προσαρτάται στὴν παρούσα συνθήκη. Τὸ αὐτὸ ἰσχύει καὶ γιὰ τὴν Εὐρωπαϊκὴ Τράπεζα Ἐπενδύσεων].

Ἀρθρο 219

Τὰ **Κράτη μέλη ἀναλαμβάνουν τὴν ὑποχρέωσιν ἢ μὴ ρυθιζόντι διαφορὸς σχετικεῖς μὲ τὴν ἑρμηνείαν ἢ τὴν ἐφαρμογὴν τῆς παρούσης συνθήκης κατὰ τρόπο διάφορον ἀπὸ ἐκείνων ποὺ προβλέπεται ἡ συνθήκη**.

Μετὰ σὲ τρία ἄρθρα (217, 218 καὶ 219) συνομίζεται πολὺ χαρακτηριστικὰ τὸ **ὁλοκληρωτικὸ πνεῦμα**, ποὺ δέπνει τοὺς ἱδρυτὲς τῆς Ἐνώσεως.

Ἀρχικὰ στὸ ἄρθρο 217 ὀρίζουν πῶς ὁ καθορισμὸς τῆς ἐπίσημης γλώσσας τῶν ὀργάνων τῆς Κοινότητος ἀνήκει, ἀποκλειστικὰ καὶ μόνον, στὴν διακοδοσία τοῦ Συμβουλίου, ποὺ εἶναι ἓνα διορισμένο ὄργανο καὶ ὄχι στὰ κράτη μέλη.

Ἐν συνεχείᾳ, στὸ ἄρθρο 218, συγκεκρινοῦνται τὰ "ἀναγκαῖα προνομήα καὶ ἡ ἀσουλία" σὲ καθε μορφῆς ΜΚΟ, σὲ Κοινωνικὰ "φιλανθρωπικὰ" ἱδρυμῶνα ἢ/καὶ ὀργανισμοὺς, σὲ θεσμικὰ ἢ μὴ ὄργανα τῆς Ἐνώσεως κ.ο.κ. Αὐτὰ τὰ "προνόμια" καὶ ἡ "ἀσουλία" δέν εἶναι τίποτε ἄλλο παρὰ ἡ

Ἡ ΠΕΘ ζητεῖ τὴν διάλυσιν, ποὺ διαλυεῖ...

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΚ ΤΗΣ 3ης ΣΕΛ.

ὅτι:

α) Ἡ προαναφερόμενη δικαστικὴ ἀπόφασις δέν μνημονεῖ καμία ἐν τῶν δικαστικῶν ἀποφάσεων ποὺ ἐπικαλεστέριε στὸ δικηγόρικό τῆς ἢ ΠΕΘ καὶ τῆς ὁποῖας ὅ. Δικαστικὲς ὀφείλει νὰ τῆ ἀναφέξει στὴν ἀπόφασιν τοῦ καὶ μετὰ νὰ τῆς ἀπορρίψει.

β) Ἡ ΠΕΘ ἐπικαλεσάμενη τὸ δικηγόρικό της ad hoc ἐπισημονικὰ βιβλιογραφία, ποὺ ἀφορῶσιν εἰδικὰς τὴν τριτανεστικὴν, μὲ αἰτίμα τὴν διάλυσιν Σοματείου, τὴν ὁποία ἢ ἐν ἄνω δικαστικὴ ἀπόφασιν ὀφείλει ἐπίσης νὰ τὴ μνημονεύσῃ καὶ μετὰ νὰ τὴν ἀπορρίψει.

Εἰλόγηα λοιπὸν, ἀνακινεῖται τὸ ἐρώτημα πὼς εἶναι δυνατόν, σὲ μία τόσο σοβαρὴ περίπτωσιν ποὺ ἐμπλέκεται τὸ Ὑπουργεῖο Παιδείας, ἡ Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος καὶ οἱ Ἐνόσιος Θεολόγων, νὰ τοποθετεῖται ὡς Δικαστικὴ ἓνας Πάρεδρος. Ὁ κ. Προϊστάμενος τοῦ Δικαστηρίου ποὺ δίδοις τὸν ἐν λόγῳ Πάρεδρον, τί ἔχει νὰ πεῖ ἐπὶ τὸν προκειμένου;

Ἐπαιροῦθετα, ὁ ἀξιότιμος κ. Δικαστικὲς, ποὺ ἐξέδωκε τὴν παραπάνω ἀπόφασιν, προσκομίζων καὶ περαιτέρω στοιχεῖα, πέραν τῶν περιεχομένων στὴ διεγογραφεία, γιὰ νὰ τεκμηριώσων τὴν ἀπόφασιν τὸν, ἐστὶ καὶ ἐμεῖς ποὺ ἐπάρωσιν τὸν θεσφένος μὲ γιὰ τὸν «Καυρὸς», δικαιοσύνατε νὰ θυμίσωμεν στὸ σεβαστὸ Δικαστήριον ὅλλὰ καὶ σὲ καθε καλοπορεμένη ἐνδιαφερόμενον, ὅτι μόλις πρόσφατα, ἡ μενύλλετερη δικαστικὴ ἔνοση τῆς χώρας, ἡ **Ἐνώσιμ Δικαστῶν καὶ Εἰσαγγελέων, μὲ Ψήφισμά τῆς (10.12.2016), καταθέστων ἐναντίον τῆς ἱδρυσεως δικαστικῆς ἔνοσης (Ἐνώσιμ Θάνατον), χαρακτηρίζοντάς τὴν ὡς «δοῦδεον ἔπιν», ὡς δικαστικὴ καὶ «δικαιοκρατικὴ κίνησιν».**

Εἰπίσης, δέν ἀντελήφθη τὸ σεβαστὸ Δικαστήριον ὅλλὰ καὶ ὁ ποσοδέντων Δικαστικὲς ὅτι τὸ στοιγεῖο ποὺ ἐκτός δι-κονογραφίης ἐπικαλεστικαν, γιὰ νὰ στολίζων τὴν ἀποροπιστικὴν τῆς αἰτήσεως μὲ ἀποφασίαν τὸν, τὴν ἀντιμετώπιση δηλαδή ἀπὸ τὸν Ἀρχιεπισκόπον σὲ ἐπιστολὴν του, τὸν δύο Σοματείων ὡς ἰσοτήμων καὶ ἰσοκυρτων, **εἶναι ἀκριβὲς ἐκεῖνο τὸ κριτικὸν σημειο, ποὺ μαρτυρεῖται τὴ μείωσιν ποὺ ὑφίστασθε** ὡς Πανελλήνιον Σοματεῖον ποὺ προσοπτέζεται καὶ καλῶς ἐννοοῖμενα ἐπαγγελματικὰ συμπεφέροντα τοῦ **κλάδου τῶν Θεολόγων κατηχητῶν καὶ τῆς Ζημίας ποὺ ὑφίσταται**, ἀπὸ τὴν παρουσία καὶ τὴ δράσιν τοῦ Πανελληνίου Θεολογικοῦ Συνεδείου «Καυρὸς», ὁ ἀγνώσις ποὺ διεξάγουμε γιὰ τὸν προβλεπόμενο ἀπὸ τὸ

νομικὴ κατοχύρωσι τοῦ δικαιώματος νὰ παρακαμ-φθεῖ ἡ ἰσχύουσα νομοθεσία καθε κράτους μέλους, ὅταν ἔμποδίζετα" τὸ Κοινοτικὸ συμφέρον.

Τέλος, μὲ τὸ ἄρθρο 219 οἱ πρωτεργάτες τῆς Ἐνώσεως **ἀπαγορεύουσιν ρητῶς σὲ καθε κράτος μέλος νὰ χρη-σιμοποιήσῃ τὴν Εὐρωπαϊκὴ Συνθήκη** μὲ τρόπο ἀντι-θετὸ ἀπὸ αὐτὸν ποὺ ὀρίζουν τὰ θεσμικὰ ὄργανα καὶ οἱ ἐσωτερικεῖς τῆς διαδικασίεις.

«Ἀρθρο 220

Τὰ Κράτη μέλη, ἐφ' ὅσον εἶναι ἀναγκαῖο, διεξάγουσιν με-ταξύ τους διαπραγματεύσεις, γιὰ νὰ ἐξασφαλίσουν πρὸς ὀφελος τῶν ὑπηκόων τους:

- τὴν προστασία τῶν προσώπων, καθὼς καὶ τὴν ἀπό-λausei καὶ τὴν προστασία τῶν δικαιωμάτων ὑπὸ τοὺς ὅρους ποὺ ἀναγνωρίζει καθε κράτος στοὺς ὑπηκόους του-
- τὴν κατάργησιν τῆς διπλῆς φορολογίας ἐντός τῆς Κοι-νότητος-

- **τὴν ἀμοιβαίαν ἀναγνώρισιν τῶν ἑταιρειῶν** κατὰ τὴν ἐννοία τοῦ ἀρθρου 58 δευτέρου παραγράφου, τὴ δια-τήρησιν τῆς **νομικῆς προσωπικότητος** ἐπὶ μετα-φοράς τῆς ἔδρας ἀπὸ ἓνα κράτος σὲ ἄλλο καὶ τὴ δυ-νατότητα συγχωνεύσεως ἑταιρειῶν ποὺ διέπτονται ἀπὸ τὸ δικαίον διαφόρων Κρατῶν μελῶν-

- **τὴν ἀπλοοῦστευσιν τῶν διατυπώσεων γιὰ τὴν ἀμοιβαίαν ἀναγνώρισιν καὶ ἐκτέλεσιν δικαστικῶν καὶ διατητηκῶν ἀποφάσεων.**

Ἀρθρο 221

Μὲ τὴν ἐπιφύλαξιν τῶν ἄλλων διατάξεων τῆς παρού-σης συνθήκης καὶ ἐντός τριῶν ἐτῶν ἀπὸ τὴν ἐναρξὴ τῆς ἰσχύος τῆς, **τὰ Κράτη μέλη παρέχουν στοὺς ὑπὴ-κόους τῶν ἄλλων Κρατῶν μελῶν μεταχείρισιν ἴση μὲ τὴν παρεχομένην στοὺς ὑπηκόους τους**, σχετικὰ μὲ τὴ συμμετοχὴ τους στὸ κεφάλαιο ἑταιρειῶν κατὰ τὴν ἐννοία τοῦ ἀρθρου 58.

Ἀρθρο 222

Ἡ παρούσα συνθήκη δέν προδικάζει μὴ κανένα τρὸ-πο τὸ καθεστὼς τῆς ἰδιοκτησίας στὰ Κράτη μέλη.

Ἀρθρο 223

1. Οἱ διατάξεις τῆς παρούσης συνθήκης δέν ἀντί-θεται πρὸς τοὺς ἐξῆς κανόνες:

α) κανένα Κράτος μέλος δέν ὑποχρεοῦται νὰ παρέχει πληροφορίες, τὴ διάδοσι τῶν ὁπλῶν θεωρεῖ ἀντίθετη πρὸς οὐσιώδη συμφέροντα ἀσφαλείας του-

β) καθε Κράτος μέλος δύναται νὰ λαμβάνει τὰ μέτρα ποὺ θεωρεῖ ἀναγκαῖα γιὰ τὴν προστασία οὐσιωδῶν συμφερόντων τῆς ἀσφαλείας του, ποὺ ἀφοροῦν τὴν πα-ρυσιν ἢ ἐμπορία ὀπλῶν, πυρομαχικῶν καὶ πολεμικοῦ ὕλικου-τὰ μέτρα αὐτὰ δέν πρέπει νὰ ἀλλοιώνουν τοὺς ὅρους τοῦ ἀνταγωνισμοῦ ἐντός τῆς κοινῆς ἀγορᾶς σχε-τικὰ μὲ τὰ προϊόντα ποὺ δέν προορίζονται γιὰ στρατιυ-τικὸς εἰδικὰ σκοποὺς.

2. Κατὰ τὸ πρῶτο ἐτος τῆς ἰσχύος τῆς παρούσης συν-θήκης **τὸ Συμβουλίου ὀρίζει ὁμοφωνῶς τὸν πίνακα τῶν προϊόντων, στὰ ὁποῖα ἐφαρμόζεται ἡ παρά-γραφος 1 περίπτωση β).**

3. **Τὸ Συμβούλιο, πρὸςάσεις τῆς Ἐπιτροπῆς, δύ-ναται ὁμοφωνῶς νὰ τροποποιεῖ τὸν πίνακα αὐτὸν.**

Τὰ ἐπόμενα τέσσερα ἄρθρα (220, 221, 222 καὶ 223) εἶναι οἱ **θεμελιῶν λίθοι τῆς θλιβερῆς σημερινῆς πραγμα-τικότητος**. Προβλέπεται τὴν δυνατότητα μετακινή-σεως ἑταιρειῶν καὶ ἀνθρώπων δυναμικὰ ἀπὸ χώρα ἐν χώρα, χωρὶς νὰ παρέχεται ἡ δυνατότητα στὰ κράτη μέ-λη νὰ ἐλέγχουν καὶ νὰ ὀριοθετοῦν αὐτὲς τῆς μετακινήσεις. Ἐπιπλέον, ὁ ἐλέγχος τῆς παραγωγῆς ἄλλὰ καὶ τῶν ἐμπορικῶν συναλλαγῶν μετατίθεται ἀπὸ τὰ κράτη μέλη στὸ Συμβούλιο, ποὺ ὅπως προεῖπται εἶναι διορισμένο ὄργανο, ἄλλὰ καὶ στὴν Εὐρωπαϊκὴ Ἐπιτροπὴ, ἓνα ἐπί-σης διορισμένο ὄργανο τῆς Κοινότητος.

Εἶναι ἥλιου φαινότερον πὼς ἡ δευνὴ κατάσταση, ποὺ βιώνουμε σήμερα στὴν Εὐρωπαϊκὴ Ἐνωσιν, εἶναι τὸ ἀπὸτέλεσμα ζυμώσεως καὶ διεργασιῶν, ποὺ ξεκίνησαν στὴν Εὐρώπῃ σχεδὸν ἀμέσως μετὰ τὸ τέλος τοῦ Δευτέ-ρου Παγκοσμίου Πολέμου. Ὅλα δὲτα μελετήσαμε καὶ προσαναφέραμε στὴν σημε-ρινὴ μὲς μελέτῃ **ἐνάρχησην τὸ 1957** καὶ ὄχι τὰ τελευ-ταῖα χρόνια! Συμφωνήθηκαν ἀπὸ πολλοὺς πολιτικούς καὶ ἀπὸ κυβερνήσεις διαφόρων ἰδεολογιῶν, ἄλλὰ μὲ ἓνα κοινὸ χαρακτηριστικὸ: Ὅλοι ὑπηρετοῦσαν καὶ συνεχί-ζουν νὰ ὑπηρετοῦν τὴν **ἐγκαθίδρυσιν ἓνος ἐνιαυτοῦ παγκοσμίου καθεστώτος καὶ μίας κεντρικῆς παγκο-σμίου ἐξουσίας.**

Στὴν Ἑλλάδα μὰς δέν **υπάρχουν ἐλαφρυντικά γιὰ κανένα πολιτικὸ καὶ κανένα κόμμα**. Ὅλα **ἀνεξαρέ-τως** τὰ κόμματα στὴν Ἑλλάδα εἶναι **παραρτήματα ξέ-νων κομμάτων** καὶ ὑπηρετεῖ τοῦ Ἑυρωπαϊκοῦ ἰδεώ-δους", δηλαδή τῆς κεντρικὰ ἐλεγχόμενης Εὐρώπης.

Ἀλθίεια, ποῖος ἔχει ἀκόμα τὸ κουράγιο νὰ ζητάει «τε-ρισσότερη Εὐρώπη»;

M. B.

Ο ΑΓΙΟΣ ΜΑΡΚΟΣ Ο ΕΥΓΕΝΙΚΟΣ

Τὴν 19ην Ἰανουαρίου ἡ Ἐκκλησία μας τιμᾷ τὴν μνήμην τοῦ Ἁγίου Μάρκου Ἐφέσου τοῦ Εὐγενικοῦ.

Εἰκὼν διὰ χειρὸς Φωτίου Κόντογλου.

Ὁ Ἁγιασμένος Παπα-Μάρκος Μανώλης

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΚ ΤΗΣ 1ης ΣΕΛ.

κτύπησε τὸ τηλέφωνο στὸ Γραφεῖο μου καὶ ἀκουσα τὴν φωνή του νὰ μοῦ λέι-ε:

- Καλημέρα σας! Εἰστέ ὁ κύριος Ἀνδρέας Χριστοφόρου, ποὺ ἔχετε Γρα-φεῖο Προσκυνημάτων,
- Ναι ἀπάντησα, παρακαλῶ ποῖος εἰστε;
- Εἰμίαι ὁ Πατὴρ Μάρκος Μανώλης ἀπὸ τὸν Ἰ. Ν Ἀγ. Γεωργίου στὸ Διόνυ-σο, κύριε Ἀνδρέα. Θὰ ἤθελα νὰ ἀναλάβετε τῆς ἐκδρομῆς τῆς Ἑνορίας μας!

Ἦταν ὁ παπα - Μάρκος Μανώλης, τὸν ὁποῖον ἐγὼ δέν ἤξερα, μὲ ἤξερε ὅμως αὐτὸς καὶ μὲ λόγο ποὺ δέν σήκουν ἀντήρηση οὔτε ἐρώτησιν, μοῦ ζη-τοῦσε νὰ ἀναλάβω τῆς ἐκδρομῆς τῆς Ἑνορίας μας!

Ἦδη ἀπὸ τὴν πρώτη ἐκδρομῇ ποὺ εἶχαμε στὴν Κύπρον, τὸ 1995, ἔζησα ἀπὸ κοντὴ τὴν Ἀγιότητα αὐτοῦ τοῦ ἀνδρός!

Στὸ πούλμαν ἐπιβαλόλαυν μὲ τὴν σωπιτὴ καὶ τὴ χαρὰ ποὺ εἶχε νὰ βλέπει τὰ πνευματικὰ του παιδιὰ, νὰ χαίρονται.

Καμάρωνε τὰ παιδιὰ του μὲ συστολή, βλέποντας ὅλους μὲ σεβασμὸ καὶ ἀκούγοντας καθένα ξεχωριστὰ, πάντα μὲ μία ὑπερκόσμια καλὸσύνη καὶ συμπόνια.

Ὅταν ἦμουν μαζί του, πάντα τῆς ἐκδρομῆς, ἦμουν σὲ μία μόνιμη ἐκπλη-ξη γι' αὐτὸ ποὺ ἔβλεπα, δέν μπορούσα νὰ πιστέωμαι ὅτι ἦταν δυνατόν νὰ ἦταν τόσο κοντὰ μοῦ ἓνας Ἅγιος τέτοιας ἐμβέλειας.

Ἐβλεπα στὸ πρόσωπό του, ὅλο τὸ Εὐαγγέλιο, μὲ σάρκα καὶ ὀστά! Εὐγένεια, πραότητα, ἐγκράτεια, συστολή, καλὸσύνη, σοφρότητα, εὐσταλαχνία!

Ἡ Ἀγιότητα σὲ αὐτὸν τὸν ἄνθρωπον ξεχειλίζει, ὅσο καὶ νὰ ἤθελε νὰ κρυφτεῖ, δέν μπορούσε, ἔγινε ὄντως, πόλις ἐπὶ Ὅρους κειμένη, Φῶς ἐπὶ τὸ μῶδιον!

Ἐνωσιμὰ τόσο ἄνετα μαζί του - μία πρωτογύννηρ αἰσθήσιν ἐλευθερίας, ἀγάπης, ποὺ ξεχυνόταν ἀπὸ πᾶνω του, σὲ ἐφερνε στὸν φιλότιμο, νὰ τὸν ἀνα-παύσεις, ζώντας τὴ Μετάνοια καὶ τὴν Εὐσταλαχνία ποὺ τόσο ἀγαποῖσε!

Θυμάμαι στὴν πρώτη ἐκδρομῇ στὴν Κύπρον, ἦταν Τετάρτη καὶ τὸν ρωτῶ-σα:

-Γέροντα νὰ παραγγείλω νηστήσιμο φαγητὸ γιὰ ὅλους τὸ βράδυ στὸ ξε-νοδοχεῖο;

-Ὅχι, μοῦ λέει, νὰ ρωτήσεις τὸν καθένα ξεχωριστὰ, μπορεῖ κάποιοις νὰ μὴ μπορεῖ γιὰ κάποιο λόγο νὰ νηστείει, νὰ μὴ τὸν στενοχωρήσουμε οὔτε νὰ τὸν ἐκθέσουμε στοὺς ἄλλους!

Μία ἄλλη μέρα, ἔφτασα στὸν Ἰ. Ναὸ τοῦ Ἁγίου Γεωργίου καὶ μοῦ ὑπέδει-ξαν νὰ πάω στὸ ἐξομολογητήριον, γιὰ νὰ δῶ τὸν Γέροντα, γιὰ ἓνα θέμα μίαις ἐκδρομῆς στὰ Ἱερσοῦλάμω.

Μόλις μπήκα, μὲ κοπᾷ μὲ χαρὰ καὶ μοῦ λέει:

Ὅ π. Φιλόθεος Σεργιάκος μὲς ἔλαγε, κύριε Ἀνδρέα, καὶ ἐγὼ τὸ λέω σὲ σὲ-να: Εὐγήρασα καὶ ἀρχὴν Μετάνοιας δέν ἔβλαα.

Κύριε Ἀνδρέα, μόνον ἡ Μετάνοια καὶ ἡ Εὐσταλαχνία μὰς σώζουν!

Ἐντυπωσιαστικά, διότι ἐγὼ δέν ἀνοιγόμουν στὸν Ἅγιο Γέροντα, εἶχα πνευματικὸ, ἄλλὰ αὐτὸς μὲ διδάσκει σὲν ἀνοικτὸ βιβλίον, κάθε φορά καὶ μὲ ἐξέτιληπτε μὲ αὐτὴ τὴν εὐγένεια, τὴν τρυφερότητα, τὴν Πράοτητα, τὸ βλέμ-μα ποὺ σὲ ἀγκάλιαζε ἀνάλαφρα.

Ὅλα ἦταν ἀνάλαφρα στὸν Παπα- Μάρκο Μανώλη, μὰ ἡ Εὐσταλαχνία του, ἡ συμπονοῦσα καρδιά του ἦταν τὸ ἀποκορύφωμα τῶν Εὐαγγελικῶν ἀρετῶν του.

Μία φορά, ἔφτασα ἐκδρομῇ στὸ Ἅγιον Ὅρος. Μόλις ἤμασταν στὴν Δάφνην, ἓνα ζῆπ σταμάτησε δίπλα μας καὶ μέσα ἦταν ἓνα Ρουμάνος Ἐπίσκοπος.

Μόλις τὸν βλέπει μοῦ λέει:

Πάρτε τὴν ἐλὴν του καὶ πεῖτε του, κύριε Ἀνδρέα, ὅπὶ ὁ Πάσσαρς ποὺ εἶναι στὴ φυλακὴ τῆς Ρουμανία, ζητᾷ ἓνα καλὸ Πνευματικὸ νὰ ἐξομολογεῖται.

Ἦταν σὲ ὅλους γνωστός ὁ Κώστας Πάσσαρς ὁ ἐλληνορωμάνος ποὺ συνελήφθη στὴ Ρουμανία καὶ κλείστηκε σὲ ἀπομόνωση σὲ Φυλακὲς Ἀσφα-λείας.

Μὰ δέν ἤξερα ἐγὼ ὅπὶ ὁ Γέροντας εἶχε μαζί του σχέση καὶ πὶὸ πολὺ ὅπὶ τὸν εἶχε τόσο πολὺ στὸ νοῦ του, ὥστε νὰ τὸν σκεφτεῖ ἄμεσα καὶ νὰ ζητήσῃ Πνευ-ματικὸ ἀπὸ τὸν Ρουμάνο Ἐπίσκοπο.

Στὰ ξενοδοχεῖα, ὅταν φτάν

Παρέμβασις και κείμενον εις την 'Ιεραρχίαν τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος (Νοέμβριος 2016)

Τοῦ Μητροπολίτου Ναυπάκτου καὶ Ἀγίου Βλασίου Ἱεροθέου

7ον - Τελευταίον iv. Ἐκκλησιολογικά ἐρωτήματα

Τελικά εἶναι ἀστήρικτοι ἡ θριαμβολογία μερικῶν μετὰ τήν ὑποβολή τῆς νέας προτάσεως ἀπὸ τὴν πλειοψηφία τῆς Ἀντιπροσωπίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος καὶ τὴν ἀποδοχή τῆς ἀπὸ ὅλης τῆς Ἐκκλησίας, ὅτι δηλαδή γιὰ πρώτην φορά ἀντιμετωπίζονται συνοδικὰ οἱ ἐκτὸς τῆς Ἐκκλησίας Χριστιανοὶ ἄλλῃ θεολογικῇ, ἀλλὰ μόνο ιστορικῇ.

Καὶ αὐτὸ γιὰτί, ἐκτὸς τῶν ὅλων, τὸ κείμενον δέν εἶναι θεολογικὸ, ἀλλὰ κυρίως διπλωματικόν. Ὑπάρχουν δὲ ἀκόμη ἔντονες ἀντιφατικότητες ὡς πρὸς τὸ τί εἶναι οἱ ἐκτὸς τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας ἀνατολικῆς καὶ δυτικῆς Χριστιανοί. Πολλὰ εἶναι τὰ ἐρωτήματα:

Οἱ ἐκτὸς τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας Χριστιανοὶ ἀνήκουν σὲ κανονικὰς Ἐκκλησίας, ἢ σὲ ἐτερόδοξες; Τί σημαίνει ἐτερόδοξες Ἐκκλησίες ἀν ὅχι αἰρετικές; Καί τότε γιὰτί ἐξακολουθοῦν νὰ ἀποκαλοῦνται «ἀδελφεῖς Ἐκκλησίας»; Γιατί σὲ ἄλλο σημεῖο τοῦ κειμένου ἀποκαλοῦνται ἀπλῶς «λοῖπτοι Χριστιανοί» ἢ «λοῖπτες Χριστιανικὸς κόσμος»; Γιατί σὲ ἄλλο τοῖο τοῦ κειμένου ἄλλου χαρακτηρίζονται ὡς «αἱ μὴ ὀρθόδοξοι Ἐκκλησῖαι καὶ ὁμολογίαι», οἱ ὁποῖες παρεκκλίναν ἀπὸ τὴν ἀληθινὴν πίστιν τῆς Μῆς, Ἀγίας, Καθολικῆς καὶ Ἀποστολικῆς Ἐκκλησίας; Τελικά εἶναι «ἐτερόδοξες Ἐκκλησίες», «λοῖπτοι Χριστιανοί», «μὴ Ὁρθόδοξες Ἐκκλησίες καὶ Ὁμολογίαι» ποὺ παρεκκλίνουν ἀπὸ τὴν πίστιν τῆς Μῆς, Ἀγίας, Καθολικῆς καὶ Ἀποστολικῆς Ἐκκλησίας; Πῶς δικαιολογοῦνται ὅλες αὐτές οἱ διαφορητικές φράσεις σὲ ἓνα κείμενον καὶ πῶς τὸ κείμενο αὐτὸ μπορεῖ νὰ ἔχῃ θεολογικὴ ταυτότητα; Δέν ἐπρεπε τὸ κείμενον αὐτὸ νὰ ἔχῃ μὴ ἐνιαία ὁρολογία, γιὰ νὰ χαρακτηρίζῃ τοὺς ἐκτὸς τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας Χριστιανούς; Δέν ἐπρεπε τὸ περιεχόμενο τοῦ κειμένου νὰ ἀνταποκρίνεται στὸν τίτλο του;

Τὸ ἴδιον μπορεῖ νὰ παρατηρήσῃ κανεὶς καὶ γιὰ τὴν ἀναφορά στὴν ἐνότητα τῆς Ἐκκλησίας. Ἄλλοι λέγεται ὅτι ἡ ἐνότητα τῆς Ἐκκλησίας εἶναι ἀδύνατον νὰ διασπαρῇ· ἄλλοι ὅτι ἡ Ὁρθόδοξ Ἐκκλησία γνωρίζει τίς δυσκολίας στὴν πορεία τοῦ διαλόγου με τοὺς λοιποὺς Χριστιανούς «πρὸς τὴν κοινὴν κατανόησιν τῆς παραδόσεως τῆς ἀρχαίας Ἐκκλησίας»· ἄλλοι ὅτι τὸ Παγκόσμιο Συμβόλιον τῶν Ἐκκλησιῶν μαζὶ με τοὺς ἄλλους διαχριστιανικοὺς ὁργανισμοὺς «πρὸς τὴν σημαντικὴν ἀποστολὴν διὰ τὴν προώθησιν τῆς ἐνότητος τοῦ Χριστιανικοῦ κόσμου»· ἄλλοι ὅτι ἡ ὀρθόδοξη Ἐκκλησία ἔχει συνείδηση ὅτι «ἡ κίνησις πρὸς ἀποκατάστασιν τῆς ἐνότητος τῶν Χριστιανῶν Ἀμφιβaine νέας μορφῆς...». Τί ἰσχύει ἀπὸ ὅλα αὐτὰ; Ἡ ἐνότητα τῆς Ἐκκλησίας εἶναι δεδομένη ἢ ἀναζητεῖται;

Τοὺλάχιστον ἐκείνο ποὺ μπορεῖ νὰ πῶ εἶναι ὅτι τὸ κείμενον αὐτὸ ὅχι μόνον δέν εἶναι θεολογικὸ, ἀλλὰ συγχρόνως δέν εἶναι καθαρὸ, δέν ἔχει καθαρὰς προοπτικές καὶ βάσεις, εἶναι διπλωματικόν. Ὅπως ἔχει γραφῇ, διακρίνεται ἀπὸ μὴ διπλωματικὴ δημοσιονική ἀσάφεια. Καὶ ὡς διπλωματικὸν κείμενον δέν ἱκανοποιεῖ οὔτε τοὺς Ὁρθόδοξους οὔτε τοὺς ἐτερόδοξους. Δέν μπορεῖ νὰ κατανοήσῃ πῶς θὰ τὸ δεχθοῦν οἱ ἄλλοι Χριστιανοὶ τοὺς ὁποίους ἀποκαλοῦν ταυτοχρόνως «ἐτερόδοξοι», δηλαδή αἰρετικοί, «λοῖπτοις Χριστιανοῦς» καὶ «ἀδελφοῦς», ἢ ταυτοχρόνως ὁμιλοῦν γὰρ «ἐτερόδοξες Ἐκκλησίες» καὶ «ἀδελφές Ἐκκλησίες».

Ὅλα αὐτὰ τὰ προβλήματα ὑπάρχουν σὲ τὸ κείμενο αὐτό, γιὰτί δέν ἦταν ὥριμον, γιὰ νὰ ἀποφασισθῇ καὶ ὑπογραφῇ, ἀφοῦ μάλιστα μέχρι ἀρτὸ τὸ βράδι τοῦ Σαββάτου τῆς 25ης Ἰουνίου γινόταν ἐπέεργασία, τόσο στὸ ἐλληνικὸν κείμενον ὅσο καὶ στὶς μεταφράσεις ποὺ σὲ ἄλλες γλώσσες.

Στὸ σημεῖο αὐτὸ ἐνθυμούμαι τὸ χωρίο τοῦ ἁγίου Μάρκου τοῦ Εὐγενικοῦ: «οὐδέποτε διά μέσότητος, ἀνθρώπε, τὰ ἐκκλησιαστικὰ διωρθώθη. Μέσον ἀληθείας καὶ ψεύδους οὐδὲν ἔστιν, ἀλλ' ὥσπερ τὸν τοῦ φωτός ξέῳ γεγνημένον ἐν τῷ σκότειν εἶναι ἀνάγκη, οὕτω τὸν τῆς ἀληθείας μικρὸν παρεκκλίναντα τῷ ψεύδει λοιπὸν ὑποκείσθαι φαίμεν ἀν ἀληθείας»²⁶.

v. Τὸ Παγκόσμιον Συμβόλιον Ἐκκλησιῶν

Αὐτὰ τὰ ἐρωτήματα ἔχουν σχέση με τὸ Παγκόσμιο Συμβόλιον τῶν Ἐκκλησιῶν (Π.Σ.Ε.). Συγκεκριμένα:

Στὴν 19η παραγράφου τοῦ κειμένου με τίτλο «Σχέσεις τῆς Ὁρθόδοξης Ἐκκλησίας πρὸς τὸν λοιπὸν Χριστιανικὸν κόσμον», ποὺ ἐγκρίθηκε στὴν Σύνοδο τῆς Κρήτης, γίνεται ἀναφορά στῆς ἐκκλησιολογικὰς προϋποθέσεις τῆς Ἀληώσεως τοῦ Toronto (1950), ποὺ ὅπως γράφεται, «εἶναι κεφαλαιώδεις σημασίας διὰ τὴν Ὁρθόδοξον συμμετοχὴν εἰς τὸ Συμβόλιον», καὶ στὴν 17η παραγράφου τοῦ ἰδίου κειμένου γίνεται λόγος γιὰ τὰ «καθιερωθέντα κριτήρια», τὰ ὁποῖα προτάθηκαν ἀπὸ τὴν Εἰδικὴ Ἐπιτροπὴ, ὕστερα ἀπὸ «τὴν ἐντολήν τῆς Διορθόδοξου Συναντήσεως τῆς Θεσσαλονίκης (1998)».

Ὡς πρὸς τὸ πρῶτον θέμα τῆς παραγράφου 19, διάβασα τὴν ἀπόφασιν τῆς Κεντρικῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ Π.Σ.Ε. στὸ Τορόντο τὴν ἀγγλικὰ καὶ τὴν ἐλληνικὴν γλῶσσαν καὶ διεπιστώσα ὅτι, ἐκτὸς ἀπὸ τὴν παράγραφον στὴν ὁποία ἀναφέρεται καὶ τὸ κείμενον, ὑπάρχουν καὶ ἄλλες παράγραφοι, οἱ ὁποῖες δέν μποροῦν νὰ γίνουν ἀποδεκτικὲ ἀπὸ ὀρθόδοξον πλευράς. Μεταξὺ τῶν ἄλλων ἀναφέρεται ὅτι τὸ Π.Σ.Ε. περιλαμβάνει Ἐκκλησίες, οἱ ὁποῖες πιστεύουν ὅτι ἡ Ἐκκλησία εἶναι οὐσιασῶς ἀάρατη, καὶ Ἐκκλησίες ποὺ πιστεύουν ὅτι ἡ ὁρατὴ ἐνότης τῆς Ἐκκλησίας εἶναι οὐσιώδης· διάκριση μεταξύ ὁρατοῦ σώματος καὶ μυστικοῦ σώματος τῆς Ἐκκλησίας· ὅτι πλὴν ὁλίγων ἐξαιρέσεων οἱ Ἐκκλησίες δέχονται ὅτι τὸ Βάπτισμα ποὺ τελεσθῆκε ἀπὸ ἄλλες Ἐκκλησίας εἶναι ἐγκυρὸν· ὅτι οἱ Ἐκκλησίες μέλῃ τοῦ Π.Σ.Ε. ἀναγνωρίζουν στὶς ἄλλες Ἐκκλησίες «σχέσιαι ἀληθοῦς Ἐκκλησίας», «ἰχὴν Ἐκκλησίας», καὶ πᾶνιν σὲ αὐτὰ στήριζται ἡ οἰκουμένη κίνησις· ὅτι ὅλες οἱ Ἐκκλησίες ἀναγνωρίζουν «ὅτι ὑπάρχουν μέλῃ τῆς Ἐκκλησίας extra muros, ὅτι οὗτοι aliquo mo-

Ἐπιστολὴ τοῦ Σεβ. Φλωρίνης πρὸς τόν...

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΚ ΤΗΣ 1ης ΣΕΛ.

ρῃσὴν τῆς δημοσιογραφικῆς δεοντολογίας, καὶ ἔπειτα νὰ προβῇ εἰς τὴν δημοσίευσιν τῶν καί' ἐμοῦ γραφέντων ὑπὸ τοῦ εἰρημένου μοναχοῦ.

Ἐγχομένως διὰ τὸ ἔργον σας πᾶσαν ἀπὸ Κυρίου εὐλόγησιν διὰ τὸν νέον ἐνιαυτὸν τῆς χρηστότητός Του, διατελώ.

Διάπτωρος πρὸς Αὐτὸν εὐχέτης,
Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ
ΦΛΩΡΙΝΗΣ, ΠΡΕΣΠΩΝ & ΕΟΡΔΑΙΑΣ
ΘΕΟΚΛΗΤΟΣ

Απάντησις Ο.Τ.

Σεβασμιώτατε,

Πρώτῳ ἐμεῖς γνωρίζομεν καὶ ἀναγνωρίζομεν τὴν ἀκερασίγηττά σας καὶ τὸ φρόνημά σας περὶ τῶν ἐκκλησιαστικῶν ζητημάτων, ὅπως ἑλπίσθη καὶ τοὺς ἀγῶνας εἰς τοὺς ὁποίους ἐπὶ ἐπὶ ἀποκόσθε εἰς τὴν ἀκριβὴν Ἐπαρχίαν Σας. Ὁ Γερόντος Σας ἐκτίμους ἀδιδέρως τὸν θεολογικὸν διάλογον διὰ τὰ ἐπικρατῆ ζητήματα ποὺ ἀναφύονται εἰς τὴν Ὁρθόδοξιαν, διότι εἰδότεο εἰς αὐτὸν ἀφορμῇ, διὰ νὰ διακαλισθῇ τὸν λόγον τοῦ Κυρίου. Μὲ γνώμονα αὐτὸ ἀλλὰ καὶ τὰς σταθερὰς ἀρχὰς τοῦ Ο.Τ., οἱ ὁποῖος πάντοτε διδὲι βῆμα ἀκίνημα καὶ εἰς ἐλαχίστους ἀδελφούς, δημοσιεύει καὶ ἐκφέρει μόνον ὅταν αὐτὸ δέν

δο ἀνήκουν εἰς τὴν Ἐκκλησίαν, καὶ ἀκόμη ὅτι ὑπάρχει ἡ ἐκκλησία ἐνὸς τῆς Ἐκκλησίας» κ.ἀ. Δηλαδή σφασέ-στατα σὺ τοῦ Π.Σ.Ε. κυριαρχεῖ ἡ ἀντορθόδοξ ἄποψη περὶ ἀσάρατος καὶ ὁρατῆς Ἐκκλησίας, ποὺ ἀνταρτεῖ ὅλη τὴν ὀρθόδοξή Ἐκκλησιολογία. Ὡς πρὸς τὸ δεύτερον θέμα, ὅτι στὴν παράγραφον 17 γίνεται μνεῖα τῆς ἀποφάσεως τῆς Εἰδικῆς Ἐπιτροπῆς, καὶ ἐκεῖ ὑπάρχει πρόβλημα. Εἶναι γνωστὸν σὲ ὅσους ἀσχολοῦνται με τὰ θέματα αὐτὰ ὅτι ἐνίμε μιὰ διορθόδοξη Συνάντησι στὴν Θεσσαλονίκη (29 Ἀπριλίου – 2 Μαΐου 1998) με θέμα «Ἀξιολογήσεις νεωτέρων δεδομένων εἰς τὰς σχέσεις ὀρθοδόξας καὶ οἰκουμένης κινήσεως», στὴν ὁποία οἱ ἀντιπροσώπων ὁλων τῶν Ὁρθόδοξων Ἐκκλησιῶν πρότειναν, ἐν ὧσε τῆς συγκλήσεως τοῦ Π.Σ.Ε. στὴν Χαράρε, ὅπως «τὸ Π.Σ. Ἐκκλησιῶν ὑποστήρῃ ριζικὴν ἀνασυγκρότησιν, προκειμένου ἵνα ὑπάρξῃ δυνατότης πληρεστεράς ὀρθοδόξου συμμετοχῆς». Προτάθηκε, λοιπὸν, νὰ γίνουν ἀλλαγές ὡς πρὸς τῆς λατρευτικῆς συνάξεας καὶ τῆς κοινῆς προσευχῆς, καὶ στὴν διαδικασία ψηφοφορίας. Καὶ δὴλανε ὅτι ἂν δέν γίνουν ριζικαὶ ἀλλαγές, «ἐνδέχεται ὅπως καὶ ἄλλαι Ὁρθόδοξοι Ἐκκλησῖαι, κατὰ τὸ παράδειγμα τῆς Ἐκκλησίας τῆς Γεωργίας, ἀποχωρήσουν τοῦ Συμβολίου».

Κατόπιν τῆς προτάσεως αὐτῆς τῶν Ὁρθοδόξων Ἐκκλησιῶν ἡ Γενικὴ Συνέλευσις τοῦ Π.Σ.Ε. στὴν Χαράρε τῆς Ζημιάπολεως συνέστησε Εἰδικὴ Ἐπιτροπὴ, γιὰ νὰ μελετήσῃ τὸ θέμα, τῆς ὁποίας τὸ τελικὸν κείμενον ἐνίμε σχεδὸν ὁμόφωνα ἀποδεκτὸ κατὰ τὴν συνεδρίασι τῆς Κεντρικῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ Π.Σ.Ε. το 2002.

Ὅταν διαβάσῃ κανεὶς τὸ κείμενον αὐτὸ τῆς Εἰδικῆς Ἐπιτροπῆς, ποὺ ἐπιγράφαν καὶ οἱ δικοὶ μᾶς ἀντιπροσωπῶι, στὰ θέματα τῆς ἐκκλησιολογίας, τῆς κοινῆς προσευχῆς, τῆς εὐχαριστιακῆς λατρείας, σὸν τρόπο τῆς λήψεως ἀποφάσεων με τὴν ἀρχὴ τῆς συν-αίνεσης (consensus) κ.ἀ. ἐκτίλησται.

Στὸ κείμενον αὐτὸ γίνεται λόγος γιὰ «ὁμολογιακὴ» καὶ «ὁιολογιακὴ» κοινὴ προσευχή στῆς Συνελεύσει τοῦ Π.Σ.Ε., καὶ μέσα ἀπὸ τῆς προσευχῆς αὐτῆς «οἱ Ἐκκλησίες ἔχουν βιώσει τὴν πρόδοσιν πρὸς τὴν ἐνότητα, καὶ μερικὸ ἔχουν ἐπιτύχει ἀκόμη καὶ συμφωνίας ποὺ ἔχουν ὁδηγήσει στὴν "πλήρη κοινωνία"»-γιὰ «εὐχαριστιακὰ λατρεία» ποὺ γίνεται ἀπὸ «τὴν ἀδελφότητα τῶν Ἐκκλησιῶν τοῦ Π.Σ.Ε.»-γιὰ τὸ ὅτι «με-ρικές ἐκκλησίες ἔχουν "ἀνοικτὴν τράπεζαν"»-γιὰ ὅλους οὓς ἀγαποῦν τὸν Κύριον»-γιὰ «φιλοξενουοὺς Ἐκκλη-σies», καὶ τοιουτοχρόν μὲζ κατ'. Ὁμολογεῖται ὅτι ἡ λατρεία βρισκαται σὸν κέντρο τῆς χριστιανικῆς ταυ-τητάς μας. Παρ' ὅλα αὐτὰ, στὴν λατρεία ἐπίσης ἀνα-καλύπτουμε τὴν διάσπασιν μᾶς. Σὲ ὁικουμενικὸ πλαι-σίῳ ἡ κοινὴ προσευχὴ μπορεῖ νὰ εἶναι μιὰ πηγὴ καὶ χαρὰς καὶ θλίψεως»· γίνεται λόγος γιὰ «περιεκτικὴ γλώσσα» στὴν κοινὴ λατρεία· γιὰ τὸ ὅτι «ὡς συντρο-φικοὶ προσκυνήτες στὴν πνευματικὴ πορεία μετέχου-με ὡς ἰσοὶ στὴν ὁμολογιακὴ κοινὴ προσευχὴ» γιὰ τὴν «ἀδελφότητα τῶν ἐκκλησιῶν τοῦ Π.Σ.Ε.» κ.ἀ. Ὅλα δὲα εἶναι σὲ εἰσαγωγικὰ ἀναφέρονται σὰ ἐγκρι-θέντα κείμενα τῆς Εἰδικῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ Π.Σ.Ε. καὶ στὴν πραγματικότητα ἐκφράζουν τὴν προτεσαντικὴ ἄποψη περὶ ἀσάρατος καὶ ὁρατῆς Ἐκκλησίας. Καὶ οἱ ἀποφάσεις τῆς Εἰδικῆς Ἐπιτροπῆς ποὺ ἐπικυρώθη-καν ἀπὸ τὸ Π.Σ.Ε. πέρασαν στὴν παράγραφον 17 τοῦ κειμένου, ποὺ ἐγκρίθηκε ἀπὸ τὴν Σύνοδο τῆς Κρήτης.

Εἶναι ὀρθὴ κατὰ πάντα ἡ ἄποψη τοῦ Σεβ. Μητρο-πολίτου Περιστερίου Χρυσοστόμου, ὅπως τὴν διέτυ-πωσε στὶς Συνεδριάσεις τῆς Γ' Προσυνεδρίου τῆς Πανο-ρθοδόξου Δισσεκῆς (1986), ὅταν συνεζητῆτο τὸ κείμενον γιὰ τίς σχέσεις τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας πρὸς τὸν λοιπὸν Χριστιανικὸν κόσμον, καὶ μάλιστα σὸν θέμα τοῦ Π.Σ.Ε. Εἶπε:

«Πρὲτις ἡ Ἀγία καὶ Μεγάλῃ Σύνοδος νὰ ἀσχοληθῇ καὶ νὰ ἀποφασίσῃ ἔδν καὶ κατὰ πᾶσαν εἶναι προσ-φορώτερον διὰ τὴν Ὁρθόδοξον ἡμῶν Ἐκκλησίαν νὰ ἐπανελθῇ εἰς τὸ παλαιὸν σύστημα τῶν χωριστῶν Ἀπολύσεων. Διότι σήμερα τὰ κείμενα τοῦ Π.Σ.Ε. εἶναι καὶ ὀρθόδοξα καὶ προτεσαντικὰ καὶ ὀ,τιδήποτε ἄλλο. Εἶναι συγκρητιστικὰ κείμενα, τὰ ὁποῖα ἱκανοποιοῦν τοὺς πάντας καὶ δέν ἱκανοποιοῦν κανένα. Νομίζω τα-πεινὸς εἶναι τὰ προσηφερόμενα περισσοτέραν ὑπηρε-σίαν εἰς τὴν ἐνότητα τῶν Ἐκκλησιῶν με μίαν ὀρθόδο-ξον δογματικὴν Ἀληθινότητα»²⁷.

Δέν θὰ γράψω περισσοτέρα γιὰ τὸ θέμα αὐτό, ἀλλὰ θὰ τὸ ἀναλύσω σὲ ἓνα ἄλλο κείμενον μου. Ἐκείνο ποὺ πρέπει νὰ σημειωθῇ εἶναι ὅτι δυστυχώς, ὅταν ἡ Ἱεραρχία τοῦ Μαΐου 2016 ἀποφάσας με πλειοψηφία νὰ παραμεινοῦμε ὡς μέλῃ τοῦ Π.Σ.Ε. δέν ἦταν πλήρως ἐνημερωμένη γιὰ τὴν ἀρχή, τὴν ἐξέλιξιν καὶ τὴν σημερινὴ κατάσταση ποὺ ἐπικρατεῖ στὸ Π.Σ.Ε. Νομίζω ὅτι κάποτε πρέπει νὰ γίνῃ τεκμηριωμένη εἰσ-ήγησι γιὰ τὸ εἶναι τὸ Π.Σ.Ε.

Συμπεράσματα

Εἶναι προφανές καὶ κατὰδὸλο ὅτι μιὰ ὀρθόδοξη Ἱεραρχία δέν μπορεῖ νὰ υἰοθετήσῃ μὴ τέτοια πρότασι, ὅπως ἐτέθη ἀπὸ τὴν Ἀντιπροσωπία μας, γιὰ αὐτὸ θὰ συνυψηγῇ τὴν ἀποδοχὴ τοῦ θεολογικοῦ σφάλματος νὰ κἀνῃ λόγο γιὰ Ἐκκλησίες ποὺ εἶναι ἐτερόδοξες, δη-λαδή αἰρετικές καὶ πλανεμένες. Ἐπίσης θὰ ἐπέτιππε στὴν ἀντορθόδοξη θεωρίᾳ περὶ ὁρατῆς καὶ ἀσάρατος Ἐκκλησίας, δηλαδή τὴν θεωρίᾳ μῆς «νεστοριανικῆς ἐκκλησιολογίας», ποὺ εἶναι ἡ βάση τῆς θεωρίας τῶν κλάδων, πρᾶγμα ποὺ ἔχει καταδικασθῇ ἀπὸ τίς Με-γάλης Συνόδους τοῦ 17ου αἰῶνος.

Νοέμβριος 2016

Σημειώσεις:

26 PG 160: 1093Α, βλ. π. Δημητρίου Κεσσίν, Ἡ Πνευ-ματολογία τοῦ ἁγίου Μάρκου ..., ἐνθ. ἀνωτ. σελ. 28, 27 Συν-οδικὰ ΙΧ, Γ' Προσυνοδικὰ Πανορθόδοξος Διάσκεψις, ἐκ. Ὁρθόδοξῃ Κέντρῳ τῶν Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου Σαμπελιῦ Γενεύης 2014, σελ. 147.

περιέχουν οὐδεμίαν προσωπικὴν ὕβριν καὶ δέν εἶναι γραμμένα με ἐμπάθειαν. Ἀνέκαθεν οἱ μοναχοὶ ἦσαν ὁ ἐπαγρυπνὸν ὀφθαλμὸς καὶ ἐπεδιδότο εἰς πραγματί-ας μετὰ πλῆθος ἀκραφινῶς θεολογικῶν ἐπιχειρημάτων καθὼς ἡ ζωὴ τοὺς διετεῖται ἀπὸ τὸν κανὼνα τῆς προ-σευχῆς, τῆς ἐργασίας καὶ τῆς θεολογικῆς μελέτης. Αἱ ὑμέτεροι Ἐγκύκλιοι ἦδη εἶχον δοθῇ εἰς τὴν δημοσιότητα καὶ ἀνεγνωσθῶσαν ἀπὸ δεκάδας πιστοῦς. Σς δημόσια ἀλλὰ καὶ θεολογικὰ ἐγγράφα κινούν τὸ ἐνδιαφέρον πολλῶν ἀνθρώπων, οἱ ὁποῖοι εἴτε τηλεφωνικῶς εἴτε διὰ γραπτῶν ἐπικοινωνοῦν με τὸν Ο.Τ. καὶ ἐκφράζουν τὰς τοποθετήσεις τῶν. Εἶναι εὐχρῆς ἔργον δι θεολογικὰ μελέται διὰ τοῦ Ο.Τ. ἀπαντοῦν εἰς ὅλους αὐτούς, οἱ ὁποῖοι Κύριος οἶδε εἰς ποῖα μέσα θὰ εἶχον καταφυγεῖ, ἐάν δέν ὑπῆρχεν ἡ δυνατότης δημοσίου διαλόγου.

Μὰ φημύμενον εὐσεβεῖς ἀνθρώπους, οἱ ὁποῖοι ἐνδιατρίβουν εἰς τὴν θεολογικὴν ἀκρίβειαν; Ἐσεῖς γνω-ρίζομεν ὅτι εἰσθε Ποιμενάρχης ποὺ ἀγκαλιάζετε κατὰ πρόβρατον τῆς λογικῆς ποιήντης καὶ μεταφέρετε καὶ τὰς ἀνησχίας τῶν εἰς τὴν Πατριάρχην Κωνσταντινουπό-λεως. Αἱ ὁποιαδήποτε διαφωνία μόνον τὸν ἀμφοβῶν πλουτισμὸν τῆς θεολογίας ἐπικουροῦν καὶ δίδουν εἰς τὰς χεῖρας Σας πλῆθος ἐπεξεργασμένου ὕλικου, διὰ νὰ ὀρθώσῃτε λόγον καὶ εἰς τὴν Ἱεραρχίαν, ἡ ὁποία με τὴν ἰδικὴν Σας συνευθύνῃ ὁδηγῇ τὸ σκάφος τῆς Ἐκκλη-σίας τῆς Ἑλλάδος καὶ τοῦ πληρώματος αὐτῆς.

Ὁρθόδοξος Τύπος

Ἡ Σιών κατὰ τοῦ Σιωνισμοῦ

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΚ ΤΗΣ 1ης ΣΕΛ.

ζαντίου, ὅπως ἀντιεπισημνικά μᾶς ὑποχρέωσαν οἱ Δυτικοευρωπαῖοι νὰ ἀποκαλύψῃ τὴ μεσαιωνικὴ μᾶς αὐτοκρατορία. Ἐκτὸς ἀπὸ τὸν Ι. Χρι-στὸ, κανεὶς δέν δέχτηκε τόση συκοφαντία, ὅσο τοῦ Βυζαντίου.

Οἱ Σιωνιστὲς ἔστρεψαν βιομηχανίεις ἀάστης καὶ διαφώτισις τοῦ Βυ-ζαντίου σχεδὸν σὲ κάθε μερίᾳ τῆς δυτικῆς Εὐρώπης. Ἀφοῦ μᾶς ἀφαίρε-σαν τὸ δικαίωμα νὰ ὀνομαζόμεσθα Ρωμαιοὶ (Ρωμιοί), παρόλο ποὺ τὸ ρωμαϊκὸ κράτος νόμιμα πέρασε στὰ χεῖρα μᾶς καὶ τὸ κρατήσαμε λαμπρὸ καὶ ἰσχυρὸ γιὰ χίλια χρόνια, ἔπειτα μᾶς ὀνόμασαν βυζαντινοὺς καὶ μᾶς ἔστειλαν στὸ πύρ τοῦ ἐξώτερον τῆς ιστοριογραφίας. Ὁ Γάλλος Βολταῖρος, ὁ Ἀγγλος Γκίμπτον (Gibbon) καὶ τόσοι ἄλλοι ἀπατεῶνες καὶ πανούργοι ιστορικοὶ παρουσίασαν τὴ μεσαιωνικὴ μᾶς ἱστορία σὰν μία περίοδο ἐλεινῆ καὶ ὀπισθοδρομικῇ, μίᾳ ἐποχῇ σκότους, καὶ τοὺς ἀνθρώπους τοῦ Βυζαντίου σὰν τέρατα.

Εἶναι φανερὸ ὅτι τὴν πέννα αὐτῶν τῶν ἀνθρώπων ἐβγαλαν τὸ ἄχι τους οἱ Σιωνιστὲς, ἐναντίον τοῦ ἑλληνορθόδοξου πολιτισμοῦ. Πάντα, βέ-βαια, οἱ Δυτικοὶ μᾶς ἤλθειαν, γιὰτί ἐνίωσαν ὅτι ἡ δικὴ τους ἱστορικὴ πο-ρεία δέν εἶχε τὴ λήμψιν τῶν Ἑλλήνων, ἀλλὰ ἀπὸ τὸν 18ο αἰῶνα καὶ ἔπει-τα ἡ κατάσταση ἦταν πιά ἐκτὸς ἐλέγχου, ἀφοῦ τὸ δόγμα τοῦ Σιωνισμοῦ ὄριζε: «Ὁ,τι ἔκαναν οἱ εἰδωλλολάτρεις ἦταν καλὸ. Ὁ,τι ἔκαναν οἱ Χριστια-νοὶ ἦταν κακόν».

Μᾶς καταλόγισαν φανατισμὸ, μισαλλοδοξία, πονηρία, ὑποκρισία, μᾶς κατηγορήσαν καὶ γιὰ πράξεις ποὺ ποτὲ δέν κάναμε. Ἐνῷ, ἀντίθετα, σὲ κάθε μὴ χριστιανικὴ κοινωνία ἔβλεπαν πρόδοον. Τὰ ἐγκλήματα τῶν εἰδωλλολατρῶν τὰ ἀποσιωποῦσαν ἢ τὰ δικαιολογοῦσαν, ἐνῷ, ἂν ἐμεῖς κάναμε τὰ ἴδια ἐγκλήματα, μᾶς ἔρχαν τὸν λῆθο τοῦ ἀναθέματος. Εἶναι προκλητικὰ ἐνοχλήματα, νὰ βλεπτεῖ κανεὶς κυρίως στὴν ἐξίστῃσιν τῶν γεγονότων τοῦ Μεσαίωνα, νὰ ἀθωώνονται ὅλοι, ἀκόμη καὶ τὸ αἴμα-σταγὲς Ἰσλάμ, καὶ νὰ καταδικάζονται Χριστοὶ καὶ Ἑλληνες.

Τὸν Μέγα Κωνσταντῖνον, ἐνα ἀπὸ τῶν μεγαλύτατους πολιτικοῦς καὶ στρατιωτικοῦς ἡγέτες τῆς ἱστορίας, ἀκόμη τὸν παρουσιαζοῦν σὰν φανα-τισμὸν τύραννον καὶ σφαγέα. Τὸν Ἰουλιανόν, ποὺ ἐπάσχε ἀπὸ σχιζοφρέ-νεια ἡ διπολικὴ διασπαρχή, ποὺ διέπρεψε ἐγκλήματα καὶ ἀνοησίες μαζί, τὸν παρουσιάζουν σὰν φωτισμένον καὶ εὐγενὴ ἡγεμόνα, γιὰτί προσπά-θησε νὰ σβῇσῃ τὸν Χριστιανισμό. Πῶς νὰ μὴ τμήσουν οἱ Σιωνιστὲς τὸ ἰνδαλμα τοῦς;

Δυστυχῶς, ἀκόμη καὶ σήμερα, ἀν τολήσειμ νὰ πεί φοιτητῆς σὲ τμήμα Ἱστορίας ἢ Ἀρχαιολογίας ἐπὶ τὸ Θεὸς παρεμβάινει στὸν ἀνθρώπινη ἱστο-ρία, ἢ νὰ παρουσιάσῃ ἐργασία ποὺ νὰ ἀπῆχη χριστιανικὴ πίστιν, κινδυ-νεύει νὰ ὑποστῇ ἐπιστημονικὸ ἀφορισμὸ. Σεβόμεθα τὴν ἐλευθερίᾳ λό-γου, ἀρκεῖ νὰ μὴ τολήσειμ κανεὶς νὰ διαφωτίσῃ με τὰ δόγματα τοῦ Σιωνισμοῦ.

Κάτῃς ἐταῖ διαμορφώθηκε τὸ σχῆμα ἐνδοξη ἀρχαιοπότη, σκοτεινὸς Μεσαίωνας καὶ λαμπρὸς Διαφωτισμός. Οἱ φιλόσοφοι τοῦ Διαφωτισμοῦ ἐξυμνήθηκαν καὶ καὶ ἀποθεώθηκαν ἀπὸ ὅλες τῆς ἐπόμενες γενεῖς διανο-μομένων. Ἀκόμη προσπαθοῦν νὰ μᾶς πείσουν ὅτι ὅλοι οἱ χριστιανοὶ διανομοῦνται ἐν ἑαυρὶ κατώτεροι, ὅτι ἡ Εὐρώπη ζοῖσε σὲ σκοτάδι, ἀλλὰ μό-λις ἐμφανίστηκαν

ΜΑΣΩΝΙΑ-ΧΡΙΣΤΙΑΝΟΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ-ΧΟΜΕΪΝΙΣΜΟΣ!...

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΚ ΤΗΣ 1ης ΣΕΛ.

μεταξύ μας διλληλογραφία, η οποία μόνο άρνητικά αποτελέσματα θα έχη για εκείνον –όχι γιατί υπέρχω αυτό– αλλά διότι και μόνο με την ανώτερη παραθεθείσα απάντησή του δικαιώνωμαι απολύτως σε όλα, όσα υποστηρίζω.

Ώστόσο, επιθυμώ να επισημάνω κάποια σημεία, διευκολύνοντας τους αναγνώστες στην εξαγωγή των συμπερασμάτων τους.

1. Παραπομπή ο κ. ΕΜΜ.Μ. τά γραφόμενά μου όταν –πρός δημιουργία συγχύσεως και εντυπώσεων– αναληθώς γράφει ότι τόχα ο «Ορθ. Τύπος» ετέθη στην υπηρεσία μου, πρὸς υποστήριξιν τῶν ἀποψέων μου. Σημειώνει: «*ὅπως γράφει ο π. Β.Β. τὸ σχολιασθέν ἀπὸ ἐμένα ἄρθρο τοῦ, δὲν ἐκφράζει μόνον προσωπικὲς τὸ θέσεις, ἀλλὰ καὶ τὴν «Συντακτικὴν Ἐπιτροπὴν τῆς Ἐφημερίδος» καὶ κατὰ συνέπεια ἐκτιμῶ ὅτι τὸ ἴδιο θὰ ἰσχύει καὶ γιὰ τὴν ἀπάντησή τοῦ, σὲ μένα, στὴς 25-11-2016».*

Δὲν ἔγραφα, ὅμως, αὐτό, ὅτι τά γραφόμενά μου ἐκφράζουν τὴν Ἐφημερίδα. Κάθε ἄλλο! Ἐγγραφα ὅτι «*ἡ ἐπικρίρη βασικὸν ἄρθρὸν τοῦ «Ο.Τ.» δὲν περιορίζει τὴν μοιρὴ καὶ τὴν εὐθύνῃ στὸ πρόσωπο τοῦ συντάκτου τοῦς –καὶ ἐν προκειμένῳ στὸ πρόσωπό μου– ἀλλὰ τὴν ἐπεκτείνει καὶ στὴν Συντακτικὴ Ἐπιτροπὴ τῆς Ἐφημερίδος».* Μίλησα γιὰ μοιρὴ καὶ εὐθύνῃ, ὅχι γιὰ ἐπικρίρη ἀποψέων. Ἡ μοιρὴ εἶχε σχέση με τὴν μὴ σοβαρότητα ἐνὸς ἄρθρου καὶ ἡ εὐθύνῃ καὶ γιὰ τὴν σοβαρότητα ἀλλὰ καὶ γιὰ τὴς νομικῆς συνέπειες. Ἡ Ἐφημερίδα δημοσίευσε τὸ κείμενό μου γιὰ τὴν σοβαρότητα τῶν καταγγελημένων, ἡ ὁποία σοβαρότητα ἂν ἀποუსίαζε (ὅπως ἐπεχείρησε, ο κ. ΕΜΜ.Μ. νὰ παρουσιάσῃ μετὶ τὸ ἀρχικό σχολίό του καὶ ὅπως ἐπιχείρηε ἐν ἐτέρᾳ μορφῇ καὶ μετὶ τὴν ἀπάντησή του), τότε βὰ ἐπλητίετο τὸ κύρος τοῦ «Ὁρθοδόξου Τύπου» (Ο.Τ.). Ἐπίσης, ἡ ἀπάντησή μου διασφάλισε αὐτὸ τὸ κύρος τῆς ἐφημερίδος, ὅποτε, δὲν καταλάβαινόν τὸν υπαινιγμό, ἡ μάλλον, προτίμη νὰ μὴ τὸν καταλάβῃ!

2. Γράφει ο κ. ΕΜΜ.Μ. γιὰ νὰ ἐπικρίνῃ ἀκόμη καὶ τὴν ἔκτασι τῆς ἀπαντήσεώς μου: «**Ἀλλὰ ο π. Βασίλειος, γιὰ νὰ κρίνῃ ἕνα σχολίό μου 30 μονόστιχων ἀράδων, χρησιμοποιοῖνε περίπου 500 ὁμοίως ἀράδες!** Ἐτοί μὲν ἀναγκασιώδεις νὰ ἐκπεκτάσθῃ». Θερμερῶ, ὅηλ. ο κ. ΕΜΜ.Μ. εἰν εἶναι δυνατόν νὰ ἀντικρούσῃ κάποιος 30 ἀράδες καθαρῶς (χωρὶς καμμία ἀποδείξει) **συκοφαντίας** –διότι περὶ αὐτὸ πρὸκειται, ὅταν διαστρέφῃς τὸ νόημα ἐνὸς ἄρθρου– μὴ ἰσότητος ἀράδες; Ἐκθέτεις μετὰ ἀναποδείκτῃ φράσῃ σου ἕνα κληρικό καὶ ἔχεις τὴν ἀπαίτησή νὰ σοῦ ἀπάντησῃ μετὰ μία φράση;

3. Ἀντήντησα στὸ ἐπικριτικό σχολίό του, ποῦ ἔβηε καίρια τὸ πρόπότητό μου ὡς κληρικό, ἐφ’ ὅσον μὴ ἀπέδιδε τὴν μοιρὴ «**βαρὺτάτω ὀλισηθίματος**» κατὰ σεβαστὸν προσωπῶν, τὰ ὁποία, ὅμως, δὲν υπερασπίσθηκε στὴν ἀπάντησή του (**καθ’** οἱ, **βεβαίως, οὐδενὸς ἐξ** αὐτῶν τῶν **προσωπῶν** τὰ **γρᾶπτὰ ἐβρίγοντο** ἀπὸ τὸ **πρῶτο ἄρθρο μου, οὐτε προσεφέροντο πρὸς ἐνίσχυσιν τῆς ἐπικρίσεώς του, ἀπλῶς προστεθένταν πρὸς ἐντυπωσιασμόν**), παρκετὸς τοῦ δεινμνίστου **Ν. Φαρουδάκη**, γιὰ τὴν υπερασπίσῃ τῆς πολιτικῆς τοῦ ὁποίου –καὶ μόνο γι’ αὐτό– ἐπέκρινε τὸ περίρ Μασωνίας ἄρθρο μου. Ἀπὸ αὐτὸ καὶ μόνό τὸ στοιχεῖο ἐπιληψθεῖσθε πλήρως ἀπὸ πού ἔγραψα στὴν προηγούμενῃ ἀπάντησή μου ὅτι ἡ ἐπικρίσι δὲν μὸν ἔγινε ἀπὸ τὸν κ. Μηλιαρόκη, ἐπειδὴ παρέλειψα τὴν περίρ Μασωνίας πρὸ ἐμοῦ Βιβλιογραφία, ἀλλὰ εἶναι βαθύτερα τὰ αἴτια καὶ **«συσεγίζονται μετὶ τὴν ἀντιπαράθεσιν ποῦ μοῦ ἔχει γίνει κατὰ τὸ παρελθόν πὸ ἐκείνους ποὺ δὲν συμφωνοῦν μετὶ τὴν θεολογικὴν μου θέωρησῃ τῆς Πολιτικῆς. Καὶ δὲν συμφωνοῦν μετὶ τὸ σάλπισμα ποὺ ὁσοὶ ἐκ τῶν θερμοκηπιωμένων αἰσθάνονται ὅτι κλονίζεται μεσῶ αὐτοῦ τὸ ἰδεολογικὸ ὑπόβαθρο τῶν πρὶν Πολιτικῆς ἀποψέων τοῦς».**

Ὁ κ. ΕΜΜ.Μ. εἰρωνεύεται τὸ ἐντελὸς νέο ποὺ παρουσιάζα μετὶ τὴν δημοσίευσή τῆς **ὑπ’ ἄριθ. 1473/11-12-1902** Μασωνικῆς Ἑγκυκλίου, συγχαιρόντας με «γιὰ τὴν δημοσιογραφικὴ μου ἐπιτυχία!», ἀπεισιώπησε δὲ παντελῶς τὴν ἐξίσου σημαντικὴν δημοσιοποίησιν ἐκ μέρους μου τοῦ **Πολιτικοῦ Προγράμματος τῆς Μασωνίας**, ποῦ **παγορεύεται μέσα ἀπὸ τὰ κείμενά τοὺς καὶ ἐφαρμοζομένη ἐδῶ καὶ δεκαετίες ἀπὸ τὴν Ἑλληνικὴ Βουλὴ**, διότι τόχα, ἐφ’ ὅσον δὲν εἶναι καὶ πὸν, ἀλλὰ –κατ’ αὐτὸν– ἔχουν δημοσιευθεὶ πολλὰς φορὲς καὶ ἀπὸ τὸν μακαριστὸ Φαρουδάκη καὶ ἀπὸ ἄλλους δημοσιογράφους ἀποκαλύψεις γιὰ τῆς πολιτικῆς ἐπιδιώξεις τῶν Μασώνων, ὅπως ἐπὶ λέξει σημειώνει: «*Ὁ αἰετμνίστος ἱδρυτὴς τοῦ Χριστιανοῦ- Ὁρθοδόξου, Κινήματος Χριστιανικῆς Δημοκρατίας (Χ.Δ.), Νικόλαος Φαρουδάκης (Ν.Ψ.), ἀπὸ τὰ πρῶτα ἄρθρα καὶ βιβλία του, ἐναντίν τῆς Μασωνίας, ξεσκαπέζει τὴν Μασωνίαν, μὴ ντοκουμέντα, «ὡς τὴ Διεθνὴ τοῦ Καπιταλισμοῦ!» (Σκοτεινὲς Δυνάμεις ὑπὸ τὸ Φῶς τοῦ Χριστιανισμοῦ. 1963). Ὅπως, δηλαδὴ ὁ Κομμουνισμός εἶχε τὴ Διεθνὴ του, μέσῳ τῆς ὁποίας συντονίζε τῆς ἐνέργειάς του, γιὰ τὴν Παγκόσμια ἐπικράτησή του, ἐτοί καὶ ὁ Καπιταλισμός (Διεθνὲς Κεφάλαιο-Διεθνὲς Σιωνισμός) εἶχε καὶ τὴ δική του Διεθνὴ, τὴ Μασωνία-Τεκτονισμὸν, γιὰ τὸ δικό του στόχο, ποὺ ἦταν καὶ παραμένει ἡ Πλανητικὴ του κυριαρχία». Δὲν πρόσεξε, ὅμως, ὅτι με αὐτὴν τὴν παράθεσίν του **παρεβιάζατο ἀνοικτὲς πόρτες**, ἐφ’ ὅσον τὸν ἔχω προλήξει στὸ ἄρθρό μου ποὺ ἐπέκρινε –καί, μάλλον, στὴν πρώτῃ κιόλας παράγραφῃ– ὅπου καὶ ἔγραφα, ἀρχίζοντας τὸ ἄρθρό μου: «**Πολλοὶ φορὲς ἔχει γραφεὶ καὶ ληχθεὶ ὅτι ἡ Μασωνία κυβερνεῖ τὸν κόσμο, ἀλλά, ἐπειδὴ τὸ διακρισιώσμενα δὲν συνοδεύονται μετὰ ἐπαρκῇ ἀποδεικτικά στοιχεία, θεωροῦνται ἀπὸ τοὺς πολλοὺς ὡς συνωμοσιολογία καὶ κινδυνολογία, γι’ αὐτὸ καὶ δὲν λαμβάνονται σοβαρὰ ὑπ’ ὄψει.** Τὸ ἄρθρό μας αὐτό, ὅμως, θὰ προσκομίσουμε ὅχι μόνον ἀποδεικτικά ἀλλὰ καὶ ἀποκαλυπτικά στοιχεία, τὰ ὁποία με σαφηνεῖα ἀναντίρρητῃ μᾶς ἐξηγῶντὶ τὸ πῶς καὶ τὸ γιατί ἐβῆσε ἡ Πατριδα μὲς αὐτὸ τὸ ἐλεεινὸ κατάντημα, πῶς ἀποκριτσανισθηκε καὶ ἔχασε ὅλες τῆς Λεξείς τὸν ἕκταναν νὰ ξεχυρίνῃ γιὰ τὸ ἦθος καὶ τὴν Πνευματικότητά τῆς ὑπὲρ πάντα τὴ **Ἐθνήν**». Αὐτὸ δὲν τὰ διάβασε, ἄραγε ο κ. ΕΜΜ.Μ.; Καί, ὅμως,παρὰ ταῦτα, ἐπιμένει ὅτι οἱ μέχρι τὸ ἄρθρό μου γραφεῖσες ἐκκλῆσις εἶναι ἰσοβαρεῖς μετὰ τῆς ἰδίας τῆς ὁμολογίας τῶν Μασώνων! Γι’ αὐτὸ με ἐρωτᾷ: «**Πρὸς τὸ τὸ θαυμαστικό π. Βασίλειε; Τί ἄλλο θὰ πρότεινε καὶ θὰ διάτασσε τὸ Ὑπατο Μασωνικὸ Συμβούλιο, νὰ ψηφίσουν οἱ Μασῶνιν, παρὰ Μασώνων;**». Τὸ θαυμαστικό ἀγαπητέ κ. ΕΜΜ.Μ. ἐτέθη γιαιτὶ τὸ «Θά» εἶναι «Θά», δὸς αὐτόντονο καὶ ἂν φαίνεται, ἀλλὰ καὶ γισιὰ τὸ «Θά» ὅχι μόνον εὐκόλα διαμευδεύεται, ἀλλὰ καὶ **γίνεται ἀφορμὴ γιὰ νὰ θεωρηθῇ συκοφαντία!** Μπορεῖ νὰ εἶναι πράγματι «ἀτέλειωτο οἱ κατάλογοι Μασώνων Βασιλείδων, Προέδρων Δημοκρατίας, Πρωθυπουργῶν, Ὑπουργῶν, Βουλευτῶν, Τραπεζιτῶν, Μεγαλοβιομηχανῶν, Ἀκαδημαϊκῶν, Καθηγητῶν,δυστυχῶς ἀκόμα καὶ Πατριάρχων καὶ Ἀρχιερέων, κ.λ.π. ποὺ ἔχουν δημοσιευθεῖ σὲ Μασωνικά περιοδικά, στὴ «ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΗ» καὶ σὲ βιβλία Ν.Ψ. Κώστα Τσαρούχα καὶ ἄλλων», ὅπως γράφει ο κ. ΕΜΜ.Μ., **ὅμως ποιά βαρύτητα ἔχουν ὅλα αὐτὰ καὶ ποῖόν πείθουν, ἀφοῦ οἱ ἴδιοι οἱ Μασῶνιν δὲν τὰ παραδέχονται;***

Πρέτει, ἐπὶ τέλους, νὰ συνειδητοποιήσουμε ὅτι **ἄλλο εἶναι τὸ τί ἔχει γραφεὶ γιὰ τὴν Μασωνία καὶ τῆς ἐπιδιώξεώς τῆς, ἄλλο τὸ τί παραδέχονται δημόσια γιὰ τὴν Ὅργανώσιν τοὺς οἱ Μασῶνιν καὶ ἐντελὼς ἄλλο εἶναι τὸ τί ἔχουν γράψῃ στὰ κείμενά τοὺς καὶ ὁμολογοῦν οἱ ἴδιοι οἱ Μασῶνιν!**

Τὰ ἐναντίον τῆς Μασωνίας κείμενα, ἀκόμη καὶ αὐτὰ ποὺ περιέχουν στοιχεία δὲν ἔχουν τόση ἀποδεικτικὴ σημασία ὅση ἔχει ἡ ἀποκαλύπτῃ κείμενων τοὺς με δικές τοὺς ὁμολογίες καὶ δικὰ τοὺς προγράμματα καὶ σχεδιασμοὺς. Ὅλα τὰ ἄλλα τὰ ἀρνοῦνται. Συνεχῶς ἐπαναλαμβάνουν πῶς ἡ Μασωνία οὐτεὶ θρησκεία εἶναι, οὐτεὶ πολιτικὴ ἐξουσία ἐπιδιώκει, ἀλλὰ ὅτι εἶναι μιά συκοφαντημένη...φιλανθρωπικὴ Ὅργανώσις! Ἐπικαλοῦνται δὲ ὡς ἀποδείξει τῆς ἀπόχψῃς τοὺς ἀπὸ κάθε πολιτικῆς ἐπιδιώξῃ, τὸ ὅτι δὲν τάσσονται ὑπὲρ κάποιοι Κόμματος, ἀλλὰ ἀφαιρῶντα τὰ μέλη τοὺς νὰ ἐπιέλθουν ποὺ θέλουν νὰ ἀνήκουν, ριχνόντας ὡς ἐπὶ «στάχτι στὰ μάτια», γιὰ νὰ μὴ καταλάβουμε ἐπὶ ἐπιδιώξῃ τοὺς δὲν εἶναι νὰ υποστηρίξουν κάποια συγκεκριμένη πολιτικὴ, οὔτε ἐνδεφερόνται γι’ αὐτό, **ἀλλὰ μόνον γιὰ τὸ νὰ ἔχουν Μασώνων σὲ ὍΛΑ ΤΑ ΠΟΛΙΤΙΚΑ ΚΟΜΜΑΤΑ**, ὥστε ὁποῖο Κόμμα καὶ ἂν ἐκλεγῇ κάθε φορὰ, νὰ κυβερνᾷ πάντοτε ἡ Μασωνία! Νὰ προσθέσω δὲ καὶ στὶς δύο Διεθνείς τῆς Μασωνίας, ποὺ μᾶς ὤμισε ο κ. ΕΜΜ.Μ., (Κομμουνισμοῦ καὶ Καπιταλισμοῦ), τῆς Διεθνείας τοῦ **Σοσιαλισμοῦ**, τοῦ **Ἀριστορισμοῦ**, τῶν **Κεντρώων**, τοῦ **Ναζισμού** κ.ά., γισιὰ εἶναι φρόνιμο νὰ γνωρίζουμε ὅτι **μόνο ὁσοὶ**

πολιτικοὶ ἀποκηρύσσουν γραπτῶς τὴν Μασωνία, εἶναι αὐτοὶ ποὺ δὲν ἀνήκουν σὲ καμμία Διεθνή!

Τὸ ἐντελὼς, λοιπὸν, καινούριο τῆς Ἑγκυκλίου ποὺ δημοσίευσα εἶναι ὅτι **ὁμολογεῖται ΓΙΑ ΠΡΩΤΗ ΦΟΡΑ ἀπὸ τοὺς ἰδίους τοὺς Μασώνωνς ἡ ἐπιδιώξή τοὺς γιὰ Παγκόσμια κυριαρχία, μέσῳ τῶν Ἐθνικῶν Ἑκλογῶν τῶν Κρατῶν, καί, μάλιστα, μετὰ υποψηφίους Βουλευτῶς ΑΦΟΞΙΩΜΕΝΟΥΣ ΜΑΣΩΝΟΥΣ** (!), τὸ δὲ ἅλλο, ἐντελὼς καινούριο **εἶναι ὅτι ἡ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΒΟΥΛΗΣ ΕΙΝΑΙ ΜΑΣΩΝΙΚΗ μετὰγραφὴ τῶν Μασώνων!** Ἄν αὐτὸ εἶναι κατὶ συνθησισμὸν, τετριμμένο καὶ χιλοσιπωμένο, ἄς τὸ κρίνουν οἱ ἀναγνώστες.

4. Στὴ συνέχεια τῆς ἀπαντήσεώς του **ο κ. ΕΜΜ.Μ.** δὲν διαστάζει **νὰ με κατηγορήσῃ ἀκόμη καὶ ὡς ...συκοφάντη(!)**, γράφοντας: «**τὸ σημείο αὐτὸ ο π.Β.Β. δὲν ὀλισθαίνει ἀπλῶς, ἀλλὰ μετὰ τὰ ὅσα γράφει καὶ με δεδομένο ὅτι γνωρίζεῖ ἀριστα τὴν ἑλληνικὴ γλῶσσα καὶ ἄρα ἀκριβολογεῖ, εἰσέρχεται στὸν χωρὸ τῆς πολιτικῆς συκοφαντίας. Γιατὶ; Γνωρίζεῖ, ο π. Β.Β., ὅτι ο «Θρησκουόμενος» Ν.Ψ. ἀνῆκε, ἴταν ἱδρυτὴς καὶ πρόεδρος γιὰ τὴν ἀκρίβεια, τοῦ Κινήματος τῆς ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ. Τινὸς ὅμως «κόμματος τοῦ Ἐξωτερικοῦ εἶναι Παράρτημα» ἡ Χ.Δ. πατέρα Βασίλειε; Πέστε μας. Δώστε στοιχεῖα. Δὲν θὰ δώσετε βέβαια κανένα ἀπολύτως, γισιὰ ἀπλόστατα ο ἰαχυρισμὸς σας ἀποτελεῖ κραυγαλέο ψεύδος, καὶ ποὺ τὸ γνωρίζετε πολὺ καλῶς καὶ γισιὰτὸ ἀκριβῶς ὁ λόγος στὸ σημείο αὐτό, εἶναι συκοφαντικόν».**

Ποῦ, ὅμως, ἔγραψα ὅτι ἡ «Χ.Δ.» εἶναι παράρτημα κόμματος τοῦ Ἐξωτερικοῦ, μετὶ τὴν ἐννοια ποὺ ἔγραψα γιὰ τὰ ἄλλα κόμματα, τὰ ὁποία εἶναι δοιικά Παράρτηματα καὶ δέχονται ὁδηγίαν γιὰ τὴν πολιτικὴ τους ἀπὸ τὸ Ἐξωτερικό, ὥστε ο κ. ΕΜΜ.Μ. νὰ με συκοφαντεῖ ὅτι τὸν συκοφαντῶ; Δὲν ἔγραψα ποτὲ καὶ ποθενᾶ ὅτι ἡ «Χ.Δ.» εἶναι προδοτικό κόμμα καὶ ἐνεργεῖ ὡς πράκτορας, τοῦ Ἐξωτερικοῦ, οὔτε ὅτι ἔχει ἡ εἶχε ποτὲ διοικητικὴ ἐξάρτησῃ ἀπὸ τὸ Ἐξωτερικό. Εἶχα γράψῃ: «*Ἡ μὴ μερίδα ὑποστηρίξει τὴν δημιουργία καὶ ὑπαρξὴ Χριστιανοδημοκρατικῶν κομμάτων, διασφραγίζοντας γιὰ τὸ ὅτι τὸ εἶδος αὐτὸ τῆς πολιτικῆς ἥρθε ἀπὸ τὸ Προτεσταντικὸ περιβάλλον καὶ δὲν ἔχει καμμία σχέση μετὶ τὴν Πολιτικὴ τῆς Ὁρθοδοξίας».* Αὐτὸ σημαίνει ὅτι ἡ «Χ.Δ.» κυβερνεῖται ἀπὸ τὸ Ἐξωτερικό;

Ἐάν, ὅμως, ο κ. κ. ΕΜΜ.Μ. γιὰ νὰ με σπιλώσῃ ἀνέμειξε τὰ στοιχεῖα ποὺ πράγματι ζητεῖ με τὴν τόχα συκοφαντία μου, καὶ διερωτᾶται ἀπὸ ποῦ τεκμαίρεται ὅτι ἡ «Χ.Δ.» δημιοιργήθηκε ὡς πολιτικό μοντέλο τοῦ Ἐξωτερικοῦ, τότε ἀπορρὶ με τὴν ἀπορία τοῦ! Μὴ ζητεῖ νὰ προσκομίσω στοιχεῖα γιὰ τὸ πρὸφανεῖς; Θά τὰ προσκομίσω, ἀλλὰ θὰ ἦταν φρονιμότερο γιὰ ἐκείνων νὰ εἶχε ψευθεθῇ ἀπὸ τὴν σοφὴ παροιμία τοῦ λαοῦ μᾶς «**λαγὸς τὴν φτέρη ἔξοιε, κακὸ τῆς κεφαλῆς τοῦ!**» Ὅντως **δὲν γνωρίζεῖ ὅτι τὰ Χριστιανοδημοκρατικὰ κόμματα εἶναι Προτεσταντικὴ ἐφεύρεσῃ τῆς Δύσεως** καὶ ὅτι τὸ κόμμα ποὺ σήμερα καταστρανεῖ τὸν Ἑλληνικό λαὸ εἶναι τὸ Χριστιανοδημοκρατικό κόμμα τῆς κ. Μέρκελ; Καὶ μὴ βιασθῇ νὰ ἐξανασητὸ ο κ. ΕΜΜ.Μ. γιὰ τὸν συσχετισμό μετὶ τὴν καπιταλιστία κ. Μέρκελ, ἐπειδὴ ἐκείνος εἶναι –καὶ καλῶς εἶναι– ἀντικαπιταλιστής. Αναφέρομαι στὸν «**Χριστιανοδημοκρατικό**» προσδιορισμό, ποὺ στεγνάζει, «δικαιώνας» καὶ «ἐγγαίνεσι» καὶ Καπιταλισμοῦς καὶ Σοσιαλισμοῦς καὶ Ἀριστερισμοῦς! Ἡ «κόπια» «**χριστιανοδημοκρατικό κόμμα**» δὲν παραμένει σὲ διεθνὲς κομματικό πρότυπο, τὸ ὁποῖο ἐπελέγη ἀπὸ τὸν ἱδρυτὴ του, ὥστε νὰ ἐκλύσῃ πολίτες ποὺ πρόσκεινται σ’ αὐτό τὸ πρότυπο; Τὰ κόμματα ποὺ ἱδρύονται πάντως σὲ ἕνα διεθνὲς πολιτικό μοντέλο εἶναι μὲν αὐτοδιόκηται, ἀλλὰ ἐκ τῶν πιν πραγμάτων δὲν εἶναι παρράρτηματα, τὰ ὁποία σὲ Εὐρωπαϊκὰ Συμβόλια καὶ σὲ διεθνή ἰσγα ὁμαδοποιούνται;

Κατὰ τὶ διαφέρει ἡ «Χριστιανικὴ Δημοκρατία»; Ἐπειδὴ εἶχε ἱδρυτὴ Ὁρθόδοξον καὶ μὲλὴ τῆς Ὁρθοδοξίας; Μήπως καὶ τὰ λοιπὰ Ἑλληνικά Κόμματα (Δεξιά, Κεντρώα, Σοσιαλιστικά, Φιλελεύθερα, Ἀριστερὰ, Ακροδεξιὰ κ.λ.π.), ποὺ εἶναι **franchise Παράρτηματα τῶν Εὐρωπαϊκῶν Κομμάτων**, δὲν ἔχουν ἱδρυτὰς καὶ μὲλὴ τοὺς Ὁρθοδόξους πολιτικούς; Τὰ κάνει αὐτὸ πὸς Ἑλληνικά, αὐτοῦτῃ ἡ συμφωνοῦνται μετὶ τὴν πολιτικὴ τῆς Ἀλωμένης Αὐτοκρατορίας μας; Βεβαίως Ὅχι! Τότε, πρὸς τὶ τὶ διαμαρτυρία; Πρὸς τὶ ἡ δραματικὴ ἀποστροφή τοῦ **κ. ΕΜΜ.Μ.** γιὰ προσαναγνῇ ἀποδείξεων ὡς πρὸς τὸ ὅτι εἶναι ἔμπνευσῃ ἀπὸ κόμματα τοῦ Ἐξωτερικοῦ ἡ «**Χριστιανικὴ Δημοκρατία**» (Χ.Δ.); Δὲν γνωρίζεῖ ὅτι ἀπὸ τὸ πρῶτο ἐκκίνημά τῆς, στὶς ἐκλογὲς τοῦ 1956, ἡ «Χ.Δ.» θέλησε νὰ ὑπάρξῃ ὡς χριστιανοδημοκρατικό κόμμα καὶ γι’ αὐτὸ καὶ ἡ Νεολαία τῆς, ποὺ συγκροτήθηκε ὡς ὄργανόν τῆς τὸ 1961, ὀνομασθηκε «**Ἑλληνικὴ Χριστιανοδημοκρατικὴ Ὅργανωσις Νέων**» (Ε.Χ.Ο.Ν.); Δὲν θυμᾶται ὅτι ἀπὸ τὴν μετὰπολίτευσῃ ἡ «Χ.Δ.», ὡς συμφωνοῦσα μετὶ τὸ πνεῦμα μιάς ἀπὸ τῆς πολλὰς ἐξονεφertes πολιτικῆς τάσεις, **δηλαδὴ τῆς σοσιαλιστικῆς ἀριστερᾶς**, συνενερσθηκε μετὰ πᾶσι τοῖς κόμματα προδιαγραφῶν τοῦ Ἐξωτερικοῦ, ὡς ἐνα ἐξ αὐτῶν; Στῆς ἐκλογὲς τοῦ 1974 μετὶ τὴν «**Ἐνωση Κέντρου-Νέες Δυνάμεις**», στῆς ἐκλογὲς τοῦ 1977 συσμετρεῖται ὡς «**Συμμαχία Ἀριστερῶν καὶ Προοδευτικῶν Δυνάμεων**» (μαζὶ μετὰ **Ε.Δ.Α., Κ.Κ.Ε., Σοσιαλιστικὴ Πορεία, Σοσιαλιστικὴ Πρωτοβουλία, Πρωτοβουλία γιὰ Δημοκρατία καὶ Σοσιαλισμό**), καὶ τὸ 1985 μετὶ τὸ **ΠΑΣΟΚ**, δὲν γνωρίζεῖ ὅτι τὸ πολιτικό στίγμα τῆς «Χ.Δ.», ὅτι, δηλαδὴ, **ἀνήκει στὴν Ἀριστερὰ**, τὸ ἔδωσε πρόσφορα τὸ Μέλος τῆς Κεντρικῆς Ἐπιτροπῆς τῆς **κ. Παναγιωτῆς Ἀνανιάδης**, καὶ ὅτι, ἐπίσης μέλος τῆς Κεντρικῆς τῆς Ἐπιτροπῆς ἦταν στῆς τελευταῖες ἐκλογὲς ὑποψήφιος τοῦ **ΣΥΡΙΖΑ**; Ὅλα αὐτὰ δὲν φανερώνουν ἐξονεφότητῃ Πολιτικῇ; Ἐχει σχέση ἡ Πολιτικὴ ὄλων αὐτῶν μετὶ τὸ Γένος μας καὶ τὴν Πολιτικὴ τῆς Ὁρθοδόξου μοναδικῆς Αὐτοκρατορίας μας;

Τὶ θέλει, τελικά, νὰ υποστηρίξῃ ὁ καλὸς κ. ΕΜΜ.Μ.; Ὅτι ἡ ὀνομασία «Χριστιανικὴ Δημοκρατία» καὶ ἡ ἐν γένει πολιτικοκοινωνικὴ-σοσιαλιστικὴ φιλοσοφία τοῦ κόμματος αὐτοῦ εἶναι πρωτοτυπία καὶ ἔμπνευσῃ τοῦ μακαριστοῦ Νίκου Φαρουδάκη, ποὺ φανερώθηκε ξαφνικά στὸ Ἑλληνικό πολιτικό στερέωμα χωρὶς παγκόσμιο προηγούμενο; Ἐάν αὐτὸ θέλει νὰ πιστεῖ, εἶναι δικαίωμα του, ἀλλὰ ἡ πραγματικότητα μαρτυρεῖ πῶς δὲν **ἐδιεφερε σὲ τίποτα τὸ πολιτικό ὑπόβαθρο τῆς «Χ.Δ.» ἀπὸ τὰ ἀντίστοιχα Χριστιανοδημοκρατικὰ Κόμματα τῆς Ὑψηλίδι, ἀλλὰ μόνον ὡς πρὸς τὸ ὅτι σὺν οικονομικῇ εἰς ἀντικαταστήσει τὸν Καπιταλισμό μετὶ τὸν Σοσιαλισμό καὶ ἀπευθυνόταν σὲ Ὁρθόδοξους.** Καὶ μόνον ἡ σὺζευσῃ τῶν λέξεων **Χριστιανικὴ καὶ Δημοκρατία**, ὅι ὁποῖοι **εἶναι ὅροι ἀλληλοαναρριόμενοι**, φανερώνουν τὸ πόσο ξε-πὸν στὴν Ὁρθοδοξία εἶναι αὐτὸ τὸ μοντέλο πολιτικῆς! **Χριστιανικό** εἶναι αὐτό, στὸ ὁποῖο **«τὰ πάντα καὶ ἐν πᾶσι εἶναι ὁ Χριστός», δημοκρατικό** εἶναι αὐτό, στὸ ὁποῖο **ἐπικρατεῖ ὁ ὅμος καὶ οἱ ἀποψέες του**, ἀσέχτως ἐν αὐταῖς οἱ ἀποψέες καὶ τὰ νομοθετήματά του εἶναι σύμφωνα ἡ ἀντίθετες μετὶ τὸ θέλμα τοῦ Θεοῦ. Ἐνὰ κόμμα ποὺ καὶ ἀπὸ τὴν ὀνομασία του φανερώνμει τὴν πὸς σύγχυσῃ καὶ ἀντιπατικότητα, εἶναι δυνατόν νὰ εἶναι πρῶτον Ὁρθόδοξος ἥθους καὶ φρονιμότητος; Καὶ νὰ προσθέσωμες ὅτι **κανεῖς πολιτευόμενος δὲν ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ βάζῃ ὁποιαδήποτε ἐκκλησιαστικὴ ὀνομασία ὡς προμετωπίδα, αὐτοαποκαλύπτας «χριστιανικῇ» τὴν ὁποία πολιτικὴ του ἀπὸτέροι.**

5. Ὁ κ. ΕΜΜ.Μ. συνεχίζοντας τὴν προσπάθειά του νὰ ἀποδείξῃ ἀφεργενγυότητα στα γραφόμενά μου, στὸ σημείο αὐτὸ μὸυ προσφέρει φαινομενικά γέφυρα δικαιολογίας ὡς πρὸς τὸν χαρακτηρισμό τῆς «Χριστιανικῆς Δημοκρατίας» ὡς Παράρτηματος τοῦ Ἐξωτερικοῦ, ἐρωτώντας: «*Μήπως ὅμως ο π. Β.Β. ἐννοοῖσε, ὅχι τὴν Χ.Δ., ἀλλὰ τὸ ΠΑΣΟΚ τοῦ Ἀνδρέα Παπανδρέου ὅτι ἦταν τὸ Παράρτημα κόμματος τοῦ Ἐξωτερικοῦ; Ὅμως καὶ στὴν περίπτωσῃ αὐτῇ, ο π. Β.Β. γνωρίζε, ἐπίσης πολὺ καλά, ὅτι ὁ Ν.Ψ. οὔτε ἀνῆκε, οὔτε εἶχε ἐνταχθεῖ στὸ ΠΑΣΟΚ, ἀλλὰ εἶχε ἐκλεγῇ βουλευτῆς ὡς ἀνεξάρτητος, συνενεργαζόμενος μετὶ τὸ ΠΑΣΟΚ».* Καὶ στὴ συνέχεια, γιὰ νὰ ἀδηγήσῃ τοὺς ἀναγνώστες ἐκεῖ ποὺ θέλει, ἀποκαλύπτει τὸν σκοπὸ του νὰ με ἀποδείξῃ ἀφεργένγγων, μετὰ νὰ παραθέσῃ κατ’ ἀντιβολὴ τὰ ἐκλογικά ποσοστὰ τοῦ ΠΑΣΟΚ καὶ τῆς «Χ.Δ.»: «*Γιὰ νὰ ἐκτιμῆσῃ ο ἀναγνώστης τοῦ «Ο.Τ.» τὴ σοβαρότητα τῶν κρίσεων καὶ τῶν συμπερασμάτων τοῦ π.Βασιλείου, ὡς δοῦμε τοὺς σχετιζομένους ἀριθμούς: Στῆς ἐθνικὲς ἐκλογὲς τοῦ 1985...*» (Δεῖτε τὸ πλήρες κείμενο ἀνωτέρω, στὴν ἀπάντησή τοῦ κ. ΕΜΜ.Μ.).

Ποιά εἶναι, ὅμως, ἡ πραγματικότητα; Παρ’ ὅτι δὲν ἔχει γιὰ μένα μεγάλῃ σημασία τὸ σημείο αὐτό, δεδομένου ὅτι σχεδὸν παρενθετικά ἀνέφερα –νάν ἀπλὴ σκέψῃ τοῦ λένοντος– τὴν ἐκτίμησή μου ὅτι ὁ μακαριστὸς Φαρουδάκης ἔλαβε μετὰ νὰ στηρίξῃ ἐκλογικά τὸν Παπανδρέου, εἶναι χρησιμὴ ἡ

ὉΡΘΟΔΟΣΟΣ ΤΥΠΟΣ

ΜΑΣΩΝΙΑ-ΧΡΙΣΤΙΑΝΟΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ-ΧΟΜΕΪΝΙΣΜΟΣ!...

γνώσῃ τῶν πραγματικῶν γεγονότων. Πρῶτον, ὁ **Φαρουδάκης**, παρὰ τὸν ἰαχυρισμό τοῦ κ. ΕΜΜ.Μ., **ἐντάχθηκε στὸ ΠΑΣΟΚ στὶς ἐκλογὲς τοῦ 1985 καὶ ἐξέλεγῇ ὡς βουλευτῆς Ἐπικρατείας τοῦ ΠΑΣΟΚ, ὅχι ὡς βουλευτῆς τῆς «Χ.Δ.».** Ἀποδείξει τοῦτο εἶναι ὅτι στῆς ἐκλογὲς αὐτές δὲν ἔλαβε καθόλου μέρος ὡς «Χριστιανικὴ Δημοκρατία», γιὰ νὰ μὴ ἀφαιρῇσι ποσοστὰ ἀπὸ τὸ ΠΑΣΟΚ! Καί, **δεύτερον, δὲν εἶναι ἀνιχνεῖσμμα τὰ τότε ποσοστὰ τῶν ὁπαδῶν τῆς «Χριστιανικῆς Δημοκρατίας»,** ἐφ’ ὅσον δὲν ἔλαβε μέρος στῆς ἐκλογὲς τοῦ 1985. Τὸ ἐπιφέρμα τοῦ κ. ΕΜΜ.Μ. ὅτι «*στῆς εὐμεκελογῆς καὶ στῆς ἐθνικῆς ἐκλογῆς τοῦ 1981, ποὺ διεξήχθησαν ταυτοχρονα, ἡ Χ.Δ. εἶχε πάρει 1,15% καὶ 0,15% ἀντίστοιχα*», δὲν ἀποδεικνύει αὐτὸ ποὺ θέλει, δεδομένου ὅτι εἶναι γνωστὴ ἡ θλιβερὴ νοστορηπία τῶν θρησκουμένων νὰ μὴ ψηφίσουν χριστιανούς ὑποψηφίους κομμάτων μετὰ μικρὰ ποσοστὰ ψήφων, ἐνᾶ, ἀντιθέτως, ψηφίζουν

'Ορθόδοξος διαπαιδαγωγησης τῆς Ἑλληνικῆς νεολαίας

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΚ ΤΗΣ 1ης ΣΕΛ.

τῆς σεπτιῆς Ἱεραρχίας, ὡς καὶ τῆς προσωπικῆς ἐπιστολῆς τοῦ Μ. Ἀρχιεπισκόπου πρὸς τὸν Πρωθυπουργόν, κ. Τοῦτσαν, τῆς 27ης Σεπτεμβρίου 2016, ἐν συνεχείᾳ σειράς ἐπιστολῶν μου πρὸς τὴν ἱ. Σύνοδον γράφω ὕμιν τὰ κάτωθι, ὡς εἰσαγωγὴν, φρονών, ὅτι καὶ ὕμεις θεωρεῖτε ταῦτα, ὡς αὐτονόητα:

Τὸ μᾶθημα τῶν Ὁρθοσκευτῶν πρέπει νὰ εἶναι γνώσις τῆς Ἀληθείας, διὰ νὰ μεταβληθῇ ἡ γνώσις εἰς βίωμα καὶ ζωὴν.

Διὰ νὰ θελήσῃ ὁ ἄνθρωπος νὰ προσκυνήσῃ τὸν ποιητὴν του, νὰ ἀποστῇ ἀπὸ τὴν πλάναν καὶ τὴν προσκυνῆσιν τῶν δαιμόνων, νὰ γνωρίσῃ τὸν Πατέρα του, τὸν Τριᾶδικόν Θεόν.

Διὰ νὰ γνωρίσῃ, ὅτι τὸ κέντρον τῆς δημιουργίας τοῦ Θεοῦ εἶναι ὁ ἄνθρωπος· διὸ καὶ ὁ Θεός, δι’ ἡμᾶς ἐγένετο ἄνθρωπος. Ἡ προτεραιότης εἰς τὴν δημιουργίαν εἶναι ὁ ἄνθρωπος.

Καμία θρησκεία δὲν λήγει αὐτὰ, ποὺ λέγει ὁ Χριστιανισμός εἰς τὴν γνησίαν μορφήν του, τὴν Ὁρθοδοξίαν.

Χωρὶς τὴν Ὁρθόδοξον Ἐκκλησίαν εἶναι ἀδύνατος ἡ ἀληθὴς Θεολογία.

Ὁ Χριστὸς ἐστὶν ἡ ὁδός, ἡ ἀλήθεια καὶ ἡ ζωή. Ἡ Ἐκκλησία εἶναι ὁ Χριστός, «πατεραινωμένοις εἰς τοὺς αἰῶνας».

Καμία θρησκεία δὲν ὁμιλεῖ διὰ τὸ κατ’ εἰκόνα· ἥτοι τὸ νοερὸν καὶ τὸ αὐτεξούσιον. Διὰ τὴν κακὴν χρῆσιν τοῦ αὐτεξουσίου καὶ τὴν ἡμαρτίαν, καὶ τὴν ἐκ τῆς πτώσεως τοῦ ἀνθρώπου **«ἐλλείψιν τῆς φύσεως»**, καὶ τὴν **συμπληρώσιν τῆς ἐλλείψεως, διὰ τῆς χάριτος** ἐκ τῆς ἀναθρωπότησεως τοῦ Λόγου, τοῦ ἐνός τῆς Τριάδος, μόνου αληθινοῦ Θεοῦ.

Ἐὰν ἡ διδασκαλία τοῦ μαθήματος δὲν προετοιμάζει τὸν νέον, εἰς τὸ νὰ ἀποδεχθῇ τὸν Χριστόν, ὡς τὸν μόνον ἀληθῆ Θεόν καὶ Σωτῆρα, τὴ νόημα ἔχει νὰ διδάσκει· Διὰτὶ νὰ μάθῃ ἀκριστοιὰ πράγματα διὰ τὸν βίον του; Ὅταν δὲν τοῦ υποδεικνύεται ὁ διὰ τῶν Εὐαγγελικῶν ἐντολῶν, ἀληθὴς τρόπος ζωῆς, ὁ μόνος χρῆσιμος διὰ τὴν ἐνταῦθα βιοτήν του καὶ τὴν προετοιμασίαν του διὰ τὸν μέλλοντα καὶ ἀγῆρω αἰῶνα, ὑποδοχῆς τῆς θεώσεως, τὴ νόημα ἔχει νὰ ἀσχολῆται ἡ Ἐκκλησία καὶ ἡ Πολιτεία, μὲ ἕνα νοθευμένον, ὡς πρὸς τὴν ἀλήθειαν, μᾶθημα;

Ἐὰν δὲν τοῦ ἐπιθυμητίζοιτο, ὅτι ὁ ἄνθρωπος ἐπλάσθη ὑπὸ τοῦ Θεοῦ «κατ’ εἰκόνα καὶ καθ’ ὁμοίωσιν, ἄρσεν καὶ θῆλυ ἐποίησεν αὐτοὺς ὁ Θεός», διὰ νὰ βιώσῃ ὀρθῶς εἰς τὴν οἰκονομει-ακὴν ζωὴν του, τί νόημα ἔχει ἡ διδασκαλία του;

1. Αἱ ἰσχύουσαι συνταγματικαὶ διατάξεις καὶ τὸ σύστημα τῆς συναλλαγῆς ὑποχρεῶν τὴν Πολιτείαν νὰ διδάσκῃ τὴν Ὁρθοδοξίαν εἰς τὴν Ἐκπαιδεύσιν (ἄρθρ. 3, 16, 21 τοῦ Συντάγματος, αἱ ἀποφάσεις τοῦ Συμβουλίου Ἐπικρατείας ὑπ’ ἀρ. 3358/1995 καὶ 2176/1998, ὡς καὶ ἡ ὑπ’ ἀρ. 116/2012 ἀπόφασις τοῦ Διοικητικοῦ Ἐφετερίου Χανίων).

Ὡς ἐκ τούτου ἡ ἱ. Σύνοδος ἔχει τὸ δικαίωμα καὶ τὴν ὑποχρέωσιν νὰ ἀπατήσῃ πιστὴν ἐφαρμογὴν τοῦ Συντάγματος καὶ τῶν ἀποφάσεων τῶν διοικητικῶν δικαστηρίων, ἀπὸ τὸ Κράτος.

2. Ἡ ἐπιστολή τῆς 27ης Σεπτ. 2016 τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου πρὸς τὸν Πρωθυπουργόν, κ. Τοῦτσαν, σταλείας ἐστὼ «κατόπιν ἐορτῆς», ὀρθῶς εἰς τὰ σχόλια τοῦ δευτέρου μέρους, χαρακτηρίζει, ὡς ἀπαράδεκτα τὰ προγράμματα. Προκαλεῖ ὁμως ἀπορίαν, ἐνῷ τὰ προγράμματα ταῦτα σχεδὸν ἀπαρτάλλονται, ἡ ἐλαφρὺς παρηλαγμένα, εἶχον δημοσιευθῇ ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου, πρὸ πένταετίας, καὶ ἐδιδάσκοντο πλῆσιώς εἰς τὰ Σχολεῖα ἀπὸ το 2012, διὰτὶ ὁ Μακαριώτατος, μόλις τώρα, ἀντιδρᾷς δυναμικῶς καὶ προσωπικῶς, χωρὶς Συνοδικὴν ἐπιστολήν;

3. Τὸ πρῶτον μέρος τῆς ἐπιστολῆς τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου, εἶναι ἀντικανόν καὶ αὐτοαναριφόμενον, δὲν συναδεῖ με τὰς ἐνεργείας τοῦ ἐπὶ τοῦ θέματος Ὁ Μακαριώτατος, οὐσιαστικῶς ἐκωλοσιέργει τὴν ἐπίλυσιν τοῦ προβλήματος, γνωστοὺ ἥδη ἀπὸ τὴν ἐποχὴν τῶν Κυβερνήσεων ΠΑΣΟΚ καὶ Νέας Δημοκρατίας.

Ἀγνοεῖ ὁ Μ. Ἀρχιεπισκόπος τὸ γεγονός, ὅτι τὸ μᾶθημα ἐδι-δάσκετο ἀμύνως με ὀρθόδοξον περιεχόμενον ἀπὸ τῆς συστάσεως τοῦ Ἑλληνικοῦ κράτους, μέχρι προσφάτως; Ἡ νόθευσιν τοῦ περιεχομένου τοῦ μαθήματος τῶν Ὁρθοσκευτῶν, ἐγένετο-τὰ εἰς τὰ ὑπάρχοντα βιβλία, τὰ τελευταῖα ἐπὶ, κυρίως ἀπὸ τὴν Σημίτην ἀνηχησαντικὴν ἐποχὴν, τῇ ἀπατήσῃ τῶν Σιωνιστῶν καὶ τῆς νέας τάξεως πραγμάτων, παραλλήλως με τὸν καθάργησιν τῆς ἀναγραφῆς τοῦ θρησκεύματος εἰς τὰς Ἀστυνομικὰ ταυτότητάς, κατὰ παράβασιν τοῦ Συντάγματος.

Ποῖς λοιπὸν διαπράττει τὸ ἀσύμνηστον λάθος, νὰ ἀποδέ-χεται τὴν κατηγορίαν καὶ τὸ ἐπιχείρημα τοῦ ἀθέου ὑπουργοῦ κ. Φίλη, ὡς καὶ τῶν Συμβούλων του, «ὅτι δὲν ἀποτελεῖ κατήχη-σιν τῆς ὀρθοδοξίας»;

Δὲν γνωρίζει ὁ Μακαριώτατος ποῖος ἦτο ὁ πρῶτος εἰση-γητὴς ἀλλαγῆς τοῦ νομικοῦ πλαισίου, χωρὶς νὰ τὸ ἐπιτρέπῃ τὸ Σύνταγμα, ὥστε τὸ μᾶθημα νὰ μεταβληθῇ ἀπὸ ὀρθόδοξον, εἰς διδασκαλίαν τῶν θρησκειῶν;

Τὸ συνημμένον φωτοτυπημένον κείμενον ἐκ τοῦ τ. 108, 2008 τοῦ περιοδικοῦ ΣΥΝΑΞΗ, ἀποδεικνύει, ὅτι ὁ ἀποκελί-στος ἀπὸς τῶν σημερινῶν ἐγκληματικῶν ἀλλαγῶν, ἀπὸ τῆς πολιτικῆς ἡγεσίας τοῦ Ὑπουργείου, εἰς τὸ περιεχόμενον τῆς δι-δασκαλαίας τοῦ μαθήματος καὶ τῆς μεταβολῆς του εἰς πλὴν ὀρθοσκευτῶν, εἶναι ὁ ἐπιστήθιος φίλος τοῦ Μ. Ἀρχιεπισκόπου Ἱερωνύμου, **ὁ Στάυρος Γιαγκάζογλου**.

Ὁ κ. Γιαγκάζογλου ῆδη ἀπὸ τὸ ἔτος 2008, ὡς Σύμβουλος τοῦ Παιδαγωγικοῦ Ἰνστιτούτου, με ὑπόμνημα πρὸς τὸν τότε Ὑπουργὸν Παιδείας, κ. Στυλιανίδην, ὑπογραφομένου καὶ ἀπὸ τοὺς κ. Γεώργ. Στάθην, μόνιμον Πάρεδρον τοῦ τότε Παιδαγω-γικοῦ Ἰνστιτούτου, ὡς καὶ τοῦ Παντ. Καλαϊτζῆ, Παρέδρου τὸ-τε ἐ.θ. τοῦ Παιδαγωγικοῦ Ἰνστιτούτου, εἰσηγήθησαν τὴν ἀλλαγὴν τοῦ περιεχομένου τοῦ μαθήματος (ὅρα περιοδικὸν ΣΥΝΑΞΗ, τεύχος 108, ἔτους 2008, σελ. 71-79) ὡσαύτως ὅρα ἡμετέραν ἐπιστολήν πρὸς τὴν σεπτιῆν Ἱεραρχίαν ὑπ’ ἀρ. πρωτ. 39/15.8.2013, διὰ τῆς ὁποίας ἐνημέρωσα τοὺς ἁγίους Ἀρχιερεῖς, «τὶ ἐστὶ Γιαγκάζογλου», τί εἰσηγείηται καὶ διὰτὶ στερεῖ-ται ἐκκλησιαστικὸν φρονήματος, κρινόμενος καὶ ἐξ ἄλλων ὑμ-μοσιευμάτων του.

Παρὰ λοιπὸν τὰ γνωστὰ φρονήματα καὶ τὰς ἐνεργείας ἐκ τῶν Ἱεραρχῶν νὰ κληθῇ αὐτοὺς καὶ ἡ ὁμάς του, νὰ ἀποκρῦβουν τὰς πλάνας τῶν. Ἐν ἐναντία περὶπτώσει, ἐὰν θὰ ἠρνοῦντο, ἡ Ἐκκλησία νὰ λήθῃ δραστηκὰ μέτρα πειρώρις, τὰ ὑπὸ τῶν ἱερῶν κανόνων προβλεπόμενα, καὶ νὰ ἀποκόψῃ τὸν κ. Γιαγκάζογλου καὶ τὴν ὁμάδα του, ὡς σεσηπτότα μέλη, τῆς Μῖας, Ἁγίας, Κα-θολικῆς καὶ Ἀποστολικῆς Ἐκκλησίας.

Ὁ κίνδυνος εἶναι τὰ τέκνα τῆς Ἐκκλησίας ἐκ τῶν εἰρημνέων προγραμμάτων, εἶναι μεγαλύτερος καὶ ὁ πλὴν ἐπικίνδυνος, ἐξ ὧν τὸν αἰρέσεων τῆς ἱστορίας, διὸτὰ δὲν συντελεῖ εἰς τὸ νὰ ἀλξάσῃται τὸ πρῶτον Συνοδικὸν Περιοδικὸν τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος **«Θεολογία»**.

Ἱεραρχίαν ὡς ἂν ἐπιστολῆς μου, εἰσηγοῦμην εἰς τὴν σεπτιῆν Ἱεραρχίαν νὰ κληθῇ αὐτοὺς καὶ ἡ ὁμάς του, νὰ ἀποκρῦβουν τὰς πλάνας τῶν. Ἐν ἐναντία περὶπτώσει, ἐὰν θὰ ἠρνοῦντο, ἡ Ἐκκλησία νὰ λήθῃ δραστηκὰ μέτρα πειρώρις, τὰ ὑπὸ τῶν ἱερῶν κανόνων προβλεπόμενα, καὶ νὰ ἀποκόψῃ τὸν κ. Γιαγκάζογλου καὶ τὴν ὁμάδα του, ὡς σεσηπτότα μέλη, τῆς Μῖας, Ἁγίας, Κα-θολικῆς καὶ Ἀποστολικῆς Ἐκκλησίας.

Ὁ κίνδυνος εἶναι τὰ τέκνα τῆς Ἐκκλησίας ἐκ τῶν εἰρημνέων προγραμμάτων, εἶναι μεγαλύτερος καὶ ὁ πλὴν ἐπικίνδυνος, ἐξ ὧν τὸν αἰρέσεων τῆς ἱστορίας, διὸτὰ δὲν συντελεῖ εἰς τὸ νὰ ἀλξάσῃται τὸ πρῶτον Συνοδικὸν Περιοδικὸν τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος **«Θεολογία»**.

Ὁ κ. Γιαγκάζογλου ῆδη ἀπὸ το 2008 εἰς τὸ συνημμένον ὑπό-μνημα, σελ. 75, γράφει: «ὁ μᾶθημα τῶν θρησκευτικῶν δὲν εἶναι κατήχησις ἡ μὴσιν στὴν ὀρθόδοξήν χριστιανικὴν πίστιν, ἀλλὰ ἕνα ἀπὸ τὰ μαθήματα τοῦ σχολείου με ἰδιαιτέρω μορφω-τικὰ καὶ παιδαγωγικὰ περιεχόμενα. Γιά τὸ λόγο αὐτό, δὲν ὀρί-ζεται καὶ δὲν ἐπιτείνεται ἀπὸ καμμίᾳ Ἐκκλησίᾳ, δόγμα, ἡ ὁμο-λογία, ἐνῷ ἡ διδασκία ὕλη καθορίζεται ἀπὸ τὸ Παιδαγωγικὸ Ἰνστιτοῦτο...» Πῶς ἔχει τὸ θράσος νὰ εἰσηγείηται τὴν καταπά-τησιν τοῦ Συντάγματος ἐν προκειμένῳ καὶ τὴν περιφρόνησιν ἐπιτοπείας τοῦ μαθήματος ὑπὸ τῆς Ἐκκλησίας;

Ὅρται, Ἅγιοι Ἀρχιερεῖς, τί εἰσηγείηται εἰς τὸν Ὑπουργόν; Ὁ τότε Ὑπουργὸς Παιδείας, κ. Στυλιανίδης, δὲν εἰσήκουσε τὰς εἰσηγήσεις του.

Τὰς εἰσηγήσεις του ἐνστερνίσθη ἡ κ. Ἄννα Διαμαντοπού-λου, Ὑπουργὸς τοῦ ΠΑΣΟΚ καὶ φίλη τοῦ Μ. Αρχιεπισκόπου, γνωστὴ διὰ τὰς ἀνυπανδρείας τῆς με τῇ λέσχῃν BILDEBERG. Αὐτὴ ἤλλαξε τὸ νομικὸν πλαίσιον τοῦ περιεχομένου τοῦ μαθή-ματος, στοχοῖσας εἰς τὰς εἰσηγήσεις τοῦ ὑπομνημῆτος τῆς ὁμάδος Γιαγκάζογλου τοῦ 2008, τὸ τότε Παιδαγωγικοῦ Ἰνστι-τούτου. Ἐχρηματοδότησε με 5 εκατομμύρια ευρώ τὴν σύντα-ξιν τῶν θρησκειολογικῶν τούτων προγραμμάτων. Ταῦτα μό-λις τώρα, μετὰ τὴν δημοσίευσιν αὐτῶ το ΦΕΚ ὑπὸ τῆς παρού-σης Κυβερνήσεως, ὁ Μακαριώτατος ἀνακαλύπτει, ὅτι εἰσὶν ἀπαράδεκτα.

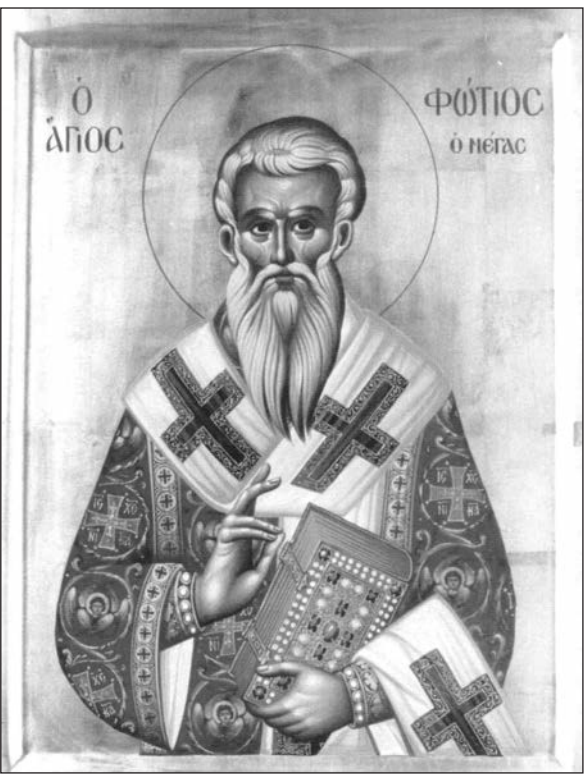
Πῶς λοιπὸν ὁ Μ. Αρχιεπίσκοπος, τώρα ἀγνοῶν τὸν εἰση-γητὴν τοῦ ἐγκλήματος, κ. Γιαγκάζογλου, καὶ πῶς ἐπιποτεῖται τὸ μᾶθημα ἀπὸ τὴν Ἐκκλησίαν» κατηγορεῖ τὴν κ. Ἀναγνώστο-

πούλου, ἀναπληρωτρίαν Ὑπουργὸν Παιδείας, ὅταν λέγῃ: «ὅτι οἱ θεολογοὶ νὰ εἰσηγοῦνται, χωρὶς αὐτοὶ νὰ ἔχουν ἐξουσιοδο-τηθῇ, ὅτι ἐκπροσωποῦν τὴν Ἐκκλησίαν;» Πῶς ὁ Μ. Αρχιεπί-σκοπος στοχοῖσται ὡς προβλημάτων καὶ κύριον ὑπαίτιον τοῦ προβλήματος, ὡς ἐμφωρούμενον με Λουδοβίκειαν φρόνημα («Ἐγὼ εἰμαι τὸ κράτος»), τὸν τέως Ὑπουργὸν Παιδείας κ. Φί-λην;

Προκαλεῖ ἀπορίαν, διὰτὶ μέχρι σήμερον οὐδαμῶ καὶ οὐδέ-ποτε ἐστοχοποίησιν τὸν φυσικὸν καὶ ἠθικὸν αὐτουργὸν τοῦ ἐγκλήματος τῶν θρησκειολόγων καὶ τῆς παρουσίας κρίσεως εἰς τὸ μᾶθημα τῶν Ὁρθοσκευτῶν Ἐκκλησίας – Πολιτείας, τὸν Στ. Γιαγκάζογλου;

Παραθέτω προσεῖτὲ ἐν ἀπόσπασμα τῆς εἰσηγήσεως Γιαγκά-ζογλου τοῦ 2008, ἵνα μὴ γνηρηθῇ, ὅτι τὸν ἀδικῶ: «Ἄν καὶ τὸ νομικὸ πλαίσιο, ποὺ διέττει τὸ μᾶθημα εἶναι ἀπολύτως σαφές καὶ ξεκάθαρο, ἡ πραγματικότητα αὐτὴ συχνὰ δὲν γίνεται ἀντι-ληπτή...Διαφορετικὰ καὶ ἐρόσον ἡ **Πολιτεία δὲν σχεδιάζει οὐτε ἐπιποτεῖται**, τὸ μᾶθημα γίνεται κλειστὸ καὶ ἀρα ἀνεξέλεγ-κτο...»

Συντεπὺς ἀπατεῖται ἄμεσα περαιτέρω **ἀλλαγὴ τοῦ θεσμι-κοῦ πλαισίου** καὶ τῆς νομιμοποιητικῆς βάσεως τοῦ μαθήμα-τος, ὥστε ῆρητὰ καὶ ἐκτεφρασμένα **νὰ μὴ θεωρεῖται πλέον θρησκευτικὴ κατήχησις ἡ ὁμολογιακὸ μᾶθημα** (σημ. γρά-φοντας: ἀρα μέχρι τότε ἦτο κατήχησις καὶ ὁμολογιακὸ μάθη-μα), ἀλλὰ ἕνα μᾶθημα με σαφῶς ἀνοικτὸ, πλουραλιστικὸ καὶ μορφωτικὸ – γνωσιολογικὸ περιεχόμενο. Ὡς βάσι τοῦ μπορεῖ

νὰ χρησιμοποιοθῇ **τὸ θρησκευτικὸ φαινόμενο γενικά, οἱ με-γάλες θρησκείες τοῦ κόσμου**, ὁ Χριστιανισμός καὶ ἡ Ὁρθό-δοξία, εἰδικότερα, με ἔμφωσι στὴν ἱστορία καὶ τὸν πολιτι-σμό...» (ὅρα Περιοδ. ΣΥΝΑΞΗ, τεύχος 108, 2008, σελ. 76) Στὸ χρονικὸ διάστημα Μαρτίου ἕως Μαΐου 2008, πραγματω-ποίηθε στὴν ἀκαδημία θεολογικῶν σπουδῶν τῆς ἱ. Μ. Δη-μητριάδος καὶ ὑπὸ τὴν αἰγίδα τοῦ Παιδαγωγικοῦ Ἰνστιτούτου, κύκλος ἐπιμορφωτικῶν συναντήσεων με θέμα: «Μπροστὰ στὶς σύγχρονες ἀνάγκες τοῦ μαθήματος τῶν Ὁρθοσκευτῶν, βελτιώσωμε τὴν διδακτικὴν μὰ πρόδῃ» (διοργανώθησαν τέσε-ρις ἡμερίδες, συμμετεῖχαν 22 θεολογοί, οἱ ὁποῖοι συνενά-ρστηκαν με ὁμάδα τεσσάρων ἐπιμορφωτῶν. Ἐνα ἀπὸ τὰ θέ-ματα τοῦ ἐπεξεργαστήκη ἡ ὁμάδα ἦταν ἡ διαθεσιμότητα ἡ -ὅπως προτείνεται στὰ νέα ἀναλυτικὰ προγράμματα – ἡ «δια-θεματικὴ προσέγγιση τῆς γνώσης» (ΣΥΝΑΞΗ, τεύχος 108, σελ. 80))

Ποῖος λοιπὸν ἐκρύπτειτο ῆδη ἀπὸ το 2015 (ὁπισθεῖν) τῆς ρη-τορικῆς τῶν ἐκπαιστωτῶν τοῦ Ὑπουργείου Παιδείας καὶ δι-στρεβλῆως, κατὰ τὸν Μακαριώτατον, κατὰ βολικὸν τρόπο, τὸν ρόλο τοῦ ὑπάρχοντος μαθήματος τῶν θρησκευτικῶν, ὡς μᾶς δῖθεν ἀνελευθερῆς προσηλυτιστικῆς διαδικασίας «παρα-γωγῆς πιστῶν» τῆς ὀρθόδοξῆς Ἐκκλησίας μέσα στὶς σχολικῆς αἰθουσες; Ὁ κ. Γιαγκάζογλου.

Κατωτέρω, ὁ Μακαριώτατος, εἰς τὴν ἐπιστολήν του, πρὸς τὸν κ. Πρωθυπουργόν, γράφει: «Ἀργότερα, ἐνὸς τοῦ ἔτους ἀρχισε νὰ κυκλοφορεῖ μίᾱ νεώτερη θέση τοῦ Ὑπουργείου Παι-δείας, ὅτι τὸ μᾶθημα ορεῖται νὰ ἀλλάξῃ, διὸτὰ σίγησιν ἡ πολι-τικὴ ἡγεσία ἀρχισε νὰ ἀνυσιγῇ γὰ τὴν διαφύλαξιν τῆς «ὑπο-χρεωτικότητος του», ἐν ὅμει τοῦ μέρους τότε δῖθεν κατηχητικοῦ-προσηλυτιστικοῦ χαρακτήρα (σελ. 3)»

Ποῖος κρύπτειται ὁπισθεν τῆς νεώτερης θέσης τοῦ Ὑπουρ-γείου; Ὁ κ. Γιαγκάζογλου, Σύμβουλος τοῦ κ. Ὑπουργοῦ (ὅρα συνημμένον ἐν φωτοτυπία ὑπόμνημα Γιαγκάζογλου, ΣΥΝΑ-ΞΗ, τ. 108, σελ. 72 καὶ ἐξῆς.)

Τώρα ἀνακαλύπτει ὁ Μακαριώτατος τοὺς κινδύνους ἄλλοι-ωςὼς τῆς θρησκευτικῆς συναιδέσεως τῶν ἐπερχομένων Ἑλληνικῶν γενεῶν; Ἀνέγνωσε ποτέ τὸ συνημμένον τῇ πα-ρούσῃ ἐπιστολῇ, ὑπόμνημα Γιαγκάζογλου πρὸς τὸν κ. Στυλια-νίδην; Ἀλλὰ διὰ νὰ εἰμεθα δίκαιοι, πόσοι Ἅγιοι Ἀρχιερεῖς τὸ ἀνέ-γνωσαν;

Ὡσαύτως ὁ Μακαριώτατος ἀντιφάσκει καὶ τελεῖ ἐν συγχύσει με ὅσα γράφει, ὅταν σημειώνει: «Ἡ ἱερὰ Σύνοδος συναιδέτῃ δὲν τοποθετήθηκε στὴν ἐπιστημονικὴ διαφωνία τῶν δύο ἐνώ-σεων θεολόγων ΠΕΘ καὶ ΚΑΙΡΟΥ» (σελ. 3 Ἀρχιεπισκ. ἐπιστ.).

Δηλαδή, Μακαριώτατε, εἶναι ἐπιστημονικὴ διαφωνία ἡ διδασκαλία τῆς πλάνης τῶν θρησκειῶν εἰς τὰ σχολεῖα, ἀντὶ τῆς ὀρθοδοξίας;

Ἐάν τις, Μακαριώτατε, θελήσῃ νὰ ἀποκρυπτογραφῇ τὴν προσωπικότητά Σας, ἀπὸ τὸ σύνολον τῶν ἐνεργειῶν Σας, ἐναντι τοῦ συγκεκριμένου προβλήματος, τοῦ, ὡς μὴ ὤφελε, ἀνοικνύματος, ὡς καὶ τῆς συμφωνίας ἡ τῆς ὑποτιμώδους ἀντιδράσεως Σας, εἰς ὅσους ἀντισυνταγματικούς νόμους ἐμή-φισαν αἱ μνημονιακὰ κυβερνήσεις τῶν τελευταίων ἐτῶν (ν. 4285/2014, λεγόμενος ἀντισυντακτικός, 4301/2014, λεγόμενος περὶ θρησκευτικῶν κοινοτήτων καὶ 4356/2015 σύμφωνον συμ-βιβρώσεως ὁμοφυλοφιλίῳ), δὲν θὰ ἐδουκάλευετο νὰ παραλλή-λῃ ἐν προκειμένῳ τὴν συμπεριφορὰν Σας με τὴν πολιτικὴν δύο αὐτοκράτορων τοῦ Βυζαντίου, ἐναντι τῶν αἰρέσεων τοῦ Μονοφωτισμοῦ καὶ τοῦ Μονοθελητισμοῦ.

Α. Τοῦ «Ἐνωτικοῦ» αὐτοκράτορος Ζήνωνος (Μονοφωτι-σμός) καὶ τοῦ «Τύπου» τοῦ αὐτοκράτορος Ἡρακλείου (Μονο-θελητισμός), δι’ ὧν οἱ εἰρημνέοι αὐτοκράτορες, συμφωνοῦν-των τότε καὶ πινον αἰρετικὸν Πατριάρχον, ἐπέχεινον νὰ συμ-βιβάσουν τὴν αἵρεσιν με τὴν Ὁρθόδοξάν. Ἐν προκειμένῳ τὴν θρησκειολογίαν Γιαγκάζογλου, ΚΑΙΡΟΥ, ψηφίσματος Θεολο-γικῆς Σχολῆς Θεσσαλονίκης στριψεῖται τοῦ προγράμματος ἀφ’ ἐνός, καὶ ἀφ’ ἑτέρου τῆς Ὁρθόδοξου ἀγωγῆς, δι’ ἣν ἀγω-γίεται ἡ ὀρθόδοξος φρονούσα ΠΕΘ.

Ἡ ἀποδοχὴ ὕφ’ Ὑμῶν τοῦ τίτλου **τοῦ ἐπιτίμου Διδάκτο-ρος** τῆς ἐρωτοτροποῦσής με τὴν Ὁρθοκολογίαν Θεολογικῆς Σχολῆς Θεσσαλονίκης, ἐμμέτως πλὴν σαφῶς, ἀποκαλύπτει, ὅτι εἰσεθε κεκρυμμένος μαθητῆς καὶ ὑποστηρικτῆς τῶν θρη-σκειολόγων.

Ἡ ἐπὶ πολλὰ ἐπὶ μὴ ἐπίλυσις τοῦ προβλήματος, χωρὶς δυ-ναμικὴν ἀντίστασιν Σας, ἀλλὰ καὶ οἱ λανθασμένοι χειρισμοὶ Σας εἰς τὴν ἱ. Σύνοδον, ὡς καὶ ἡ χειραγωγησις τῶν Συνοδικῶν ἀποφάσεων, ἐν προκειμένῳ, μαρτυροῦν τὰς υψίστας εὐθύνas Σας διὰ τὴν παρούσαν τραγικὴν διὰ τὴν Ἐκπαιδεύσιν τῶν νέ-ων, ὡς καὶ τῶν νέων στελεχῶν τῆς Ἐκκλησίας, Ἀρχιερέων, ἱερῶν καὶ δακτύλων, τῶν θεολόγων καὶ τοῦ πληθρώματος τῆς Ἐκκλησίας, τὸ ὁποῖον θὰ νεοθεύσῃ τὴν καθαρὸτάτην τοῦ ὀρθo-δόξου φρονήματος τοῦ, πινεῖ δὲ ἐκ τοῦ πληθρώματος κινδυ-νεύουσι καὶ νὰ ἀλξάσῃται τῶσιν ἐκ τῆς συγχύσεως.

Εἰσεθε ἐπὶ τοῦ πηδαλίου τῆς Ἑλλαδικῆς Ἐκκλησίας, καθ’ ὅλην τὴν περίοδον τῆς κρίσεως τῶν τελευταίων ἐτῶν καὶ κα-τέστη τραγικὴ πραγματικότης ἡ **διάρκεις τῆς Χριστιανικῆς Ὁρθοδοξίας ἀπὸ τὸν δημόσιον βίον, παρὰ τὰς ἀπαγο-ρεύσεις τοῦ Συντάγματος**.

Ἐναπομένει μόνον ἡ τυπικὴ κατάργησις τῶν ἄρθρων, δι’ ἣν ἐοχάτως ὀρθῶς ἀντεδράσατε.

4. Εἰς ὅσους ἐπικαλοῦνται τὴν ὑπαρξίν μεταναστῶν ἐν Ἑλλάδι καὶ τὴν ἐξ αὐτῶν ἀνάγκην ἀλλαγῆς τοῦ περιεχομένου τῶν Ὁρθοσκευτῶν εἰς τὴν Ἑλλάδα, εἶναι ἀνάγκη νὰ ὑπενωθ-μίσωμεν:

α. Ὁ Κύριος εἰς τὴν Ἀναστάσιμον ἐντολήν πρὸς τοὺς Ἁγίους Ἀποστόλους: «πορευθέντες εἰς τὸν κόσμον ἅπαντα, κηρύζον-τε τὸ Εὐαγγέλιον πάσῃ τῇ κτίσει...», εἶχε ὑπ’ ὅψιν Του τὴν πο-λεμνικότητα καὶ τὴν πολυθρησκευτικότητα τῆς Ρωμαϊκῆς αὐτοκρατορίας, ὡς καὶ τοὺς κινδύνους τοὺς συνυφασμένους με τὸ κήρυγμα τῆς Ἀληθείας.

Γι’ αὐτὸ τοὺς εἶπε: «Μὴ φοβηθῆτε ἀπὸ τῶν ἀποκτεννόντων τὸ σῶμα, τὴν δὲ ψυχὴν μὴ δυναμένων ἀποκτείνειν» (Ματθ. 1, 28). Δὲν τοὺς εἶπε νὰ κάνουν διαθρησκευτικούς διαλόγους με τοὺς ἱερεῖς τῶν Ὀλυμπίων Θεῶν, διὰ νὰ συνυπάρξουν ἐν τῷ παρόντι βίῳ, χάριν μῖας ψευδοῦς δαιμονικῆς εἰρήνης. Ἡ ψευδὴς αὐτὴ εἰρήνη ἐπιδοεῖται τὴν ἀληθὴ θεογνωσίαν καὶ ἀγνοεῖ τὸν σκοπὸν τῆς θείας ἐνανθρωπήσεως.

Εἶπε: «Κηρύξατε τὸ εὐαγγέλιον πάσῃ τῇ κτίσει...» οὐχὶ σε-βασθῆτε «τὴν ἐτερότητα τῆς πλάνης». Σεβασθῆτε τὸν ἀνθρω-πον, ὃν ἔπλασα «κατ’ εἰκόνα». Μ

Αποκάλυψς ή εικάσια από τον Σεβ. Γόρτυνο;

Τὴν 19ην Δεκεμβρίου ὁ Σεβ. Γόρτυνος προσκλήθηκε ὑπὸ τοῦ Σεβ. Κορίνθου ὠμίλησεν εἰς τὴν Ἱ. Μητρόπολιν Κορίνθου με θέμα: «Ὁ Χριστὸς στὴν Παλαιὰ Διαθήκη». Μετὰ τὸ πέρας τῆς εἰσηγήσεως ὁ Σεβασμιώτατος ἐδέχθη ἐρωτήσεις. Εἰς μίαν ἀπάντησίν του ἐχρησιμοποίησε καὶ τὴν φράσιν «Ἄν βέβαια ὁ Ἀρχιεπισκόπος θέλει νὰ τρῷβῇ μαχαίρι αὐριο καὶ νὰ κόψει ἐπικωνῶνία μετὸν Πατριάρχη καὶ τοὺς μετέπειτα...». Μήπως γνωρίζει καὶ ἡ ἐξ συζητήσεως καὶ μετὸν Μακαριώτατον; Εἰς ἐρώτησιν περὶ τοῦ Κολυμβαρίου τὸν λόγον ἔλαβεν ὁ Σεβ. Κορίνθου. Ἐπὶτεν ἀρκέτα διὰ τὰ ὅποια δύναται κανεὶς νὰ ἐνέηρι πολλὰς ἐνστάσεις. Ἀρκίως ἔλεγεν «Ἡ Ἐκκλησία εἰμαστε ὅλοι...», διὰ νὰ τὸ διαψεύσῃ εἰς τὴν συνεχείαν

Ποίους προωθεῖ ἡ Ἐκκλησία;

Ὁ ὁμότιμος καθηγητὴς τοῦ Πανεπιστημίου Κρήτης κ. Ν. Χατζηνικολάου, ἔγραψεν ἄρθρον εἰς τὴν ἐφημερίδα «ΑΥΓΗ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ» τῆς 31ης Δεκεμβρίου 2016. Ἀνησυχητικά δὲν εἶναι μόνον ὅσα γράφει περὶ ἐπικροτήσεως ὑπὸ τῶν ζένων τῶν μέτρων ποὺ λάμβανει ἡ Κυβέρνησις, ἀλλὰ καὶ ὑπονοοῦμενον περὶ ἀνδρώπων ποὺ προωθεῖ ἡ Ἐκκλησία. Ἐννοεῖ μήπως τὸν κ. Στ. Γιαγκάζογλου, τὸν κ. Γ. Καλατζῆν ἢ κάποιον ἄλλον; Διότι ἡ ἀναφορά εἰς τὸ Ὑπουργεῖον Παιδείας ἐκεῖ παραπέμπει. Συγκεκριμένως γράφει:

«...ὁ ΣΥΡΙΖΑ προχώρησε καὶ ἐφάρμοσε με συνέπεια τοὺς ὁρους τῆς συμφωνίας ποὺ ὑπέγραψε, παρέχοντας ἐστὶ ὅλες τῆς ἐγγυήσεις στὸ «Μένουμε Ἑυρώπη». Αὐτὸ πλοῖς τὸ περίμενε; Ὅτι ἡ Ἀριστερά

Τὸν Σεβ. Νέας Ἱωνίας προετίμησεν ὁ κ. Μητροστάκης

Παραμονὰς Χριστουγέννων ὁ διατηρὸν σχέσεις μετὴν λέσχῃν Μπλάντεπεργκ καὶ ψηφίσας τὴν ἀνέγερσιν τεμένεως καὶ τὸ σύμφωνον συμβιώσεως κ. Μητροστάκης ἐπέλεξε ἀπ' ὅλους τοὺς Μητροπολίτας νὰ ἐπισκεφθῇ τὸν οἰκουμενιστὴν Σεβ. Ν. Ἰωνίας. Μᾶλλον, ὅσοι εἶναι οἰκουμενιστὰὶ δὲν ἔχουν πρόβλημα μετὰ τῆς λέσχης. Διαφαίνεται ἀπὸ τὰ λόγια τοῦ κ. Μητροστάκη ὅτι κράτος καὶ Ἐκκλησία ἔχουν κοινὸν σκοπόν· τὰς κοινωνικὰς ὑπηρεσίας. Ὡς ἐπληροφόρηθημεν ἀπὸ τὴν ἐφημερίδα «ΔΗΜΟ-

ΚΡΑΤΙΑ» τῆς 23ης Δεκεμβρίου 2016:

«Ὁ κ. Μητροστάκης ἐπισκέφθηκε χθὲς τὴν μονὰδα φροντίδας ἡλικιωμένων «Ὁ Καλὸς Σαμαρῖτης» στὴ Νέα Φιλαδέλφεια, ἀπ' ὅπου ἐκβέβησε τὸν χαρακτήρα καὶ τὸ ἔργο τοῦ μητροπολίτη Ν. Ἰωνίας καὶ Φιλαδέλφειας κ. Γαβριήλ, δῶλοντας παράλληλα ὅτι «τὸ κράτος καὶ ἡ Ἐκκλησία πρέπει νὰ συνεργάζωνται ἀρμονικά, γιατί ὁ σκοπὸς εἶναι ἕνας καὶ αὐτός. Πῶς δὲ μπόρουμε με στοὺς συνανθρωπούς μας, οἱ ὅποιοι ἔχουν τὴ μεγαλύτερην ἀνάγκη σὴ ἡμέρα, νὰ προσφέρουμε ἱκανοποιητικὲς κοινωνικὰς ὑπηρεσίες».

Ἀνασκόπησις τοποθετήσεων περὶ τῆς ὁμοφυλοφιλίας

Εἰς τὰ γεγονότα τὰ ὁποῖα ἐσημείδευσαν τὸ ἔτος ποὺ παρήλθεν ἦτο καὶ τὸ σύμφωνον συμβιώσεως διὰ ὁμοφυλοφίλους εἰς Ἑλλάδα καὶ Ἱταλίαν. Αὐτοὶ ποὺ τὰ προσοδήτουν ψηφίζονταν ἀπὸ χριστιανοῦς! Ἡ ἱστοσελὶς athensvoice.gr τῆς 28ης Δεκεμβρίου 2016 προσέβη εἰς τὴν ἀκόλουδον ἀνασκόπησιν:

«22 Ἰανουαρίου: «Δὲν πρέπει νὰ συγχέωμεν τὴν οἰκογένεια ποὺ εἶναι θέλημα Θεοῦ μεἱ ἄλλες μορφὲς ἐνώσης» δηλώνει ὁ πάπας Φραγκίσκος μετ' ἀφορμὴ τῆς συζήτησιν γιὰ τὸ σύμφωνον συμβίωσης τῆς Ἱταλίας, 25 Ἰανουαρίου. Τὸ πρῶτον σύμφωνον συμβίωσης ὁμοφύλων στὴν Ἑλλάδα κατατίθεται στὸ λη- γαρχεῖο Νέας Σμύρνης σύμφωνα με στοιχεῖα τοῦ ὑπουργείου Ἐσωτερικῶν. 21 Μαρτίου: «Αφισκοῦμε» καὶ «ἐγκληματικό» νὰ μεγαλύνει ἕνα παιδὶ μετ' ἰδίου φύλου, δηλώνει ὁ ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν Ἱερώνυμος σὲ συνέντευξή του στὴν ΕΡΤ... 17 Μαΐου: Μήνυμα γιὰ τὴν Παγκόσμια Ἡμέρα κατὰ τῆς Ὁμοφροβίας στέλνει ὁ πρωθυπουργὸς Ἀλέξης Τσίπρας μέσω Twitter: «Ἡ σημερινὴ διεθνὴς ἡμέρα κατὰ τῆς ὁμοφροβίας καὶ τρανοφοβίας πῶς θυμίζει τὸν αἰῶνα γιὰ τὴν αὐτονόητὴ ἐλευθερία σεξουαλικῶν προσανατολίσεων. Ἡ κυβερνήσῃ μας προωθεῖ ἐνεργὰ τὴν ἀρσὴν τῶν διακρίσεων καὶ τῆ διεύρυνση τῆς ἰσότητος ὁλων, ἀσχετῶς

Ὁ Ἀρχ. Ουατεῖρων διὰ τὸν Τζόρτζ Μάικλ

Συνέντευξιν παρεχώρησεν ὁ Σεβ. Μ. Βρεττανίας κ. Γρηγόριος εἰς τὴν κ. Μάγδα Λιθέρη. Ὁ Σεβασμιώτατος ἐγκωμιάζει τὸν τραγουδοποιόν, ἐπειδὴ ἔκανε φιλανθρωπίαν. Ὅμως δὲν εἶχε σχέσιν μετὴ τὴν Ἐκκλησίαν καὶ ἦτο ὁμοφυλόφιλος. Διερωτώμεθα, διατί ἐπρέπε ὁ Σεβασμιώτατος νὰ παραχωρήσῃ τὴν συνέντευξιν καὶ τὴ παράδειγμα δίδει εἰς τοὺς νέους ἀνδρώπων; Ὡς ἐπληροφόρηθημεν ἀπὸ τὴν ἐφημερίδα «ΕΘΝΟΣ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ» τῆς 31ης Δεκεμβρίου 2016:

«Εἶναι μία πολὺ καλὴ οἰκογένεια. Ὁ Τζόρτζ εἶχε βαπτιστὴ ὀρθόδο-

ξος, ἀλλὰ δὲν εἶχε ἰδιαίτερη ἐπαφὴ μετὴ τὴν ἐκκλησία. Ἰσως αὐτὸ νὰ ἦταν καὶ διόκῃ μάλλον, γιατί δὲν προσπαθῆσαμε νὰ τὸν προσεγγίσομε. Θυμάμαι, ὅταν κάποια στιγμή στὸ παρελθόν εἶχα συναντήσει τοὺς γονεῖς τοῦ καὶ τοὺς εἶχα ρωτήσῃ "τί κάνει ὁ Τζόρτζ, δὲν τὸν ἔχω δει", ἡ μητέρα τοῦ μοὶ ἀπάντησε: "Μήπως ἐμεῖς τὸν βλέπομεν; εἶναι τόσο ἀπορροφημένος ἀπὸ τὴ μουσική...". Ἦταν ἐνὰ εὐαίσθητος καλλιτέχνης. Αὐτὲς τῆς ἡμέρας οἱ ἐφημερίδες στὴ Βρετανία δημοσίουν συνεχῶς ὄργρα γιὰ τὸ φι- λανθρωπικὸ του ἔργο, τὸ ὁποῖο ὁ ἴδιος ἤθελε νὰ μείνῃ κρυφὸ. Πέρα ἀπὸ τὰ ἱδρύματα εἶχε βοηθῇσι πολλοὺς ἀπὸ ἡλικίᾳ ἀνθρώπους, γεγονός ποὺ ἀποδεικνύει πὺς ἦταν ἀνθρώπος μετ' ἐπιεχομένου».

Ἀνακοινωθὲν Πατριαρχεῖον Γεωργίας

Παραδέτομεν μετ' πᾶσαν ἐπιφύλαξιν τμήματα ἀπὸ τὸ σημαντικὸν ἀνακοινωθὲν τῆς Ἐκκλησίας τῆς Γεωργίας τῆς 22ας Δεκεμβρίου 2016.

«Στῆς 22 Δεκεμβρίου 2016 ἡ Ἱερά Σύνοδος τοῦ Πατριαρχείου τῆς Γεωργίας πραγματοποιήσεν τακτικὴν συνεδρίασιν. Ἡ συνεδρίασις ἐγίνε ὑπὸ τὴν προεδρίᾳ τοῦ Καθολικοῦ-Πατριάρχῃ Ἡλῖα Β. Ὄρισθηκε ὡς γραμμετάς ὁ Μητροπολίτης Gerasime (Sharashenidze).

Ἡ Ἱερά Σύνοδος συζήτησε τὰ ἀκόλουθα θέματα:

1. Τὰ ἐγγραφα ποὺ ἔλαβε ἀπὸ τὴ νῆσο τῆς Κρήτης.

Ὁ Μητροπολίτης Andria εἶπε: Ὅτιπως γνωρίζετε, στῆς 17 - 26 Ἰουνίου ἔλαβε χώρα στὸ νησί τῆς Κρήτης συνάντησις, στὴν ὁποία συμμετεῖχαν οἱ προκαθήμενοι καὶ οἱ ἐκπρόσωποι δέκα τοπικῶν Ὀρθοδόξων ἐκκλησιῶν. Μία τέτοια συνάντησις ἦταν προγραμματισμένη ἔδω καὶ δεκαετίες καὶ εἶναι ἐνὰ ἀξιόλογο καὶ μοναδικὸ γεγονός στῇ ζωῇ τῆς Ἁγίας Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας...

Σὲ αὐτὸ τὸ πλαίσιο, ἡ Ἱερά Σύνοδος ἀποφάσισε:

Ἐπειδὴ στὴν Σύνοδο τῆς Κρήτης δὲν ἔχουν συμμετάσχῃ τέσσερις Τοπικὲς Ὀρθόδοξες Ἐκκλησίες, αὗτος εἶναι ὁ λόγος ποὺ δὲν μπορεῖ νὰ ἐνομαζέται καθολική, Πανορθόδοξη Συνάντησις.

Στῇ Σύνοδο τῆς Κρήτης παραβιάστηκε ἡ ἀρχὴ τῆς συναίνεσης, ἡ

ὁποία κατὰ τὴ διάρκεια τῆς προετοιμασίας καὶ τῆς διεξαγωγῆς συμφωνήθηκε ἀπὸ τὴν Ὁρθόδοξή Ἐκκλησίαν, πρῶγμα ποὺ ἐκεῖ ἐπιπτώσεις σὲ ὅλα τὰ θέματα σχετικὰ μετ' τῆς συγκατάθεσιν καὶ τὴν ὁμόφωνή ἐγκρίσι.

Ὡς ἐκ τούτου, τὰ ψηφισάμενα τῆς Συνόδου τῆς Κρήτης δὲν μπορεῖ νὰ εἶναι δεσμευτικά γιὰ τὴν Ἐκκλησίαν. Γι' αὐτὸ εἶναι ἀπαραίτητὴ ἡ περαιτέρω ἐπεξεργασία καὶ διόρθωσις τούς. Σὲ μερικές περιπτώσεις εἶναι δυνατόν νὰ δημιουργηθῇ ἕνα νέο ἔγγραφο.

Αὐτὸ πρέπει νὰ ἐκκινήσῃ, νὰ ἀποσταλοῦν ἀπὸ τὴ Γραμματεία τῆς Συνόδου τῆς Κρήτης τὰ μεταφρασμένα κείμενα καὶ νὰ εἶναι στὴ διάθεσιν τοῖς Ιερατοῦς τῆς Ἐκκλησίας, τὸν θεολόγον καὶ τοὺς πιστῶν ἀνθρώπων, ὥστε νόμιμα ἀντιστῶντας νὰ ληφθοῦν ὑπόψη γιὰ τὰ ἐγγραφα...

Ἡ συνάντησις στῆς 17 - 26 Ἰουνίου στὸ νηὶ τῆς Κρήτης, μπορεῖ νὰ θεωρηθῇ ὀρόσημον στῆς Ὀρθόδοξης Ἐκκλησίας γιὰ τὴν σύγκλησιν τῆς Ἁγίας καὶ Μεγάλης Πανορθοδόξου Συνόδου...

Ἡ Σύνοδος συζήτησε γιὰ τὰ κατηχητικὰ σχολεῖα καί:

Ἀνεβῆσεν τὸν Μητροπολίτῃ Ἰωάννῃ (Gametkell), τὸ ἐκπαιδευτικὸ κέντρο γιὰ τὰ ἐπεξεργαστέῃ προγράμματα γιὰ τὰ Κατηχητικὰ Σχολεῖα μετὰ τὰ παρακάτω θέματα: τὸ θεῖο νόμο, τὴν ἱστορίᾳ τῆς Γεωργίας, τὸ λογοτεχνία τῆς Γεωργίας, τὸν πολιτισμό, τῆς παραδόσεις καὶ τοὺς κανόνες τῆς ζωῆς (ἐθνογραφία) μας.

Τὸ Πατριαρχεῖον Ἀντιόχειας κατὰ τὸ ΟΗΕ καὶ τῆς ΟΥΝΕΣΚΟ

Τὰ ἐδάφη τῆς κανονικῆς δικαιοδοσίας τοῦ Πατριαρχείου Ἀντιόχειας πλῆττονται ἀπὸ τὰς ἐπιθέσεις τῶν μουσουλμάνων τοῦ ἰσλαμικοῦ κράτους καὶ ἡ βοήθεια τῶν διεθνῶν ὀργανισμῶν εἶναι ἀνεπαρκής. Ὧστόσο, πλῆθος ἀνισφα- τῶν καταγράφονται τὰ τελευταῖα χρόνια, γεγονός ποὺ σημαίνει ὅτι μόνος δοηθὸς τῶν χριστιανῶν εἶναι ὁ ἴδιος ὁ Θεός. Ὡς κατέστη γνωστὸν ἀπὸ τὴν ἱστοσελῖδα pentapostag-ma.gr τῆς 22ας Δεκεμβρίου 2016:

«Ἡ ἐπίσημη ὀρθόδοξη ἐκκλησία τῆς Ἀντιόχειας μετ' ἀνακοινώσεως τῆς κατακρίνει σφόδρα τὸν ΟΗΕ καὶ τὴν UNESCO, γιὰ τὴν συνολικὴν στάση τους σὲ σχέση μετὰ τὰ ἱστορικὰ καὶ θρησκευτικὰ μνημεῖα τῆς Συρίας, ἀλλὰ καὶ γιὰ τὴν σιωπὴ στὸ θέμα τῆς ἀπαγωγῆς τῶν δύο Ἐπι- σκόπων.

«Σήμερα, δὲν εἶναι μόνο οἱ ἐκκλησίες στῆς ἀνατολὴ ἐπιτίθενται οἱ τῆχανιστὲς στῇ Συρίᾳ, ἀλλὰ καταστρέφουν ὁλόκληρες πόλεις ἐλληνικὲς καὶ ρωμαϊκῆς πόλεις, ἀκόμα καὶ τζαμία. Ποιὸς κατέστρεψε τὸ Τζαμί Umayyad στὸ Χαλέπι, τὸ ὁποῖο εἶναι κληρονομία ὁλόκληρου τοῦ παγκόσμιου πολιτισμοῦ;», ἀναφέρει ὁ ἐκπρόσωπος τοῦ Πατριαρχ-

οῦ Ἀντιόχειας κ. Ἰωάννη, σὲ συνέντευξή του στὴν ἱστοσελῖδα τοῦ τμήματος τῆς οὐκρανικῆς Ὀρθόδοξης Ἐκκλησίας.

«Γιατὶ τὰ Ἦνωμένα Ἐθνὰ δὲν ὑμνοῦνται τὴν φωνὴν τους νὰ καταδικάσουν αὐτοὺς τοὺς ἀνθρώπους σὰν ἐγκληματίες. Ἀκόμη καὶ ἡ UNE- SCO τρεπὶ «τῇ ἰχθύος» σχετικὰ μετ' τὴν καταστροφὴ τῶν πολιτι- στικῶν χώρων», τόνισε ὁ ἴδιος.

Ὁ Σύρο-ὀρθόδοξος ἱεράρχης εἶπε ἐπίσης, ὅτι τὸ μέλλον τῶν ἀπαχθέντων μητροπολιτῶν Χαλεπίου Παύλου καὶ Ἰωάννη εἶναι ἀπολύτως διάφορον γιὰ τὸν κόσμο καὶ τῆς ὀργανώσεως γιὰ τὰ ἀνθρώπινα δικαιώματα».

Ἐπίσης, μίλησε γιὰ θαύματα καὶ ἀσυνήθιστες περιπτώσεις ποὺ ἔλαβαν χώρα στὴ Συρία κατὰ τὴ διάρ- κειά τοῦ πολέμου.

Πρὶν ἀπὸ δύο χρόνια ἕνα βῆλμα ἔκανε μία τρύπα στὸν τοῖχο τῆς ἐκκλησίας τοῦ Τιμίου Σταυροῦ στὴν Δαμασκὸν κατὰ τὴ διάρκεια τῆς θείας Λειτουργίας, καὶ σφηνώθηκε χωρὶς νὰ σκάσῃ πρὶν ἀπὸ τὴν εἰκόνα τῆς Ἁγίας Ἀκατερίνης, «ἐὰν εἶχε ἐκτραπῇ, δὲ εἶχαν ὑπάρξαι ἐκπαι- τήδες θαύματα».

Ἐνὰ ἄλλο περιστατικὸ ἔλαβε χώρα στὴν περίηρην Μονὴ τῆς Γεννῆ- σιως τῆς Θεοτόκου. Ὑπάρχει ἕνα ἔθιμο γιὰ τὸ ἀνάμνα λαμπάδας στὸ

Τὸ κέντρο θὰ πρέπει νὰ διευκολύ- νει τὴν ἐπιλογὴν τῶν προγραμμάτων, σύμφωνα μετ' τὴ σχετικὴ βιβλιογραφία καὶ τὴν παρακολούθησι τοῦ ἔργου τῶν σχολείων.

III. Ἡ Ἱερά Σύνοδος τῶν Ὀρθοδό- ξων ἐπισκόπων συζήτησεν τὴν τρέ- χουσα κατάσταση. Οἱ ἐπικεφαλὲς ἐξέφρασαν τῆς ἀπόψεώς τους γιὰ τῆς ἐκπαιδευτικῆς δραστηριοτήτες καὶ περαιτέρω βελτίωσιν τῆς οἰκονο- μικῆς κατάστασης...

IV. Ἡ Ἱερά Σύνοδος ἀσχολήθηκε μετ' τῆς διαχείρισις ἐκκλησιαστικῶν κει- μηλίων...

V. Ἡ Σύνοδος ἀσχολήθηκε μετ' τὴν ἀνακήρυξιν ἁγίων καὶ ἀποφα- σισε νὰ:

1) διακηρύξῃ τὴν ἀγιότητα τῆς Μοναχῆς Niva (Amiklavhavi 1784-1839), ποὺ ἀποκάλεσε Ἁγία Niva... Καθορίστηκε ἡμέρα ἐορτῆς ἡ (11η) 24η Φεβρουαρίου.

2) διακηρύξῃ τὴν ἀγιότητα τῆς ἡγουμένης Niva (Amiklavhavi 1815-1904) καὶ τὴν ἀποκάλεσε Ἁγία Niva... Καθορίστηκε ἡμέρα ἐορτῆς ἡ (29η Δεκεμβρίου) 11η Ἰανουαρίου.

3) διακηρύξῃ τὴν ἀγιότητα τῆς Τα- μαρί (στ' 1869-1936) καὶ τὴν ἀποκά- λεσε Tamar ἡ Ὁμολογήτρια... Καθο- ρίστηκε ἡμέρα ἐορτῆς ἡ (10η) 23η Ἰουνίου.

4) διακηρύξῃ τὴν ἀγιότητα τοῦ βα- σιλιᾶ Bagrat III καὶ τὸν ὀνόμασε Ἅγιο βασιλιᾶ Bagrat... Καθορίστηκε ἡμέ- ρα ἐορτῆς ἡ (7η) 20ῃ Μαΐου.

5) διακηρύξῃ τὴν ἀγιότητα τοῦ Imerei βασιλιᾶ Σολομώντα καὶ τὸν

Ὑψος ἐνὸς μέσου ἀτόμου.

Μόλις ἕνας ἄνδρος ἔφερε μία τέ- τοια λαμπάδα καὶ ζήτησε ἀπὸ μία καλὸνύρα νὰ τὴν ἀνάβῃ, ἔδωσε αὐτὸ τὸ κερὶ στὴν ἴδια, καὶ ἐκείνος ἐφυγε τρέχοντας κατεβαίνοντας τῆς σκάλες, ...ἀλλὰ ὑπέστη καρδιακὴ προσβολή.

Οἱ Μοναχὲς προσπάθησαν νὰ ἀνάψουν αὐτὴ τὴν λαμπάδα ἀρκετὲς φορὲς, ἀλλὰ ἀπέτυχαν, ξαφνικὰ ἄκουσαν ὅτι κάποιος φωνά- ξε ὅτι ὁ ἀνθρώπος χρειάζεται βοήθεια, καὶ ἐκεῖ ἀνακάλυψαν ὅτι ὁ ἴδιος ἦταν μουσουλμάνος.

Ὁ δράστης ἦταν πεσμένος στὸ ἔδαφος μίλησε στῆς μοναχὲς καὶ τοὺς εἶπε: «Νὰ εἰστέ προσεκτικοί, ὑπάρχει δυναμὶς στὸ κερὶ μου καὶ πῆδαν ἀκριβῶς πᾶνω στὴ σκάλα κρυφὰ τὴν εἰσοδὸ στὸ μοναστήρι», εἶπε ὁ ἱεράρχης.

Σὲ ἄλλη περίπτωσις στὴν Μονὴ τῆς Παναγίας Σεννγνὰ ποὺ βρι- σκεται κοντὰ στὴν ὁμώνυμη πόλιν τῆς Σεννγνὰ, ποὺ κατοικεῖται σχεδὸν ἀποκλειστικὰ ἀπὸ χριστι- ανοὺς, εἴχαμε ἄλλο θαυματουργὸν περυστικῶ.

Ὑπενθυμίζεται ὅτι στὸ μοναστήρι φύλασσεται ἡ θαυματουργὴ εἰκόνα τῆς Παναγίας, ἡ ὁποία, σύμφωνα μετ' τὴν παράδοσιν, εἶναι μία ἀπὸ τῆς εἰκόνης ποὺ φιλοτεχνήθηκαν ἀπὸ τὸν Ἀπόστολό καὶ Ἐuangελιστῆ

«Δὲν χρειάζεται νὰ ἀπαριθμοῦμε τὸ τί κάνουμε»

τὸ λαό. Τὸ πρόβλημα εἶναι πὺς ἀρρωστῶμεν καὶ ἡ βῆσις, ὁ ἀπλὸς λαός. Ἄν εἰμαστε ελκρινεῖς, θὰ παρα- δοχτοῦμε δὲν ἀρρωστῶσμε καὶ μεῖς οἱ πιστοί. Δὲν εἰμαστε τὸ ἀλάτι τῆς γῆς, ἡ μικρὴ ζύμη, τὸ λυχναρί ποὺ

ἀποκάλεσε - Ἅγιο βασιλιᾶ Σολομών- τα... Καθορίστηκε ἡμέρα ἐορτῆς ἡ (23η Ἀπριλίου) 6η Μαΐου.

6) διακηρύξῃ τὴν ἀγιότητα τοῦ Κα- θολικοῦ-Πατριάρχῃ Ἡλῖα Β Kalistra- te (Tsimtsadze) καὶ τὸν ἀποκάλεσε Ἅγιο Πατριάρχῃ Kalistrate... Καθο- ρίστηκε ἡμέρα ἐορτῆς ἡ (21η Ἰανουαρίου) 3η Φεβρουαρίου.

VI. Ἡ Ἱερά Σύνοδος ἀσχολήθηκε μετ' τὴν 100ῃ ἐπέτειο ἀποκατάστασης τῆς ἀνεξαρτησίας τῆς Γεωργίας... Ὅριστικὰ ἡ δημιουργία Ἐπιτροπῆς γιὰ τὸ Ἰωβηλαῖο...

VII. Ἡ Ἱερά Σύνοδος δέχθηκε σὲ ἀκρόασιν τὸν ἐπικεφαλὲς τοῦ τμήμα- τος τῶν ἱερατοπολίων καὶ εὐαγγελι- σμοῦ, Μητροπολίτη Chialura καὶ Sa- chkhreba Dzunhl (Datsushvili)... Ὄρι- στηκε νὰ καταρτίσῃ κατὰλογο τῶν μέτρων καὶ τὸ σχέδιο ὑλοποίησής τους.

VIII. Ἡ Ἱερά Σύνοδος ἄκουσε τὴν ὁμίλια τοῦ Μητροπολίτη Klarjeti Θεο- δωρου (Arch) σχετικὰ μετ' τῆς συνάν- τησι στὸ Κιέτι τῆς Ἱταλίας...

Ἡ Ἱερά Σύνοδος προσέβη στὴν ἀκόλουθὴ ἐκκλησίαν: Ὅτιπως καὶ πα- λαίωτερα, τὴν τελευταία φορὰ, ἕνας ἀριθμὸς δημοφημιστικῶν ἀρθρῶν δημοσιεύσαν κατὰ μέσα ἐνημερω- σης... Οἱ δυνάμεις ποὺ σκόπημα ἐνεργοῦν σὲ βάρος τῆς Ἐκκλησίας, θέλουν νὰ ἐμβάθυνουν τὴν ἐνστάσι καὶ ἀντιπαράθεσι στὸ δημόσιο χώρο... Γι' αὐτὸ ἀπευθύνουμε ἐκκλη- σὴ πρὸς τοὺς κληρικοὺς καὶ λαϊκοὺς.

Ἐνὰ ἐνεργοῦν μετ' τὴν κοινὴ λογικὴ καὶ μὴ ἐνδύσωνται σὲ προκλήσεις.

Ἡ Οὐκράνιᾳ εἰς τὸ ἐπίκειντρον τοῦ Μόσχας

Λουκά.

Τὸν Δεκέμβριον τοῦ 2013 στὸ μου- ναστήρι πραγματοποιήθηκαν συ- νακλονστικά θαύματα, ποὺ φανέρω- σαν τὴν ζωντανὴν προστασία καὶ παρουσία τῆς Παναγίας.

Οἱ μοναχὲς εἶχαν συνήθειαν ὅταν ἐκκλινόνται οἱ ἐχθροπραξίες καθε βράδυ νὰ θυμιάζουν τὰ τέσσερα σημεῖα τοῦ ὀρίζοντα τῆς Συρίας, γιὰ νὰ προσταπέσῃ ἡ Παναγία τὴν πα- τριὰς τους.

Ἐνὰ βράδυ ποὺ θυμιάζον εἶδαν νὰ ἐρχεται ἀπὸ τὸ σημεῖο ποὺ θυ- μιάζον μία πύρριν φλόγα, διήλασε ἀπὸ τῆς μονῆς καὶ ἐξαφανίστη- κε. Οἱ μοναχὲς ἔμεναν ἀρνηνς καὶ τοὺς ἦλθε στὸν νοῦ τὸ πύρινον ἄρμα τοῦ Προφήτῃ Ἡλία.

Τὴν ἐπομένη ἡμέρα τὸ πρωί, με- τέβησαν στὸ μοναστήρι δύο Σύροι χριστιανοὶ πολιορκησθέντες τῆς Μονῆς Σεννγνὰ, οἱ ὁποῖοι φρου- ροῦσαν τὸ παρακείμενον ὕψωμα, ὅτι οὐδοι βρισκεται ἡ Μονὴ Χερουβεῖμ.

Αὐτοὶ δήλωσαν εὐθαρσῶς στῆς μοναχῆς ὅτι τὸ προηγούμενον βρά-δυ εἶδαν ἀπὸ μακριὰ νὰ ἐρχεται μία φλόγα, ἡ ὁποία στὸ κάτω μέρος εἶχε σκούρο μπλε χρώμα. Οἱ νεα- ροὶ πολιορκητάκες σκέφθηκαν ὅτι ἦταν ἡ Παναγία ποὺ φυλαί τὸ μο- ναστήρι. Ἡ Ἠγουμένη τοὺς ἀπάν- τησε ὅτι «ἡ Παναγία μὰς φυλαί ὅλους μας».

Ἐνδεχόμενον κτύπημα εἰς Φανάρι;

Ἐπιστολὴν ἀπέστειλεν ὁ Πατριάρχης Κωνσταντινου- πόλεως πρὸς τὸν Ὑπ. Ἐξωτε- ρικῶν τῆς Ἑλλάδος ἐκφράζων φόβους καὶ ἀνησυχίας διὰ τὴν κατάστασιν τοῦ Πατριαρχεί- ου. Ὡς κατέστη γνωστὸν ἀπὸ τῆς ἐφημερίδα «ΠΑΡΑΠΟ- ΛΙΤΙΚΑ – SECRET» τῆς 7ης Ἰανουαρίου 2016:

«Μὲ ἐπιστολὴν τοῦ ποὺ ἀπευθεύ- νεται πρὸς τὸν ὑπουργὸ Ἐξωτε-

ρικῶν, Νίκο Κοτζιά, ὁ Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης Βαρθολομαῖος προει- ποθεῖ πρὸς τὴν ἑλληνικὴ κυβέρνησι γιὰ τὴν κατάστασιν ποὺ διαμορφώ- νεται στὴν Τουρκία καὶ τοὺς κινδύ- νους ποὺ ἐγκυμονεῖ γιὰ τὸ Οἰκου- μενικὸ Πατριαρχεῖο. Κανεὶς δὲν μπορεῖ νὰ ἀισθάνῃ πλέον ἀσφα- λῆς, ὑπογραμμίζει ὁ κ. Βαρθολομαῖ- ος, ὁ ὁποῖος ἐκφράζει φόβους γιὰ ἐνδεχόμενα τρομοκρατικὰ